

ಪ್ರಕಾಶಕರು:
ಮಹಾಂತಪ್ಪ ಗೊಂಗಡಶೆಟ್ಟಿ, ಇಲಕಲ್ಲ.

ಪ್ರಕಾಶನ ಸ್ಥಳ:
ಮಹಾಂತಪ್ಪ ಗೊಂಗಡಶೆಟ್ಟಿ, ಇಲಕಲ್ಲ. ಇವರ ಮನೆ
ಸಿ ಸ. ನಂ. ೨೦೧೪ ವಾರ್ಡ್ ನಂ ೧

ಪ್ರಕಾಶನ ದಿನ:
ದಿ. ೧ ೬-೧೯೫೭

ಮುದ್ರಕರು:
ಬಿ. ಎಸ್. ವಾಲಿ
ಒಡೆಯರು: ೨೬ ಮಹಾಂತೇಶ-ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ಪ್ರೆಸ್, ಇಲಕಲ್ಲ.

॥ ಓಂ ॥

ಸಮರ್ಪಣ.

ಷಟ್ಸ್ಥಲದ ಮಾರ್ಪವನರಿತು ಶಿವಯೋಗ ಸಾಧನದಲ್ಲಿದ್ದ
ಷಟ್ಸ್ಥಲ ಬ್ರಹ್ಮ ಜ್ಞಾನಿ

ಶ್ರೀ ಗುರು ಚನ್ನಬಸವಸ್ವಾಮಿ ಹಿರೇಮಠ,
ನಾಗಣಗೇರಿ. ಚರಪಟ್ಟಾಧೀಶ್ವರ

ತಾಲೂಕು- ಜೇವರಿಗಿ ಜಿಲ್ಲಾ- ಗುಲಬರ್ಗಾ

ಇವರ ದಿವ್ಯಪಾದಂಗಳಿಗೆ ದಿವ್ಯಾಗಮದಸಾರ ಪ್ರಸಾದಿಸ್ಥಲದ
ಮಹಿಮೆ ಎಂಬ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಇವರ ಪಾದಕ್ಕೆ
ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ಸಮರ್ಪಿಸಿರುವೆ.

ಗ್ರಂಥಕರ್ತರು-

ಕೆ. ಎಸ್. ಹಿರೇಮಠ, ಕೆಂಭಾವಿ.

ಗ್ರಂಥ ಕರ್ತರ ಆತ್ಮನಿವೇದನ.

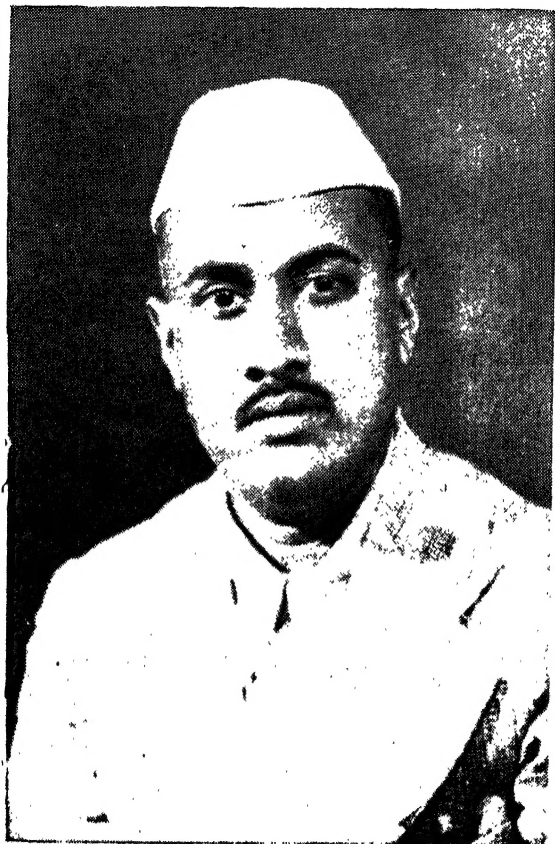
ದಿವ್ಯಾಗಮದಸಾರ ಶೋಧಕರ ವಿಷಯ.

ಪರಮಾತ್ಮನು ಪಣ್ಣುಬನಿಗೆ ಈ ದಿವ್ಯಾಗಮದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಸಾದಿ ಸ್ತುಲದ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಇದೇ ವಿಷಯವನ್ನು ಕಲ್ಯಾಣಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಚನ್ನಪ್ಪವಣ್ಣನಿಗೆ ಪ್ರಭುದೇವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದಿವ್ಯಾಗಮವು ನಮ್ಮ ಕೆಂಭಾವಿ ಹಿರೇಮಠದಲ್ಲಿ ಕಂಠಯ್ಯಸ್ವಾಮಿ ಚರಪಟ್ಟದ್ದೇವರು ಅವರ ತರುವಾಯ ಘನನೃಪಭೇಂದ್ರಸ್ವಾಮಿ ಚರಪಟ್ಟದ್ದೇವರು ಇವರು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರಬಹುದು. ಅವಾಗ್ಗೆ ನಾನು ಸಣ್ಣವನಿದ್ದೆ ಅವರು ಕೈಲಾಸವಾಸಿಯಾಗಿ ಅಂದಾಜು ೬೦ ವರ್ಷ ಆಗಿರಬಹುದು. ಆಗಿನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮುದ್ರಣ ಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯು ಅವರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ ಈ ಗ್ರಂಥವು ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಸಿಗುವದರಿಂದ ಹಳೇ ಕೋರಿ ಕಾಗದಮೇಲೆ ಬರೆದಿರುವದು ಹಾಗೂ ಹಿಂದಿನ ಹಳೇಗನ್ನಡ ಅಕ್ಷರಗಳು ಹಾಗೂ ಈ ಗ್ರಂಥವು ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಇರುವದು. ಇದನ್ನು ನನ್ನ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಬಂದಷ್ಟು ಈ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಭಾವಾರ್ಥವನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿನಾದರೂ ದೋಷಗಳಿದ್ದರೆ ಬಲ್ಲಂಥ ಪಟಾಸ್ಥಲ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಗಳು ಹಂಸಸ್ಥೀರ ನ್ಯಾಯದಹಾಗೆ ತಪ್ಪನ್ನು ತಿದ್ದಿ ತಿಳುಹಬೇಕು. ಈ ದಿವ್ಯಾಗಮದಲ್ಲಿ, ಶಿವಾಂತವು, ವೇದಾಂತವು, ಪಟಾಸ್ಥಲವು, ತತ್ವಗಳು, ತತ್ವಮುಕ್ತಿಪಾಠ್ಯಗಳು ಅಂಗ ಲಿಂಗಸಾಮರಸ್ಯವು, ಜೀವ ಶಿವರೈಕ್ಯವು, ಅಡಕವಾಗಿರುವವು. ನೀವು ಬಲ್ಲವರು ಓದಿ ಅನಂದ ಪಡಬೇಕೆಂಬ ನನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯುಇರುವದು. ಇದೇ ನನ್ನ ವಿನಂತಿ.

ವೇ. ಕಂತಯ್ಯಸ್ವಾಮಿ ಹಿರೇನುತ,
ಕೆಂಭಾವಿ.

ಶ್ರೀ. ಮಹಾಂತಪ್ಪ ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪ ಗೊಂಗಡಶೆಟ್ಟಿ, ಇಲಕಲ್ಲ

ಒಂ ತತ್ವಮುಸಿ ೦

ಗುರುದೇವೋ ಮಹದೇವೋ ಗುರುದೇವೋ ಸದಾಶಿವಃ

ಗುರುದೈವತ್ ಪರನ್ನಾಸ್ತಿ ತೃಪ್ತೆ | ಶ್ರೀ ಗುರುವೇನಮಃ ||

**ದಿವ್ಯಾಗಮದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಪ್ರಸಾದಿ ಸ್ಥಲದ
ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಬರಿಯುವದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭವು.**

ಕಾಯ ಪ್ರಸಾದ ಕರಣ ಪ್ರಸಾದ ಜೀವ ಪ್ರಸಾದ ನಿಜ ಪ್ರಸಾದವ
ನರಿದುಕೊಂಬ ಪ್ರಸಾದಿ ಸ್ಥಲದ ದೇವರೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಪಾದೋದಕ
ಅಂದರೇನು? ಪರಾವ್ತರಲನಂದನೆಚ್ಚಿ ದ್ವಿಂದುವೇ ಪಾದೋದಕ ಶ್ರೀಗುರುವಿನ
ದ್ವಿಪಾದವೇಭ್ರೂಮಧ್ಯ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದುರ್ದನರ್ಚಿಸಿ, ಚಿದಾನಂದ ಬಿಂದು
ತೊಟ್ಟುಟ್ಟಿದೇ ಪಾದೋದಕ. ಪ್ರಕಾಶವೆ ಪರಾವ್ತರ ನಾಮ ಉಳ್ಳದ್ದು
ಪರ ಬ್ರಹ್ಮವು ಪರಮಾನಂದ ಸ್ವರೂಪವು ದೋಕಾರವೇ ತೋಂಬ ನಾಮ
ಉಳ್ಳದ್ದು. ದುರಿತ ನಾಶವು ದಕಾರವೆ ದಶದಿಶ ಭರಿತ ಪೂರ್ಣ ಚಿದಾಂಬುಧಿ
ಮತ್ತುದಯ ದೋರಿತ್ತು, ಪರಮ ಜ್ಞಾನವು ಕಕಾರವೇ ಕರ್ಮನಾಶ ವೆನಿ
ಸಿತ್ತು ಬಹು ರೂಪಿಣಿ ಚಿದಾಕಾರ ವೆನಿಸಿತ್ತು. ಇಂಥಾ ಪಾದೋದಕ
ನೀಡಿದಾತನೆ ಗುರುಲಿಂಗ ಜಂಗಮವೆನ್ನಬಹುದು ಇಂಥಾ ಪಾದೋದಕ
ಕೊಂಡರೆ, ಕಾಯ ಶುದ್ಧಿ, ಕರಣ ಶುದ್ಧಿ, ಜೀವ ಶುದ್ಧಿ, ಭಾವಶುದ್ಧಿ ಆಗುದು.
ಅಚ್ಚ ಪ್ರಸಾದ, ನಿಚ್ಚ ಪ್ರಸಾದ, ಸಮಯ ಪ್ರಸಾದ, ಏಕ ಪ್ರಸಾದವು
ಈ ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಕಾರದ ಪ್ರಸಾದ ನಿರ್ಣಯವು ಅಚ್ಚ ಪ್ರಸಾದ ಎಂಬುವದೇ
ನಿಚ್ಚಲ ನಿರ್ವಯಲಕ್ಕೆ ನಾಮವು ನಿಚ್ಚ ಪ್ರಸಾದ ಎಂಬುವದೇ ಶೃತಿ ಗುರು
ಸ್ವಾನುಭಾವದಿಂದರಿದು ನಿಶ್ಚಯವಾದದ್ದು. ನಿಚ್ಚ ಪ್ರಸಾದವು ಸಮಯ
ಪ್ರಸಾದವೆಂಬುವದೇ ಅಂಡ ಪಿಂಡಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳಿಗೆ ಏಕ ರಸಮಯವಾಗಿ
ತತ್ವಮುಕ್ತಾದಿ ವಾಕ್ಯಗಳನರಿದು ಸರ್ವವು ಖಲ್ವಿದಂಬ್ರಹ್ಮವೆಂದು ತಿಳಿದು
ಏಕ ಮೋವನೆ ದ್ವಿತಿ ಎಂಬ ವಚನಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದುದೇ ಏಕ ಪ್ರಸಾದವೆಂದು

ತಿಳಿಯುವದು. ಪ್ರಸಾದ ವೆಂಬುವದು ನಿರ್ಮಾಯನ ಮುಖದಿಂದುದ್ಭವ
ವಾದದ್ದು. ಚಿಚ್ಚಕ್ರಿಯಿಂದಾದ ಮಹಾಲಿಂಗವಾಯ್ತು. ಮಹಾಲಿಂಗದುದ್ಭವ
ಇದರಿಂದ ಪ್ರಸಾದ ಲಿಂಗವಾಯ್ತು. ಇದರಿಂದ ಜಂಗಮ ಲಿಂಗವಾಯ್ತು.
ಇದರಿಂದ ಶಿವಲಿಂಗವಾಯ್ತು, ಇದರಿಂದ ಗುರು ಲಿಂಗವಾಯ್ತು, ಇದರಿಂದ
ಆಚಾರ ಲಿಂಗವಾಯ್ತು.

ಈ ಪದ್ಧಿಧಲಿಂಗವು ಪ್ರಸಾದದಿಂದ ಉದ್ಭವಿಸಿದವು. ಈ ಲಿಂಗ
ಲಿಂಗಗಳಿಂದಲೇ ಜಗತ್ ಉದ್ಭವಿಸಿತು. ಲಿಂಗ ಮಧ್ಯ ಸರ್ವಂಜ್ಞಗತ್
ತ್ಪ್ರಲೋಕ್ಯ ಸಚರಾಚರಂ ಲಿಂಗಬಾಹ್ಯ ಪರಂನಾಸ್ತಿ ತಸ್ಮೈಲಿಂಗಪರಿ
ಪೂಜಯೇತ್ ಪ್ರಸಾದವೆ ಕಾಯ ಜೀವ ಪ್ರಾಣವಾಯ್ತು. ಕಾಯವೆ ಇಷ್ಟ
ಲಿಂಗ ಜೀವನೆ ಪ್ರಾಣ ಲಿಂಗ. ಭಾವನೆ ತೃಪ್ತಿ ಲಿಂಗವಾಯ್ತು. ಸೃಷ್ಟಿ
ಅವು ಕೂಡಿ ಕಾಯವಾಯ್ತು. ಅಗ್ನಿ ವಾಯು ಕೂಡಿ ಪ್ರಾಣ ಲಿಂಗ
ವಾಯ್ತು. ಆಕಾಶ ಓಂಕಾರ ಭಾವ ಲಿಂಗವಾಯ್ತು. ಆರು ಹಸ್ತಗಳು
ಆರು ಸ್ಥಲಗಳು. ಆರು ಚಕ್ರಗಳು. ಪ್ರಸಾದದಿಂದಲೇ ತೋರಿದವು. ಭಕ್ತ
ಮಹೇಶ. ಪ್ರಸಾದಿ ಈ ಮೂರು ಸ್ಥಲಗಳು ಕ್ರಿಯಾರೂಪಗಳು. ಪ್ರಾಣ
ಲಿಂಗ-ಶರಣ ಐಕ್ಯ ಈ ಮೂರು ಸ್ಥಲಗಳು ಜ್ಞಾನರೂಪಗಳು. ಮೊದಲಿನ
ಮೂರು ಸ್ಥಲಗಳು ಇವುಗಳನ್ನು ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಿಡಬೇಕಾಗಿರುವದು. ಮೇಲಿನ
ಮೂರು ಸ್ಥಲಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ನಿರ್ಮಲರೂಪಗಳಾಗಿರುವವು. ಆಸ್ತಿ
ಅನುಪಮ, ಮಾಂಸ ಮಂತ್ರರೂಪ. ಚರ್ಮ ಚಿದ್ರೂಪ. ನಾಡಿನಿರಂಜನ
ರೋಮಯೋಮರೂಪವಾಯ್ತು. ಓಂಕಾರ ತ್ವಕ್ಚಿತ್ತನಲ್ಲಿ, ಇದು ಮಹಾಲಿಂಗ
ನಿಕಾರ ರಕ್ತದಲ್ಲಿ ಆಚಾರಲಿಂಗ. ಮಕಾರವೇ ಮಾಂಸದಲ್ಲಿ ಇದು ಗುರಲಿಂಗ
ಶಿಶಿರವೇ ಮೇಧಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಶಿವಲಿಂಗ. ವಕಾರವೇ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಜಂಗಮಲಿಂಗ
ಯಕಾರವೇ ಮಜ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗ. ಸತ್ತುಆಚಾರಲಿಂಗ, ಚಿತ್ತು
ಗುರುಲಿಂಗ. ಆನಂದ ಶಿವಲಿಂಗ, ನಿತ್ಯಜಂಗಮಲಿಂಗ, ಪರಿಪೂರ್ಣವೇ
ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗ, ಅಖಂಡಸ್ವರೂಪವೇ ಮಹಾಲಿಂಗ, ಇಂಥಾ ಪಂಚಭೂತ
ಪ್ರಾಯಪ್ರಸಾದದಿಂದಾಯ್ತು. ಮಾಂಸಹಿಂಸದವೆಂದು ಮಂತ್ರ ಹಿಂಸವಾಯ್ತು.
ವಾಯುಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ಪ್ರಾಣಿಯಾಯ್ತು. ಈ ಪ್ರಸಾದಕ್ಕೊಡ ಶರಣನ
ದೇಹವೆಲ್ಲ ಪ್ರಸಾದರೂಪವಾಯ್ತು. ಈ ಪ್ರಸಾದವೇ ಕೋಟಿಲಿಂಗವಾಯ್ತು.
ನಾಸಿಕಕ್ಕೆ ಆಚಾರಲಿಂಗ ಗಂಧಪ್ರಸಾದ. ಗುರುಲಿಂಗವೆದ್ರಚಿ-ಪದ್ಮರು

ಮಂತ್ರನಾದ. ಅಗ್ನಿಯೆಶಿವಲಿಂಗ. ದೃಗ್‌ದೃಶ್ಯವೇ ಜಂಗಮಲಿಂಗ. ಘಟಾಕಾಶ ಮಠಾಕಾಶ ಬಿಂದುಕಾಶ ಚಿದಾಕಾಶ ಯೋನುಕಾಶ. ಶ್ವೇತಾದಿಲಿಂಗನಾದ ಪ್ರಸಾದಿಜೀವಾತ್ಮ ಅಂತರಾತ್ಮ ಪರಮಾತ್ಮ ಸರ್ವೇಂದ್ರಿತ್ವಸ್ಥಿಯ ಮಹಾಲಿಂಗ ಪ್ರಸಾದಕೊಂಡ ಶರಣಸರ್ವಾಂಗವೆಲ್ಲವು. ಆತನು ವಾಸಿಸಿದೆಲ್ಲಾ ಆಚಾರಲಿಂಗದ್ದು. ಆತನು, ರಚಿಸಿದೆಲ್ಲಾ ಗುರುಲಿಂಗದ್ದು. ಆತನು ನೋಡಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಶಿವಲಿಂಗದ್ದು. ಆತನು ಸ್ಪರ್ಶಮಾಡಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಜಂಗಮಲಿಂಗದ್ದು. ಆತನು ಕೇಳಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗದ್ದು. ಶರಣ ಶರೀರವು ಹೀಗೆ ಇರುವದು. ಸಕಲಸೃಷ್ಟಿಯನೊಳಗೊಂಡ ಮೂಲಕಂಡವು ತಾನೇಪಿಂಡ ಅಂಡಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಚಿದಾಂಡ. ಮಹಾಂಡ. ಕರಾಂಡ ತನ್ನೊಳಗೆ ಗರ್ಭೀಕರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವದು. ಸತ್ತು. ಚಿತ್ತು. ಅನಂದ ನಿತ್ಯಪರಪೂರ್ಣ. ನಿರ್ಮಾಯ ಪ್ರಸಾದಮೂರ್ತಿಯೇ ಹೀಗಾಗಿರುವದು. ಶಿವಶಕ್ತಿಶ್ವೇಹವು ನಾಸ್ತಿ ಅಣುಮಾತ್ರವಿಲ್ಲ. ಸ್ಥಿಲಿಂಗ ಪುಲ್ಲಿಂಗ. ನಸುಂಸಕಲಿಂಗ ವಿಲ್ಲದೆ ಅವಯೋನಿಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸದೆ. ಸ್ವಯಂಭುತಾನೆ ಯಾಗಿರುವದು. ನಾನುವು ಇಲ್ಲ ರೂಪವಿಲ್ಲ ವರ್ಣವಿಲ್ಲ. ಕ್ರಿಯವಿಲ್ಲ ಪಂಚತತ್ವಗಳಿಲ್ಲ. ಪಂಚಮೂರ್ತಿಗಳಿಲ್ಲ. ನಾದಬಿಂದುಕಳೆಗಳಿಲ್ಲ. ಪ್ರಸಾದ ವಂದೇಯಲ್ಲದೇನುತ್ತೇನ್ಯವಿಲ್ಲವು. ಮಡಿಕೆಗೆ ವಂಣೇ ಮೊದಲು. ವಡವಿಗಳಿಗೆ ಹೊನ್ನೇ ಮೊದಲು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕ್ಕೆ ಪಂಚಭೂತಗಳೇ ಮೊದಲು ಈಭೂತಗಳಿಗೆ. ಆತ್ಮನೇ ಮೊದಲು ಈ ಆತ್ಮನಿಗೆ ಪ್ರಸಾದ ರೂಪಿಯಾದ ಪರಮಾತ್ಮನೇ ಮೊದಲು ಈತನೇ ಶಬ್ದಬ್ರಹ್ಮನು. ಈತನಿಗೆ ಮಾಯಾವರಣವು ಇದರಿಂದಲೇ ಶಬ್ದ ರೂಪವಾಯ್ತು. ಈ ಪರಮಾತ್ಮ ಮಾಯಾಗಳಿಗೆ ನಿಶ್ಯಬ್ದ ಬ್ರಹ್ಮವೇ ಮೊದಲು ತಾನೆಗುರು ತಾನೆಲಿಂಗ-ಜಂಗಮಪರಶಿವನುತಾನೆ ತಾನೇ ದೇವಭಕ್ತನಾದವನಿಗೆ ಪ್ರಸಾದವೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ತಾನೆ ಕರ್ತೃ. ತಾನೆ ಭೃತ್ಯ ತಾನೆ ದಾತ ತಾನೇ ಭಕ್ತ ತಾನೆ ಮಾತಾ ತಾನೆ ಪಿತನಾದವನು. ಪರಾತ್ಪಂ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಅಖಂಡ ಅದ್ವಯ ಆಗ್ನಿ ಅಗೋಚರ ಅಸಂಖ್ಯ ಅಚಿತ ಅವರ್ಣ ಅಲೇಖ ಅನಂತಗುಣ ಪ್ರಸಾದದಿಂದಲೇ ಆಗಿರುವದು. ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವೆಂದರೆ ಅಪರವೆಂಬರ್ಥ. ಪದಬ್ರಹ್ಮವೆಂದರೆ ಆಸಿ ಪದವೆಂದರೆ ಪಿಂಡಾಂಡ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಐಕ್ಯವೆಂಬರ್ಥವು ಅಖಂಡ

ಖಂಡಿತವಿಲ್ಲ. ಪಿಂಡಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕ್ಕೆ ಐಕ್ಯವೆಂಬರ್ಥವು. ಅಖಂಡಖಂಡಿತವಿಲ್ಲ. ಖಂಡಿತವಿಲ್ಲ. ಪಿಂಡಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕ್ಕೆ ಬೀಜಾಕ್ಷರಮೂಲಪ್ರಣಮವಂದೇ ಆಗಿರುವದು. ಇದೇ ಪ್ರಣಮ ರೂಪವಾಯ್ತು. ನಾಮರೂಪ ಕ್ರಿಯಾ ಕರ್ಮಗಳೆಂಬ ಶೀಮಿಗೆ ನಿಃಶ್ಶೀಮ ಪ್ರಸಾದವೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು ಸತ್ತುಗುರು ಚಿತ್ತಲಿಂಗ ಆನಂದ ಜಂಗಮ ನಿತ್ಯ ಪ್ರಸಾದ ಪರಿಪೂರ್ಣವೇ ಪಾದೋದಕ ತನ್ನ ಸ್ವಭಾವವೇ. ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಗಣನೆನ್ನಿರುವದು, ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಮುನಾದ ಘನ ಅಖಂಡೈಕ್ಯರಸಮುನಾದ. ಅದಿಮಧ್ಯಾಂತರಹಿತ. ಆದಿಗುರು. ಮಧ್ಯಲಿಂಗ. ಅಂತ್ಯ ಜಂಗಮವಾಗಿರುವದು. ಪ್ರಣಮ ವೆಂದರೆ ಅನಾಹತ ಅನಾಹತವೆಂದರೆ ಬಡಿನಲ್ಲದೆ ಶಬ್ದವಾಗಿರುವದು ಪ್ರಸಾದ ವಾಕ್ಯ. ಈ ಪ್ರಸಾದ ವೇದಶನಾದವಾಗಿರುವದು. ಚಿತ್ತದವೇನಾದನಾದ ಒಲಿದು ಮೂಲ ಪ್ರಕೃತಿಯಾಯ್ತು ಈ ಪ್ರಕೃತಿಯು ವಿಕೃತಿಹೊಂದಿ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಯ್ತು ಇದೆಲ್ಲಾ ಪ ಸಂಧದಿಂದ ಪ್ರಕೃತಿ ಪುರುಷವೆಂದಾಯ್ತು ಮತ್ತು ಪರಮನ ಸತ್ತು ಚಿತ್ತಿಂಚರವು ಪ್ರಕೃತಿ ಪುರುಷವಾಯ್ತು ಸತ್ತಿಮಾಯಾವಂಶ ಇದು ಪ್ರಕೃತಿ ಚಿತ್ತಿ ಪುರುಷವಾಯ್ತು. ಈ ಪ್ರಸಾದ ದಿಂದಲೇ ಆ ಪ್ರಕೃತಿ ಪುರುಷರಿಂದಲೇ ಶಿವಶಕ್ತಿಯಾಯ್ತು ಪ್ರಕೃತಿಯಿಂದ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಶರೀರ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣ ಮನಸಂಯೋಗವೆ ಪ್ರಕೃತಿಯು ಪುರುಷನೆಂದರೆ ಜೀವನು ಇದು ಪ್ರಸಾದದಿಂದಲೇ ಆಗಿರುವದು ಈ ಶಿವಶಕ್ತಿಗಳಿಂದಲೇ ಮೂರು ಗುಣಗಳು ಹುಟ್ಟಿದವು. ಇದರಿಂದಲೇ ಭೂತಾಹಂಕಾರ ರಾಜಸಾಹಂಕಾರ ಸಾತ್ವಿಕಾಹಂಕಾರವಾಯ್ತು ಇವೇ ಸತ್ತ್ವ ರಜ ತಮ ಗುಣಗಳೆಂಬ ಮೂರು ಗುಣಗಳಾದವು. ಈ ಅಹಂವೆಂಬುವದೇ ಮಾಯ ಮಾಯೋ ಪಾಧಿಯ ಬ್ರಹ್ಮ ಆ ಮಾಯ ಸಮೃತವೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು ಮಹಾ ಪ್ರಸಾದವೇ ಮಹಾತ್ಮವಾಯ್ತು. ಆ ಮಹಾತ್ಮನೇ ಮಹಾ ಜ್ಯೋತಿಯಾಯ್ತು ಆ ಮಹಾ ಜ್ಯೋತಿಯ ಪ್ರಕಾಶಾಭಿಯಾಯ್ತು. ಆ ಪ್ರಭಾವವೇ ಮಹಾತ್ಮದವಾಯ್ತು ತತ್ವದವೇ ಮಹೇಶ್ವರನೆಂದದು ಪ್ರಸಾದ ವಾಕ್ಯ ಆಗುಣಿ ಕ್ಷೋಬಿಣಿಯ ಮಾಯ ಮಹದಂಕಾರವಾಯ್ತು. ಆ ಮಹದಂಕಾರವೇ ಮೂಲ ಪ್ರಕೃತಿ ಆ ಮೂಲ ಪ್ರಕೃತಿಯೇ ಹಿಂಕಾರ

ವಾಯ್ತು. ಅಕಾರದಿಂದ ಸಾತ್ವಿಕಾಹಂಕಾರ! ಉಕಾರದಿಂದ ರಾಜಸ್ವಾಹಂಕಾರ
ಮಕಾರದಿಂದ ತಾಮಸ್ಸಾಹಂಕಾರವಾಯ್ತು. ಅಕಾರದಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮನು ಉಕಾರ
ದಿಂದ ವಿಷ್ಣು-ಮಕಾರದಿಂದ ರುದ್ರನು. ಈ ರೂಪದಿಂದ ಪಂಚಮಹಾಭೂತ
ಗಳು ಹುಟ್ಟಿದವು ಈ ಪಂಚಮಹಾಭೂತಗಳಿಂದ ಶಬ್ದಾದಿತನ್ಮಾತ್ರಗಳು
ಹುಟ್ಟಿದವು. ವಿಷ್ಣುವಿನ ರಜೋಗುಣದಿಂದ ಪಂಚ ಅಂತಃಕರಣಗಳು
ಹುಟ್ಟಿದವು ಮತ್ತು ಸೂರ್ಯನಧಿ ದೇವತೆಗಳು ಹುಟ್ಟಿದವು. ಬ್ರಹ್ಮನ ಸತ್ತ್ವ
ಗುಣದಿಂದ ಶ್ವೇತಾದಿ ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಗಳು, ಮತ್ತು ಕರ್ವೇಂದ್ರಿಗಳು
ಹುಟ್ಟಿದವು. ೫ ಉ ಮಕಾರ ಕೂಡಿ ಹಂಕಾರವಾಯ್ತು. ಈ ಮೂರು
ಅಕ್ಷರಗಳಿಂದ ನಾದ ಬಿಂದು ಕಳೆಗಳಾದವು. ಈ ಮೂರು ಅಕ್ಷರಗಳು ಕೂಡಿ
ಪ್ರಕೃತಿ ಯಾಯ್ತು ಈ ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ಆಶ್ರಯವೆ ನೀಡಿರುವ ಈ ಪ್ರಕೃತಿಯು
ಪ್ರಾಣದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಇರುವದು. ಈ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಲಿಂಗವೇ ಆಧಾರ
ಈ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ವಸವೇ ಆಧಾರ ಈ ವಸ್ತುವಿಗೆ ನಿನೇ ಆಧಾರ ವೆನಿಸಿರುವದು
ಅಕಾರವೆಂದರೆ : ಖಾಲಿ ಆಧಾರಕ್ಕೆ ಇಳಿಯಿತು. ಉಕಾರವೆಂದರೆ ಮಧ್ಯಕ್ಕೆ
ನಿಲ್ಲುವದು. ಮಕಾರವೆಂದರೆ ಕಂಠಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲುವದು ಈ ಮೂರು ಅಕ್ಷರಗಳಿಗೆ
ಬಿಂದು ಕೂಡಿದರೆ ಶಿವ ಶಕ್ತಿಗಳಾದವು ಅಕಾರವೇ ಈ ಎರಡಕ್ಷರಗಳಿಗೆ
ಆಧಾರ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿರುವದು. ಸ್ಥೂಲ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಕಾರಣ ಶುದ್ಧ, ಶಿಘ್ರ,
ಪ್ರಶಿಘ್ರ ದಿಂದಲೇ ಮೂರು ಶರೀರಗಳಾಗಿರುವವು. ಮತ್ತು ಮಾಯಾ, ಮಲ
ಕಾರ್ಮಿಕಮಲ, ಅಣು ಮಲಗಳಿಂದ ಮೂರು ಶರೀರಗಳಾಗಿರುವವು. ಈ
ಮೂರು ಶರೀರಗಳಿಂದ ವಿಶ್ವ, ತೈಜಸ, ಪ್ರಾಜ್ಞರುಗಳು ಜನಿಸುವರು.
ಇಂಥಾ ವಸ್ತುವಿನಿಂದಲೇ ನಾದ ಹುಟ್ಟಿತು. ಈ ನಾದದಿಂದ ಪ್ರಾಣ
ಹುಟ್ಟಿತು ಈ ಪ್ರಾಣದಿಂದ ಪ್ರಕೃತಿ ಜನಿಸಿತ್ತು. ಈ ಪ್ರಕೃತಿಯಿಂದ
ಪುರುಷ ಜನಿಸಿತ್ತು ಮತ್ತು ಈಶ್ವರನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಈ ಕಾರಣ ದೇಹವೇ
ಮೂಲ ಪ್ರಕೃತಿಯೇ ಆಗಿರುವದು. ಪ್ರಕಾರವೇ ಅನಿಪದ ಸಾಕಾರವೆ
ತತ್ವದ. ದೇಹವೇ ಅನಿಪದವಾಯ್ತು. ತತ್ವದವೇ ಈಶ್ವರನು. ಈಶ್ವರನೇ
ವಿರಾಟ್ ಪುರುಷನ ಸ್ಥೂಲದೇಹ ಹಿರಣ್ಯ ಗರ್ಭನೇ ಈಶ್ವರನ ಸೂಕ್ಷ್ಮ
ಶರೀರ, ಅವ್ಯಕ್ತ ಈಶ್ವರನೇ ಕಾರಣ ದೇಹ ಸ್ಥೂಲ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ

ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತಿ. ಕಾರಣ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಲಯ ಪ್ರವಿಧದರುವೆ ಮಹಾ ಕಾರಣ ದೇಹ. ಬ್ರಹ್ಮ ವಿಷ್ಣು ರುದ್ರರುಗಳಿಗತಾ ಸಾಕ್ಷಿ ಕ್ರಿಯಾ ಸಕ್ತಿ ಚಾಕ್ಷುಶಕ್ತಿ, ಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿಗಳಿಗತಾ ಸಾಕ್ಷಿ ಸ್ಥಾನ ಭೋಗಂಗಳಿಗತಾ ಸಾಕ್ಷಿ ವಿಶ್ವ ರೂಪನೇ ಕಾರಣ ಸರ್ವೇಶ್ವರನೇ ಮಹಾಕಾರಣ ದೇಹವೆಂದರಿಯುವದು. ಸರ್ವಕರ್ತೃತ್ವ ಸರ್ವಸಂಹಾರತ್ವ ಸರ್ವ ಭೋಕ್ತೃತ್ವ. ಸರ್ವತರ್ಯ ಮಿತ್ವ ಸರ್ವೇಶ್ವರತ್ವವು ಇದೆಲ್ಲ ಪ್ರಸಾದ ವಾಕ್ಯ.

ಸದ್ಯೂಜಾತ ಮುಖದಿಂದ ಭೂಮಿ ಹುಟ್ಟಿತು. ವಾನುದೇವ ಮುಖದಿಂದ ಆವು ಹುಟ್ಟಿತು. ಅಘೋರಮುಖದಿಂದ ಅಗ್ನಿ ಹುಟ್ಟಿತು. ತತ್ಪರುಷ ಮುಖದಿಂದ ವಾಯು ಹುಟ್ಟಿತು. ಈಶಾನ್ಯ ಮುಖದಿಂದ ಆಕಾಶ ಪುಟ್ಟಿತು. ಈ ಪಂಚ ತತ್ವಗಳು ಹುಟ್ಟಿದವು.

ಪಿಂಡ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳಿಗೆ ಪಂಚ ಭೂತಗಳೇ ಕಾರಣವು. ಈ ಪಂಚ ಭೂತಂಗಳಿಗೆ ಈಶ್ವರನೇ ಕಾರಣ. ಈ ಈಶ್ವರಂಗೆ ತತ್ವದವೇ ಕಾರಣ ಆ ತತ್ವದಕ್ಕೆ ತ್ವಂಪದವೇ ಕಾರಣ ಆತ್ಮಂಪದಕ್ಕೆ ಪ್ರಸಾದವೆಕಾರಣ, ಆ ತತ್ವದಕ್ಕೆ ತ್ವಂಪದಕ್ಕೆ ಮೂಲ ಪ್ರಕೃತಿಯೇ ಕಾರಣ. ಈ ಮೂಲ. ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ಮೂಲ ಜೈತನ್ಯವೇ ಕಾರಣ. ಆ ಜೈತನ್ಯವೇ ವ್ಯಾಪಿಸಿದ ಕಾರಣ ಮಾಯೋಪಾಧಿಈಶ್ವರ ನೆನ್ನಿಸಿರುವನು. ಪ್ರಸಾದದಿಂದ ಸಿವಜೀವಗೈಕೈವೇತಿವಪದವೆನ್ನಿಸಿ ತುವದು. ಈ ದೇಹದಿಂದ ಪ್ರಸಾದ ಜನಿಸಿತ್ತು. ದೇಹ ಪ್ರಸಾದ ಕೂಡಿ ಮಹಾ ಪ್ರಸಾದ ಪರವಸ್ತುವಾಯ್ತು. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರಿಗಳೇ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲೆಲಿಂಗ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲೆ ಜಂಗಮ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲೆ ಪ್ರಸಾದ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲೆ ಶಿವನೆಂದು ಹೇಳಿತು. ಯಲ್ಲಿ ಶಿವನೋ ಅಲ್ಲೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಪಿಂಡಾಂಡ ವಹುದು. ಅಲ್ಲೆ ಜಂಗಮ ವಿಹುದು. ಅಲ್ಲೆ ಪ್ರಸಾದ ವಿಹುದು. ಈ ಪ್ರಸಾದದಿಂದಲೇ ಶಿವನು. ಪ್ರಸಾದದಿಂದಲೇ ಶಕ್ತಿಯಾಯ್ತು ಇದರಿಂದ ರೂಪವಾಯ್ತು. ಇದರಿಂದ ನಾಮ ವಾಯ್ತು. ಪ್ರಸಾದವೇ ಜಂಗಮ ಲಿಂಗವಿಹುದು ಅಲ್ಲೆ ಪ್ರಸಾದವೇರೇಣು ಈ ಪ್ರಸಾದದಿಂದಲೇ ಪರಮ ಪದವಕ್ಕು. ಪ್ರಸಾದಂಗದಲ್ಲ ಮಲ ದೇಹ ವಿಹುದೆ ಮಂತ್ರ ಸಂಸ್ಕಾರ ಪಿಂಡದಲ್ಲಿ ಮಾಂಸ ಪಿಂಡ ವಹುದೇ ಆನ ನೊಬ್ಬ ಭಕ್ತನು ಭೋಗಾರ್ಪಣ ಲಿಂಗವೇ ತೃಪ್ತಿಗೊಂಬುವದೆಂದು ತನ್ನ

ಸ್ತ್ರೀಯುಳು ಪುರುಷನು ಭೋಗಾರ್ಪಣ ಬೈಸಿ ಭುಂಜಿಸಿ ತೃಪ್ತಿಯಾಗಿ ಮುಂದೆ ಶಿವನು ಬೆಳೆಯುವಂತೆ ಶರಣನ ಸರ್ವಸುಖ ಭೋಗ ಲಿಂಗವೆ ಭೋಗಿಪುದು.

ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ತೆರೆ ನೋರೆ ಗುರುಳಿಗಳು ತೋರುವಂತೆ ಪ್ರಸಾದ ವೆಂಬ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗ ರೂಪು ವಿಶ್ವತೋಮುಖವಾಯ್ತು ಶಿವ ಪ್ರಸಾದ ವೇಗುರು ಶುದ್ಧ ಪ್ರಸಾದವೇ ಲಿಂಗ. ಪ್ರಶಿವ ಪ್ರಸಾದವೇ ಜಂಗಮ ಪಿಂಡ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕ್ಕೆ ಸೂತ್ರಾಧಾರವೇ ಪ್ರಣಮವೇ, ಮಹಾ ಪ್ರಸಾದವೇ ಸಂಕ್ರ ಮೂರ್ತಿ ಯಾಗಿರುವದು. ಗುರು ಲಿಂಗ ಜಂಗಮ ಪ್ರಸಾದ ಮೂರ್ತಿಯಿ ರಿರುವದು. ಗುರು ಮುಖವಿಂದ ಗುರು ರೂಪವಾಯ್ತು ಲಿಂಗ ಮುಖದಿಂದ ರುಚಿ ಯಾಯ್ತು. ಜಂಗಮ ಮುಖವಿಂದ ಪರಿಣಾಮವಾಯ್ತು. ಇದರಿಂದ ಅನಂದವಾಯ್ತು. ರೂಪು, ರುಚಿ, ಪರಿಣಾಮವೇ ತಲೆಗೇರಿ ಮನ್ಮಥನ ಪದಾರ್ಥದೋಳಗಣರುಚಿಯನಿಂದು ಸವಿ ವಿಹುದೆ ಸಾಕಾರವಿದು. ಆಕಾರವೇ ಕಾಯ. ನಿರಾಕಾರವೇ ಪ್ರಾಣಶಕಾಸವೇ ಜೀವಕಾಯ ಪ್ರಾಣಜೀವೈಕ್ಯವು

ಆಕಾರಶೂಲ ನಿರಾಕಾರವೇ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಸಾಕಾರವೇ ಕಾರಣ ಸಮ್ಪ ಧಮಹಾ ಕಾರಣಕಾಯ ಶೇಷವೇ ಇಷ್ಟಲಿಂಗ ಶಿವ ಶೇಷವೇ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವು ಪ್ರಾಣ ಶೇಷವೇ ಭಾವಲಿಂಗ. ಮಹಾ ಪ್ರಸಾದವೇ ಭೋಗಿಸಲುಪಟ್ಟ ಮಹಾಲಿಂಗವಾಯ್ತು. ಆದಿಯೆಲಿಂಗ, ಅನಾದಿಯ ಜಂಗಮ. ಆದಿಯೆಂ ಬುವದೇಜೀವ ಅನಾದಿಯೆಂಬುವದೇಶಿವ. ಆದಿ ಅನಾದಿ ಕೂಡಿ ಪೂರ್ಣ ಪದ ವಾಯ್ತು. ಇದೇ ಅಸಿಪದವಾಯ್ತು. ಶಿವಜೀವರೈಕ ತ್ವವಾಯ್ತು. ಅಂಡ ವೆಂದರೆ ಶಿವ ಪಿಂಡವೆಂದರೆ ಜೀವ. ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವೆಂದರೆ ಜೈಕನ್ಯ ಪರವಸ್ತು ತಾನೇ. ಅಂಡವೆಂದರೆ ಲಿಂಗ ಪಿಂಡವೆಂದರೆ ಗುರು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವೆಂದರೆ ಜಂಗಮ ಬೋಧಿಸು ವದಕ್ಕೆ ಗುರುವಾದ ತನ್ನತಾನೇ ಪೂಜಿಗೊಂಬುವದಕ್ಕೆ ಲಿಂಗವಾಯ್ತು. ತಾನೇ ಸಕಲ ಭೋಗಂಗಳ ಪರಿಣಮಿಸುವದಕ್ಕೆ ಜಂಗಮ ವಾದ ಆಪ್ರಸಾದವೇ ಮೂರಕ್ಷಾದಿಂದ ಗುರು ಲಿಂಗ. ಜಂಗಮರೂಪುನರ್ಪಿ ಸಿದ ಮೇಲೆ ರೂಪು ಚಿದ್ರೂಪವಾಯ್ತು. ರುಚಿಯನರ್ಪಿಸಿದ ಮೇಲೆ ರುಚಿ ಚಿನ್ನಯವಾಯ್ತು. ಪರಿಣಾಮನರ್ಪಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಪರಬ್ರಹ್ಮವಾಗಬೇಕು

ರೂಪುನರ್ಪಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಆಕಾಯವು ಶುದ್ಧವಾಗಬೇಕು. ರುಚಿಯ ನರ್ಪಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಆ ಜೀವನು ನಾನಾ ಯೋನಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವದೇ ಹ್ಯಾಗೆ ಪರಿಣಾಮನರ್ಪಿಸಿದಮೇಲೆ ಆ ಪ್ರಾಣ ಭ್ರಮೆಗೊಳ್ಳುವದೇಕೆ. ವಾಮುದೇವ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾದ ಬಿತ್ತಲು ಸದ್ಯೋಜಾತ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಾಯ್ತು ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಫಲವಾಯ್ತು ಧರ್ವೆಂದ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾದ ಬಿತ್ತಿದರೆ ಕರ್ಮೆಂದ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಿತು ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಫಲವಾಗಿರುವದು. ಸಕಲ ಧಾನ್ಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾವರವು ಜಂಗಮವೆಂದರೆ ಜೀವಹಿಂಶೆಮಾಡಲಾಗದು ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಸ್ಥಾವರಾರ್ಥವೆಂದು ಪ್ರಸಾದವಾಕ್ಯ ಸ್ಥಾವರವೆಂದರೆ ಭೂಮಿ ಈ ಸ್ಥಾವರಕ್ಕೆ ಜಂಗಮಾರ್ಥವೆಂದರಿವುದು ; ಸ್ಥಾವರಜಂಗಮದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗವೇ ಭಕ್ಷ್ಯವು. ತನ್ನ ಸತ್ತ್ವ ಮರೆದು ತನುಮಧನವೇ ಜೀವನವಾಗಿರುದೇ ಜೀವಾತ್ಮ ಪ್ರಕಾರ ಪರಮಾತ್ಮ ಸಾಕಾರ ಅಂತರಾತ್ಮ ದಕಾರ ಜೀವಾತ್ಮ ವಾಗುವದು. ಸ್ಥಾವರಕ್ಕೆ ಅಳವುಂಟು ಅಂದರೆ ಈ ದೇಹಕ್ಕೆ ಅಳವುಂಟು ಮನವೆ ಬಜಂಗವಕ್ಕೆ ಅಳವಿಲ್ಲ ಯಾಕೆಂದರೆ ಇಲ್ಲಿಯ ಭೋಗಾದಿಗಳನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವುಣ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಸ್ವರ್ಗನರಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಭೋಗಾದಿಗಳನ್ನು ತೀರಿಸಿ ಪುನಃ ದೇಹವನ್ನು ತರುವದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಲಯವಿಲ್ಲ. ಮನಸ್ಸು ಶುದ್ಧಿಯಾದುದೇ ಪ್ರಕಾರ ವಚನದಲ್ಲಿ ಅವ್ಯಕ್ತ ಹೊಂದಿರುವದು. ಸಕಾರವೆಂದರೆ ಕಾಯದಲ್ಲಿ ವಂಚನೆಯಿಲ್ಲದಿದ್ದು ತ್ರಿಕರಣ ಪ್ರಸಾದವೆಂದು ಮಂಚಕ ಇಂದಾದ ಪಂಚಪ್ರಣಮಮೂರ್ತಿ ಶಿವನೇಂದು ಮಂತ್ರ ಸಂಸ್ಕಾರಿಯಾದ ಜೀವನು ಮಾಂಸ ಪಿಂಡ ಸೂತಕವಳಿದು ಅಕಾರ ಉಕ್ತರ ವ್ಯಕಾರ ತ್ರಿಯಕ್ಷರದ ಜಗವೇ ಕೂಟ ಕೂಟವೇ ಜಗ ಇದೇ ಜಂಗವ ಪ್ರಸಾದ ಮೂರ್ತಿಯಾದ ಪರಿಶಿವನ ಪ್ರಥಮ ರೇಖೆಯಾದ ಬೀಜವಪ್ರ ಪ್ರಸಾದ ಬೀಜವು ಅಕ್ಷರ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿರುವದು ಅಕಾರ ಘಕಾರಂಗಳಾಯಿತೆಂದು ಅಯಂತ್ರಾರ್ಯಮಿ ಈಗನಾದ ಬ್ರಹ್ಮ ಓಂಕಾರಶಿರದ ಮೇಲಣ ನಿರಂಜನ ರೇಖೆಯು ಷಡಾಸನವೆಂದು ತಿಳಿದು ಓಂಕಾರಪ್ರಣಮದ ಉರ್ಧ್ವ ರೇಖೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಉರ್ಧ್ವ ಪ್ರಥಮದಲ್ಲಿಯೂ ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಯ ಬೀಜಗಳಾಗಿ ಮೂರು ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿಹುದು, ಓಂಕಾರದ

ಉದ್ಧಾರೇಖೆಯ ಚಿಚ್ಚಕ್ತಿ. ವೂದ್ಧಪ್ರವೇ ಓಂಕಾರದ ನಿರಂಜನ. ನಿರಂಜನ ಕಲಿಯರೇಖೆ. ಶಾಂತತೀತ ಕಲೆ ಪರ ಶಕ್ತಿ ಓಂಕಾರದ ಯಡದ ಭಾಗವೇ ಆದಿ ಶಕ್ತಿ. ಓಂಕಾರದ ಬಲಭಾಗವೇ ಇಚ್ಛಾ ಶಕ್ತಿ ಎಂದರೆ ಈಶ್ವರನ ಶರೀರ ಇಚ್ಛಾ ಶಕ್ತಿ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ಅಕ್ಷರವೇ ಈಶ್ವರ ನೆಂಬ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಣಗಳಾದವು: ಈ ಎಂದರೆ ರೇತಸ್ಸು ಭಯೆಂದರೆ ರ. ಧಿರ ಮೂಂಸ ಚರ್ಮ ಮಸ್ತು ಈ ಎಂದರೆ ಕ್ರಿಯಾ ಶಕ್ತಿ. ಭೆ ಎಂದರೆ ಜ್ಞಾನ ಶಕ್ತಿ. ಈ ಎಂದರೆ ಇಚ್ಛಾ ಶಕ್ತಿಯೇ ಈ ಜಗತ್ತಕ್ಕೆ ಬೀಜವು. ಪರಶಿವನೇ ಗೂಢಸಂಜ್ಞಾ ಕಾರಣರುಕ್ಷ ಸಂಜ್ಞಾ ಪದಗಂಬ ಸಂಜ್ಞಾ. ನೇತ, ವೆಂಬ ಸಂಜ್ಞಾ ಲಿಂಗ ಸಂಜ್ಞಾ ಪಂಚ ಸಂಜ್ಞಗಳು. ಅಕಾರ, ಉಕಾರ. ನುಕಾರಗಳು ಕೂಡಿಕೊಂಡು ತ್ರಿತಿಯ ಕುಂಡಲಾಕಾರಂ. ಆ ಓಂಕಾರದ ನಿತಂಬ ನಾಭಿಯು. ಸ್ವದಾಕಾರವು ಭುಜಂಗೆ ಹೆಕಾರ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿಹುದು ಆ ಕಕಾರವೀಗ, ಅಕಾರದಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಮಾತ್ರಿ ಚತುರ್ಥ ಚಂದ್ರಮ ಓಂಕಾರ ವಾಯ್ತು. ಅರ್ಧಚಂದ್ರ ನಾಕಾರಕಾರ ಕೂಡಿರುವದು. ಓಂಕಾರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಜೀವಬಿಂದು ಸ್ವರೂಪ ಓಂಕಾರದ ನಿರಂಜನ ರೇಖೆ ತಿಖಂದಲ್ಲಹುದು.

ಓಂಕಾರದ ಯಡಭಾಗವೇ ಆಕಾರ. ಓಂಕಾರದ ಬಲಭಾಗವೇ ಉಕಾರ. ಓಂಕಾರದ ಬಿಂದು ಶಿರಸ ಪ್ರಕಾರವು ವಕಾರ. ಓಂಕಾರದ ಶರೀರ ಸರ್ವ ಅವಯವಗಳಾದವು. ಹೆಕಾರ ಓಂಕಾರ ಅಪಾದ ಮಸ್ತಕವಾದವು. ಕಕಾರವೆಂದರೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಬೀಜವು ದಕ್ಷಿಣವೆಂದರೆ ಬಲಭಾಗ ಭಾಗವೆ ಪೃಥ್ವಿ ಬೀಜ ಪೃಥ್ವಿ ಎಂದರೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಬ್ರಹ್ಮಣೀವಾಣಿ ಹುಟ್ಟುವ ಬೀಜ ಲಕ್ಷ್ಮಿ. ಕಕಾರವೇ ಸ್ವಪ್ರಕ ರನಾಯ್ತು ಕಾಲಾಸ್ಫೂರ್ತ ವಪಕ್ಕೆ ರೆಡಕ್ಷುಂಗಳು ಓಂಗೆ ಉದ್ಭವಿಸಿದವು.

ತತ್ತ್ವ ಕುಂಡಲಿ ರೇಖೆಯಲ್ಲಿ ಮಹೇಶ್ವರ ನಿರ್ಮಿಸಿತ್ತು. ಓಂಕಾರದ ಭಗವಾನ್ ಶಿವನು ಪುರುಷಂಗಳು ಸ್ವಯಂ ಅರ್ಧಚಂದ್ರನಾಕಾರ ರೇಖೆ ಯಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರನ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡಿತ್ತು.

ಓಂಕಾರ ಭಗವಾನಾ ರುದ್ರನುಂದು ಸಕಲ ಅಗಮ ಸ್ಯಾಸ್ತ್ರಂಗಳಿ

ರುವವು.

ಪ್ರಸಾದ ಮೂರ್ತಿಯೇ ಕೇಳು. ಖಿನಾನಿ ಎಲ್ಲಭ ಐವತ್ತೆರಡಕ್ಷರದ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಓಂಕಾರದಿಂದ ೫೨ ಅಕ್ಷರಗಳು ಹುಟ್ಟಿದವು ಮನುಷ್ಯರುಗಳಿಗೆ ಸಪ್ತ ಧಾತುವೇ ಬೀಜಬಾವಾನೈ ಅಕ್ಷರಕ್ಕೆ ಪಂಚ ಧಾತುಗಳೇ ಬೀಜ. ಅಕ್ಷರದ ಮಾತೆಯ ಮೂರು ಕಲೆಗಳು. ಅಕ್ಷರದ ತಂದೆಯು ಎರಡು ಕಲೆಗಳು. ಅಕ್ಷರದ ಮಾತೆ ತಂದೆಯಂದರೇನು ಅಕ್ಷರದ ತಾಯಿಯರು. ಅಕ್ಷರದ ತಂದೆಯರು ಅಕ್ಷರದ ತಾಯಿ ಓಂಕಾರ. ಅಕ್ಷರದ ತಂದೆ ಇಳಿಕಾರವು ಇಳಿಕಾರ ಓಂಕಾರ ಈ ಎರಡಕ್ಷರದಿಂದ ೫೨ ಅಕ್ಷರ ಇದವು ಓಂಕಾರ ಐದು ಮುಖವಾಗಿರುವದು. ಹ್ಯಾಗಂದರೆ ತಾರಕ ಬ್ರಹ್ಮ, ದಂಡಕಾ ಬ್ರಹ್ಮ, ಕುಂಡಲಾ ಬ್ರಹ್ಮ ಅರ್ಧಚಂದ್ರ ಬ್ರಹ್ಮ ಬಿಂದು ಬ್ರಹ್ಮ ಇದರಿಂದ ೫ ಬ್ರಹ್ಮರುಗಳು ಹುಟ್ಟಿದರು. ವಾಮಕಲೆ. ದಕ್ಷಿಣ ಕಲೆ. ಅರ್ಧಕಲೆ ಉರ್ಧ್ವ ಕಲೆ ವಾಮಕಲೆ ಅಕಾರ ದಕ್ಷಿಣ ಕಲೆ. ಉಕಾರ ಬಿಂದುಕಲೆ. ಮಕಾರ ಅರ್ಧ ಕಲೆಯ ಹಕಾರ ವೂರ್ಧ್ವಕಲೆ ಇಕಾರ, ಈ ಐದು ಕಲೆಗಳು ಕೂಡಿ ಓಂಕಾರವಾಯ್ತು.

ಕರ್ಮ. ಕೃತ ಮೂರ್ತಿ ಅಮೋರ್ತಿ ಶಿವಸಾದಾಷ್ಟ್ಯ. ಅಲಂಕಾರ, ಆಧ್ಯ ಶಾಂತತೀತ ಶಾಂತತಿ ಸ್ಮೃತಿ ಕರ್ತು ನಿರ್ವಿಕ್ತಿ, ಅಭಿದಾನ ಸಮಾನ ವಿಭುಕ್ತಿ ಛಂದಸ್ಸು, ನೇಮ, ನಾಮ ಮೂಲಧೃತ ಲಘು, ಗುರು ಪ್ಲೂತ ವಿರಾಮ ಸಂಖ್ಯೆ ಸಂಕೀರ್ಣ. ನಿಪಣತ್ತಿತ. ಬಾವ ರಸ ಗಣ, ವಾಕಕಾಳ: ವೆಂಜನ ವಿಸರ್ಗ, ಬಿಂದುವಾದ, ಮಾರ್ಗ, ಪೂರ್ವಭಾಗು ಪಂದಾದಿನ, ಶೇಷ, ವಿದಿ ಸಮ, ಹೃತ್ಯ ಬಂಧ ತಂತ್ರವರ್ಗ, ಪೂರ್ವದ ಮಧ್ಯರ್ಥ, ದೀರ್ಘ, ವೆಂಜನ ಈ ಐವತ್ತೆರಡು ಕಲೆಗಳಿಂದ ಓಂದೊಂದು ಅಕ್ಷರಗಳಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದವು. ಇವು ಪ್ರಸಾದ ಬೀಜ ಮಂತ್ರದಿಂದಲೇ ಹುಟ್ಟಿದವು ಸಕಾರದ ರೇಖೆಯು ಅಕ್ಷರಂಗಳು, ಅಂಗದ ಎಡದ ರೇಖೆ. ಅಕ್ಷರದ ಬಲದ ರೇಖೆ ಕುಕ್ಕೆ ಕಕ್ಷೆಗಳು ಕುಂಡಲದ ರೇಖೆ ನಿತಂಬತಿ ನಾಭಿಗಳಾದವು. ಅಕ್ಷರಂಗಳೇ ಮೂರು ಧಾತುಗಳಾದವು. ಓಂಕ ರದ ಶಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದವು.

ಸವಾರನು	ಕುದರೆ	ಅಗಸಿ ಬಾಗಿಲು	ಜವಾನನ್ನು	ವಿಷಯ
ಜೀವನು	ಸಮಾನ	ಶೋತ್ರ	ವಾಕ್ಯ	ಶಬ್ದ
ಮನ	ವ್ಯಾನ	ತ್ವಕ್ಕು	ಪಾಣಿ	ಸ್ಪರ್ಶ
ಬುದ್ಧಿ	ಉದಾನ	ನೇತ್ರ	ಪಾದ	ರೂಪ
ಚಿತ್ತು	ಅಪಾನ	ಜಂಹೆ	ಗುಹ್ಯ	ರಸ
ಅಹಂಕಾರ	ಪ್ರಾಣ	ಘ್ರಾಣ	ಗುಡ	ಗಂಧ

ಅಕ್ಷರದ ಶಿರವರದನ ತಲೆಕಟ್ಟುಗಳು. ಕ. ಮತ್ತು ಳಕಾರ ಶಿವನಿಂದ ಜನಿಸಿದವು. ಜನಿಸಿದ ಅಕ್ಷರದ ಇಪ್ಪತ್ತಾರು ಗಂಡಕ್ಷರಗಳು ೨೬ ಹೆಣ್ಣು ಕ್ಷರಗಳು ಇವರಿಂದ ಶಿವಶಕ್ತಿಯಾತ್ಮನೇ ಇಂತಿ ಅಕ್ಷರಂಗಳು. ನಡ ಮತ್ತು ಪಾದಗಳು ಪ್ರಸಾದ ಜೀತನ ಅಂಗ ತೈಯಗಳಾದವು. ಅಕಾರವೆ ಸ್ತ್ರೀ ಲಿಂಗ ಸಕಾರವೆ ಪುಲ್ಲಿಂಗ, ನಕಾರವೆ ನಪುಂಸಕ ಲಿಂಗವಾಯ್ತು. ಈ ಮೂರು ಲಿಂಗಗಳೇ ಪಿಂಡ, ಅಂಡ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ನಡಿಸುವ ಸೂತ್ರಧಾರಿತಾನೆ ಪ್ರಣವ ಪ್ರಸಾದವೆಂದುದು. ಈಶ್ವರನಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ದೇಹಂಗಳುಂಟು. ಪಿರಾಟಾ ಸ್ವೂಲ ದೇಹ ಪಿರಾಟಾ ನೆಂದರೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡನೆಂದರೆ ಅಷ್ಟಮೂರ್ತಿ ಸಂಯುಕ್ತವಾಗಿದ್ದರೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಅಷ್ಟ ಮೂರ್ತಿಎಂದರೇನು. ಪೃಥ್ವಿ ಅಶ್ರು, ತೇಜ ವಾಯು, ಅಕಾಶ, ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರ, ಆತ್ಮ ಇವು ಶಿವನ ಅಷ್ಟ ಶನುಗಳು. ಜಗತ್ತ, ವಾಯು, ಚತುರ್ದಶ ಭುವನಂಗಳು, ಸಪ್ತ ಸಮುದ್ರಂಗಳು, ಸಪ್ತ ದ್ವೀಪಂಗಳು, ಸಪ್ತ ಕುಲ ಪರ್ವತಂಗಳು, ಸಮಸ್ತ ಗೃಹ ರಾಶಿಗಳು, ತಾರಾಪಥಂಗಳು ಕೂಡಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವೆನಿಸಿರುವದು. ಹದಿನಾಲ್ಕು ಭುವನ, ಮೂರುಲೋಕ, ಸ್ವರ್ಗ, ಮರ್ತ್ಯ ಪಾತಾಳ, ಇವು ಕೂಡಲಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವೆನಿಸಿತ್ತು. ಆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟ ದಿಕ್ಕು ನವ ಖಾಂಡ ಪೃಥ್ವಿ.

೫೬ ದೇಶ, ಸಪ್ತ ಪಾತಾಳ, ಸಪ್ತ ಸ್ವರ್ಗ, ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕ ವಾಯ್ತು. ಪ್ರಸಾದೀಶ್ವರನ ಪಾತಾಳವೇ ಅಧಃ ಪಾದೋರ್ಧ್ವವಿತಳ ಲೋಕ, ಜಾನ್ಮಸುತಳ ಲೋಕ, ಪಾದದ ಸಂದುಗಳೇ ಮಹಿತಳ ಲೋಕ.

ಝಂಘೆಗಳೇ ಥಳ ಥಳ ಲೋಕವು. ಗುಹ್ಯವೆರಸಾತಳ ಪಾತಾಳ ಗುದಕಟಿ ಸಂದುಗಳಾದವು.

ಭೂಲೋಕವೇ ನಾಭಿ ಮಧ್ಯವು ಭುವಲೋಕವೇ ಕುಕ್ಷಿ ವಡಲು ಬೆನ್ನಗಳಾದವು ಸ್ವರ್ಗಲೋಕವೇ ಹೃದಯದಿ ಉರಯುಗಳಾದವು. ಮಹಾಲೋಕವೇ ಕಂಠ ಗರಳ, ಕುತ್ತಿಗೆ, ಹೆಡಕಿನ ದೇಶಗಳಾದವು ಜನ ಲೋಕವೇ ಓಷ್ಠ. ಅಮಳೈಕ್ಕುಜಂವ್ವೆಗಳಾದವು. ತಪಲೋಕವೇ ಲಲಾಟ ಲಿಖಿತ ತ್ರಿಕೂಟ ನೊಸಲುಗಳಾದವು. ಸತ್ಯಲೋಕವೇ ಬ್ರಹ್ಮರಂವ್ರ ಶಿಖಿ ಪಶ್ಚಿಮಚಕ್ರಗಳಾದವು ಈಡಾಪಿಂಶಗಳ ಸುಷುಮ್ನವಂದಾದ ತ್ರಿಕೂಟ ನಾಶಿಕ. ಉರ್ಧ್ವವೇ ಮೇರು ಪರ್ವತ ಅನುಳೈಕ್ಕು ಓಂಕನಾಳದ ಅರ್ಧನಾಳವೇ ಮಂದಾರ ಪರ್ವತದೇಶ ನಾಡಿ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾಗವೇ ಕೈಲಾಸ ಪರ್ವತ ವ:ಮ ನಾಡಿಯ ಚಂದ್ರಸ್ವರ ಚಂದ್ರಕಾಂತದ ಅಮೃತ ಕೊಡನದೆ ಪರಮ ಪ್ರಸಾದ ಇದೇ ಹಿಮಚಲ ಪರ್ವತ. ಸ್ವಾಸಗಳೇ ಉನ್ಮನಿ ಉರ್ಧ್ವನಿವಾಸ ದಕ್ಷಿಣ ನಾಡಿಯಿಂದ ಸರ್ವಗಂಧ ವೆನಿಸಿಹುದು. ಗಂಧದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ ಗಂಧ ಪರ್ವತ ಲೋಮಾದಿ ಲೋಮಂಗಳೇ ಲೋಮಕುಲಪರ್ವತಂಗಳು. ಉರ್ಧ್ವ ಆನ ಯವಗಳೇ ಸಪ್ತಕುಲ ಪರ್ವತಂಗಳೆಂದುದು.

ಅಸ್ಥಿಗಳೇಜಂಬುದ್ವೀಪಗಳು. ಮಜ್ಜೆಯೇ ಸಾಕ್ಷೋದ್ವೀಪ. ಮಾಂಸವೇ ಕುಶ ದ್ವೀಪ. ಕ್ರೌಚದ್ವೀಪವೇ ರಸವಾಯು ಶ್ಯಾಲಿ ದ್ವೀಪವೇ ಚರ್ವ ವಾಯು. ದಕ್ಷದ್ವೀಪವೇ ಮೇದಸ್ಸುವಾಯು.

ಲೋಮವೇ ಕ್ಷಿರ ದ್ವೀಪವಾಯು. ಸಪ್ತ ಧಾತುಗಳೇ, ಸಪ್ತ ದ್ವೀಪಂಗಳಾದವು: ಪ್ರಸಾಧೀಶ್ವರನ ಮೂತ್ರವೇ ಲವಣ ಸಮುದ್ರವಾಯು. ಆ ಶರಣನೊಳಗಣ ಅಮೃತವೇ ಕ್ಷಿರ ಸಮುದ್ರವಾಯು ಶ್ಲೇಷ್ಮವೇ ದಧಿ ಸಮುದ್ರವಾಯು. ಮಜ್ಜೆಯು ಘೃತ ಸಮುದ್ರವಾಯು. ಆ ಶರಣನ ಶಾಂತಿಯೇ ಜೇನುತುಪ್ಪದ ಸಮುದ್ರವಾಯು. ಶ್ರೋಣಿತವೇ ರಸ ಸಮುದ್ರ

ವಾಯ್ತು. ಲಂಬಿ ಕಾಸ್ತಾನದ ಅನ್ಯತವೇ ಸ್ವಾದೋದಕ ಸಮುದ್ರವಾಯ್ತು. ಆ ಪ್ರಸಾಧಿಶ್ವರನ ಗರ್ಭಾವಳಿಯ ಬಿಂದು ಶುಕ್ಲ ಸಮುದ್ರವಾಯ್ತು. ಪಂಚ ಪಾದ ರಸಗಳಾದವೆಂದು ಸಪ್ತ ದ್ವೀಪಗಳು ಸಪ್ತ ಕುಲ ಪರ್ವತಗಳು. ಸಮುದ್ರಂಗಳು, ಆ ಪ್ರಸಾಧಿಶ್ವರನ ಸರ್ವಾಂಗದೋಳಿಗಿದವೆಂದು ತಿಳಿಯುವದು. ಪ್ರಸಾಧಿಶ್ವರನ ನಾದ ಚಕ್ರವೇ ಸೂರ್ಯನಾದನು ಬಿಂದು ಚಕ್ರವೇ ಚಂದ್ರನಾದನು. ಲೋಚನವೇ ಮಂಗಳಿನಾದನು ಹೃದಯವೇ ಬುಧನಾದನು ಗುಹ್ಯವೇ ಪ್ರಜಾಪತಿ ಬ್ರಹ್ಮವೃತ್ತಿಯಾಗಿಹನು. ಅಧಾರ ಚಕ್ರದ ಗುಡಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಶುಕ್ರನಿಹನು ನಾಭಿ ಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಶನೀಶ್ವರನಿಹನು ಮ.ಖದಲ್ಲಿ ರಾಹು ಇರುತಿಹನು ಪಾದತಳದಲ್ಲಿ ಕೇತು ನೆಲಸಿಹನು ನಾಶಿಕಾಗ್ರದಲ್ಲಿ ಅಶ್ವಿರಿದೇವತೆ ಮೊದಲಾದ ನಕ್ಷತ್ರಂಗಳು ನೆಲಸಿಹವೆಂದು ತಿಳಿಯದೇಕು. ಈಶ್ವರನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮನಿರುತಿಹನು ಕಂಠದಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣು ಇರುತಿಹನು. ಭ್ರೂಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ರುದ್ರನಿರುತಿಹನು. ನೊಸಲಲ್ಲಿ ಸದಾಶಿವನಿಹನು ಹೃದಯ ಕಂಠ ಭ್ರೂಮಧ್ಯ ಉರ್ಧ್ವಲಲಾಟಂಗಳಲ್ಲಿ ಪಂಚಭೂತ ನಾಯಕರು ನೆಲಸಿಹರೆಂದು ಹೇಳುವರು.

ಈಶ್ವರನ ಕರಕಮಲದಲ್ಲಿ ಮೂರ್ತಿ ನೆಲಸಿಹನು. ಅಂಗುಷ್ಠದಲ್ಲಿ ವಿನಾಯಕನಿರುತಿಹನು. ತರ್ಜನಿಯಲ್ಲಿ ಹಣ್ಮುಖನಿರುತಿಹನು. ಮಧ್ಯ ಮಾಂಗುಲದಲ್ಲಿ ಭೃಂಗೇಶ್ವರನಿಹನು. ಅನಾಮಿಕದಲ್ಲಿ ಮಹಾಕಾಯನಿರುತಿಹನು. ಕನಿಷ್ಠದಲ್ಲಿ ನಂದೀಶ್ವರನಿಹನು. ಕರಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಮರಮಾರಕಾರ ರಾಮೇಶ್ವರ ಲಿಂಗವಿಹನು. ಪರಿಪೂರ್ಣಲಿಂಗವು ಪ್ರಸಾಧಿಶ್ವರನ ಕರಾಬ್ಜ ವಾಗಿಹವೆಂದುದು. ಪ್ರಸಾದವಾಕ್ಯ ಆಶರಣನ ಪಾದಾಂಗುಷ್ಠದಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರನಿರುತಿಹನು. ತರ್ಜನಿಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮನಿರುತಿಹನು ಮಧ್ಯಮಾಂಗುಲದಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣು ಇರುತಿಹನು. ಅನಾಮಿಕದಲ್ಲಿ ಸ್ಯಂದನಿರುತಿಹನು. ಕಿರುಕುಣಿಕೆ ಬೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಮಹದೇವನಿರುತಿಹನು. ವುಗುರುಗಳಲ್ಲಿ ಸಪ್ತವಿಂಶತಿ ನಕ್ಷತ್ರಂಗಳಿವೆವು. ರೇಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟಾಸೃಷ್ಟಿ ತೀರ್ಥಂಗಳು ಮುಂತಾದ ಸಕಲ ತೀರ್ಥಂಗಳಿರುತಿಹವು. ಆಕಾಶದ ಅರ್ಧಭಾಗ ಜಾತ್ಯವಾಯ್ತು. ಇದು ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗವಾಯ್ತು.

ವಾಯುವನಲ್ಲಿ ಆಕಾಶ ಕೂಡಲು ಮನವಾಯ್ತು. ಇದು ಜಂಗಮಲಿಂಗ ವಾಯು. ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಆಕಾಶ ಕೂಡಲು ಬುದ್ಧಿಯಾಯ್ತು. ಶಿವಲಿಂಗ ವಾಯು.. ಅಪುವಿನಲ್ಲಿ ಆಕಾಶಕೂಡಲು ಚಿತ್ತವಾಯ್ತು. ಇದು ಗುರು ಲಿಂಗವಾಯ್ತು. ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಆಕಾಶಕೂಡಲು ಆಹಂಕಾರವಾಯ್ತು. ಇದು ಆಚಾರಲಿಂಗವಾಯ್ತು. ಇದರಂತೆ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ತತ್ವಗಳು ಹುಟ್ಟಿ ದವು' ಮಂತ್ರಮಯ ಮೂರ್ತಿಯೇ ಜಂಗಮ. ತಾನೇ ಜಂಗಮ ತಾನೇ ಬ್ರಹ್ಮ ವಿಷ್ಣು ಮಹೇಶ್ವರನೆಂತಲು ಜಕಾರವೇ ಬ್ರಹ್ಮ ಗಕಾರವೇ ವಿಷ್ಣು ಮಕಾರವೇ ರುದ್ರ. ಜಕಾರವೇಗತಿ ನಿರ್ಮಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮನಾದ ಗಕಾರವೇ ಗಂಗಾಧರನಾಗಿ ಜಗಸ್ಥಿತಿ ನಡಿಸಬೇಕಾಗಿ ವಿಷ್ಣುನಾದ ಸಂಚಿತ ಪ್ರಾರಂಭ ಕ್ರಿಯಾ ಕರ್ಮಬದ್ಧನಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿಯಂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದಬೇಕಾಗಿ ಮಕಾರ ತಾಮಸ ಆಹಂಕಾರದಿಂದ ರುದ್ರನಾದನು. ಬ್ರಹ್ಮಾದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿ ಶಬ್ದ ಬ್ರಹ್ಮವೆನಿಸಿತ್ತು. ಆಕಾಶ ಬಳಿ ಬ್ರಹ್ಮವೇ ಪ್ರಸಾದ ಮೂರ್ತಿಯಾಯಿತ್ತು. ಪ್ರಸಾದವೆಂದೆಡೆ ಮಹಾ ಮಂತ್ರ ಮಹಾಮಂತ್ರವೆಂದೆಡೆ ಮಹಾ ಮ್ಮಾಯಿ ಮಹಮ್ಮಾಯಿವೆಂದೆಡೆ ಮೂಲ ಪ್ರಕೃತಿ ಮೂಲ ಪ್ರಕೃತಿ ನೆಂದೆಡೆನಾದ. ನಾದಚೈತನ್ಯವು, ಚೈತನ್ಯವೇ ಪುರುಷ ಬಿಂದು ಪ್ರಕೃತಿ ಶಕ್ತಿ ಆಕಾರವೆನಿಸಿ ಓಂಕಾರವೇ ಶಿವಶಕ್ತಿ ಶಿವಶಕ್ತಿ ಯಾತ್ಮಕವೆ ಪ್ರಸಾದ. ಪ್ರಸಾದ ಮೂರ್ತಿಯಾದ ಮಹಾ ಕಾಯ. ಕಾಯತ್ರಯವೆಂತೆನಲು ಮಂತ್ರ ಮಯ ಶರೀರ. ಮಂತ್ರಮಯ ಜಗತ್ತು. ಲಿಂಗಮಯ ಶರೀರ ಲಿಂಗ ಮಯ ಜಗತ್ತು. ಶರಣಶರೀರವೇನೀಗಿರುವದು.

ಇಂದ್ರಿ ಲಿಖಿತವತೊಡೆದು ಲಿಂಗಲಿಖಿತವ ಮಾಡಿದ ಮಾಂಸ ಪಿಂಡವಳಿದು ಮಂತ್ರಪಿಂಡವ ಭೂತಕಾಯವ ಪರಿಹರಿಸಿ ಪ್ರಸಾದ ಕಾಯವ ಮಾಡಿ ಜೀವಾತ್ಮನಳಿದು ಪರಮಾತ್ಮನ ಮಾಡಿದ ಗುರುರಾಯನು. ಪ್ರಸಾದ ರೂಪು ಜಗತ್ತು. ಪ್ರಸಾದ ರೂಪು ಶರೀರವು ಆ ಯೋಗಿ ಕೂಡದ ಬಿಂದು ವೇ ಬ್ರಹ್ಮ ಬಿಂದುವೇ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಬೀಜವ ಸೂರ್ಯಕೂಟವದೇ ಯೋಗಿಋತ ತಾನೇ ವಿಷ್ಣು ಉಭಯಬಿಂದು ಚೈತನ್ಯ ಪ್ರಾಣನಾಯಕನಾಗಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ

ಸ್ಥಿತಿ- ಲಯವ ಮಾಡುವ ಉದ್ವಲಿಂಗ ಮಹಾಲಿಂಗ. ಪುಲ್ಲಿಂಗ ಸ್ತ್ರೀ
 ಲಿಂಗ, ನಪುಂಸಕಲಿಂಗ. ವಿಶ್ವಲಿಂಗ ತಾನೇಯಾದ ಗುರುಲಿಂಗವಾಗಿ, ವಿಶ್ವ
 ಸ್ವತಿಗತನಡಿಯಬೇಕಾಗಿ ವೇದ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪುರಾಣವ ನಿರ್ಮಿಸಿದನಾದ ಮೂರ್ತಿ
 ಸದಾಶಿವನ ಜಿಂಹವೇ ಗುರುಲಿಂಗವಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮ ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿದನಾದ
 ಪೃಥ್ವಿ ಸೃಷ್ಟಿಯಮಾಡಿದ, ಗುರುಲಿಂಗ, ವಿಷ್ಣು ಪೂಜಾರಿಯಾದ. ನಾನು
 ದೇವ ಕರ್ತನಾದ ಮಹಾ ಮಹೇಶ್ವರನೇ ಅಧಿ ದೈವ. ಹಿಂದೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕ್ಕೆ
 ಆಧಾರವಾದದ್ದೇ. ಆಧಾರ ಚಕ್ರ. ಸಕಲಾಧಾರಂಗಳಿಗೆ. ಬಸವನೇ ಆಧಾರ
 ಬಸವೇಭಕ್ತ. ನಂಗವೇ ಭೂಮಿ. ಈ ಭೂಮಿ ಯಂತಾಯಿತೆಂದೆ. ಸುಜ್ಞಾನ
 ನವೆಂಬ ಮೇವ ವೈಯ್ಯ ನಕಾರವೆಂಬ ಮೆಲ ಕುಕ್ಕಿ ಓಂಕಾರವೆಂಬ ಸೃಷ್ಟಿ
 ದ್ರಿಷ್ಟಿ ಸರ್ವಾಧಾರ ಪಾತ್ರೆಯೊಳಗೆ ಹಿಡಿದು ಮಹಾ ಜ್ಞಾನವೆಂಬ ನೊಸ
 ಲಗಣ್ಣ ತೆರೆದು ನೋಡಲು ಭಸ್ಮವಾಯ್ತು. ಆಭಸ್ಮದಿಂದ ಭೂಮಿ ಸ್ಥಾಪ್ಯ
 ವಾಯ್ತು. ಇದೇ ಆಧಾರ. ಆಧಾರವೇ ಗುಧಸ್ಥಾನ ಅದೇ ಆಚಾರ ಲಿಂಗ
 ನೆಲಸಿಕೊಂಡು ಭಸಿತವ ಮಾಡಿ ಧರಿಸಿದವರಾದರೆ, ಪರಶಿವನು. ಸದಾಶಿವ
 ನು ಈಶ್ವರನು. ರೂಪನು. ನಾರಾಯಣನು. ಬ್ರಹ್ಮಸುರೇಂದ್ರ. ಮುನಿ
 ಜನಂಗಳು ಮುಕ್ತರಾದರು- ಮತ್ತು ವೀರಾಣ್ಮೂರ್ತಿಯ ಮಸ್ತಕದಲ್ಲೇಂಕಾ
 ದ್ವೀಪ. ನಾಭಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಂಚ ದ್ವೀಪ. ಮುಖದಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷ ದ್ವೀಪ ಕಂಠದಲ್ಲಿ
 ಶ್ಯಾಮ್ಲದ್ವೀಪ, ಕೈದಯದಲ್ಲಿ ಕುಶ ದ್ವೀಪ ಗುಳ್ಳದಲ್ಲಿ ಕಾಕ ದ್ವೀಪ, ಗುದ
 ದಲ್ಲಿ ಪುಷ್ಕರದ್ವೀಪ, ಏಳುದ್ವೀಪಂಗಳು, ವೀರಾಣ್ಮೂರ್ತಿಯ ಮುಖದಲ್ಲಿ
 ಶುದ್ಧೋದಕ ಸಮುದ್ರ ನಾಶಿಕದಲ್ಲಿ ಘೃತ ಸಮುದ್ರ, ನೇತ್ರದಲ್ಲಿ ದುಗ್ಧ
 ಸಮುದ್ರ ಶ್ರೋತ್ರದಲ್ಲಿ ದಧಿ ಸಮುದ್ರ, ಗುಹ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುರಸ ಸಮುದ್ರ, ಗುದ
 ದಲ್ಲಿ ಇಕ್ಷುರಸ ಸಮುದ್ರ ಸರ್ವಾಂಗದಲ್ಲಿ ಶ್ವೇದೋದಕ ಕ್ಷಾರ. ಸಮುದ್ರ.
 ೨ ಸಪ್ತ ಸಮುದ್ರಗಳು, ವೀರಾಣ್ಮೂರ್ತಿಯ ಮಸ್ತಕವೇ ಶೃಂಗ ಪೃತ್ವ
 ಬಲಭ ಜವೇ ಅರುಣಾಚಲ ಪರ್ವತ ಯಡ ಭುಜವೇ ಹೇಮಕುಟ ಪರ್ವತ
 ಬಲಭಾಗದ ಎದಿಯೇ ಜಟಾದ್ರಿ ಪರ್ವತ ಯಡಭಾಗದ ಯದಿಯೇ ಪಾ
 ಯೋದ್ರಿ ಪರ್ವತ ಯಡದ ಪಶ್ಚಾದ್ಭಾಗವೇ ಶೀತಾತಪಸ್ವತ ಬಲದ ಪ
 ಶ್ಚಿಗವೇ ಅನಘಪ್ವತ ಇವು ೭ ಪರ್ವತಂಗಳು.

ಐವತ್ತಾರು ದೇಶಗಳು ೬೬ ಪಟ್ಟಣಗಳು. ೬ ಚಾವಡಿಗಳು
ಮೂರು ಕೋಣೆ ಬಾಗಿಲಗಳ ವಿವರ. ಏಳು ಸ್ಥಾನಗಳೇ ಸಪ್ತ ದ್ವೀಪಂಗಳಾಗಿಹವು ಅದರೊಳಗೊಂದೊಂದುಸ್ಥಾನದ ಸಂಧಿಗೆ ಐವತ್ತಾರುಕೆಲಗಳೇ ಐವತ್ತಾರುದೇಶಗಳು. ಮೂರ್ತಿಯ ಪಟಾಸ್ಥಲಗಳೇ ಒಂದೊಂದಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ಆರು ತತ್ವಗಳೇ ಮೂವತ್ತಾರು ಪಟ್ಟಣಗಳು. ೬ ಚಕ್ರಗಳೇ ಅರುಚಾವಡಿಗಳು ಆಧೋಹೈದಯ, ಮಧ್ಯ ಹೈದಯ, ಉರ್ಧ್ವ ಹೈದಯವೇ ಈ ಮೂರು ಕೋಣೆಗಳು. ಬಹ್ಮಸ್ಥಾನವೇ ಮೂರು ಕೋಣೆಗಳಿಗೆ ವಂದೇ ಪಾಗಿಲದ ಕೆಲವು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಗುರುವಿನಿಂದ ತಿಳಿದಾತನೇ ಮುಕ್ತನು

೫ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಗಳು. ೫ ದುಃಖೇಂದ್ರಿಯಂಗಳು. ೫ ಪ್ರಾಣ ವಾಯುಗಳು. ಮನ ಬುದ್ಧಿ ಕೂಡಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಶರೀರವಾಗಿರುವದು. ಇವೇ ೧೬ ತತ್ವಗಳು.

ಆಕಾಶ ತತ್ವಗಳು	ಜ್ಞಾತೃ	ಮನ	ಬುದ್ಧಿ	ಚಿತ್ತು	ಅಹಂಕಾರ
ವಾಯು ತತ್ವಗಳು	ವ್ಯಾನ	ಸಮಾನ	ಉದಾನ	ಅಸಾನ	ಪ್ರಾಣ
ಅಗ್ನಿ ತತ್ವಗಳು	ನೇತ್ರ	ಶ್ರೋತ್ರ	ತ್ವಕ್ಕಾ	ಜಿಂವೈ	ಘ್ರಾಣ
ಅವು ತತ್ವಗಳು	ಶಬ್ದ	ಸ್ಪರ್ಶ	ರೂಪು	ರಸ	ಗಂಧ
ಪೃಥ್ವಿ ತತ್ವಗಳು	ವಾಕ್ಯ	ವಾಣಿ	ಪಾದ	ಗುಹ್ಯ	ಗುಹ
ಇವು ೨೫ ತತ್ವಗಳು	ನಾಗ	ಕೂರ್ಮ	ಕೃಕರ	ದೇವತ	ಧಂಜಯ
ವೈರಂಭ	ಮುಖ್ಯ	ಪ್ರಭಂಜನ	ಅಂತರ್ಮಮಿ	ಮಹಾಪ್ರಾಣ	

ಇವುಗಳಿಂದ ಸ್ಥೂಲ ದೇಹವಾಯ್ತು.

ಇವು ೧೦ ವಾಯು ಇದರಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನೊಂದು ಕೂಡಿದರೆ ೬೬ ತತ್ವಗಳಾಗುವವು. ಆರು ಚಕ್ರಗಳಿಗೆ ಆರಾರು ತತ್ವಗಳು ಕೂಡಿದರೆ ೬೬ ತತ್ವಗಳಾಗುವವು.

ಶಿವನು ಒಂದನೇ ತತ್ವ ಜೀವನು, ಎರಡನೇತತ್ವಮೂರ ಆಹಂಕಾರಗಳೇ ೩ ತತ್ವಗಳು ನಾಲ್ಕು ಅಂಶಕರಣಗಳೇ ನಾಲ್ಕು ತತ್ವಗಳು. ೫ ಭೂತಗಳೇ ೫ ತತ್ವಗಳು ೬ ಸ್ಥಲಗಳೇ ೬ ತತ್ವಗಳು, ೫ ತನ್ಮಾತ್ರಗಳು.

ಮಹ ತತ್ವ. ಮೂಽಹಂಕಾರ ಕೂಡಿದರೆ ೭ ತತ್ವ ಅ ಕ ಚ ಟಿ
ತ ಪ ಯ ಶ ಅಷ್ಟ ಪ್ರಕೃತಿಗಳೇ ೮ ತತ್ವಗಳು. ೯ ದ್ವಾರಗಳೇ
೯ ಚಕ್ರಗಳೇ ೯ ತತ್ವಗಳು. ೧೦ ಈಂದ್ರಿಯಗಳೇ ೧೦ ತತ್ವಗಳು. ಇದರಲ್ಲಿ
ಮನ ವಂಸು ಕೂಡಿದರೆ ೧೧ ತತ್ವಗಳು ಜ್ಞಾನ ಒಂದು ಕೂಡಿದರೆ ೧೨
ತತ್ವಗಳು. ೧೦ ಇಂದ್ರಿಗಳು ೩ ನಾಡಿಗಳು ಕೂಡಿದರೆ ೧೩ ತತ್ವಗಳು.
೧೦ ಇಂದ್ರಿಗಳು ನಾಲ್ಕು ಅಂತಃಕರಣಗಳು ಕೂಡಿದರೆ ೧೪ ತತ್ವಗಳು.
ಜ್ಞಾನೊಂದು ಕೂಡಿದರೆ ೧೫ ತತ್ವಗಳು. ೧೦ ಇಂದ್ರಿಯಗಳು, ಪಂಚ ಪ್ರಾ
ಣಗಳು ಕೂಡಿ ಮನ ವಂದು ೧೬ ವಿಹಾರಗಳು. ೧೦ ಇಂದ್ರಿಗಳು ಪಂಚ
ಪ್ರಾಣಗಳು ಮನ ಬುದ್ಧಿ ಕೂಡಿದರೆ ೧೭ ತತ್ವ ಜ್ಞಾನೊಂದು ಕೂಡಿದರೆ
೧೮ ತತ್ವ ೬ ಸ್ಥಲಗಳು ೮ ವರ್ಣಗಳು ಪಂಚಾಚಾರಗಳು ಕೂಡಿದರೆ ೧೯
ತತ್ವಗಳು ಸದ್ರೂಪದಲ್ಲಿ ೩ ಪ್ರಕಾರ. ಚಿದ್ರೂಪದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಕಾರ
ಆನಂದದಲ್ಲಿ ೮ ಪ್ರಕಾರ, ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಕಾರ, ಪರಿಪೂರ್ಣದಲ್ಲಿ ೩
ಪ್ರಕಾರ ಒಟ್ಟು ೨೨ ಪ್ರಕಾರ ೨೨ ತತ್ವಗಳಾಗುವವು. ೪೪ ಅಂಗ ಸ್ಥಲ
ಗಳು. ೫೭ ಲಿಂಗ ಸ್ಥಳಗಳು. ಒಟ್ಟು ೧೦೧ ಸ್ಥಲಗಳು ಒಟ್ಟು ೨೧೬ ಲಿಂಗ
ಸಕೇಲಗಳು ಇದಕ್ಕೆ ೬ ರಿಂದ ಗುಣಿಸಿದರೆ ೧೨೯೬ ತತ್ವಗಳಾಗುವವು.

ಸಂಚಿತ ಪ್ರಾರಬ್ಧ ಅಗಾಮಿ ಈ ಮೂರು ಕರ್ಮಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ
ಇಂಥವು ಅಚಾರವತಿಳಿದು, ಗುರುಕದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿ ಲಿಂಗಾಂಗಿಯಾದುದೇ ಪ್ರಾ
ರಬ್ಧ. ಶುದ್ಧ ಶಿವ ಪ್ರಶಿದ್ಧ ತನಗಿಂಬುಗೊಂಡದ್ದೆ ಸಂಚಿತವು, ಇಂಥಾ ಶರಣ
ರಿಗೆ ಮೂರು ಕರ್ಮಗಳಿಲ್ಲವು. ಅಂತಃಕರಣದ ವಿನಶ. ಅಂತಃಕರಣವೇ
ಪ್ರಥಮಪುರಾಣದ ಜಂಗಮಲಿಂಗ ಮನವೆಂದಿನ್ನಿಸಿತ್ತು. ಅಂತಃಕರಣ ಚಲಿಸಿ
ಲಾಗಿ ಸಂಕಲ್ಪ ವಿಕಲ್ಪಕ್ಕೊಳಗಾಗದೆ ಮನವೆನ್ನಿಸಿತ್ತು. ಮನವು ಉರ್ಧ್ವ
ಮುಖವಾಗಿ ಭೂಮಧ್ಯಕ್ಕೆ ದ್ರಿಷ್ಟಿಸಿರೋಡಲು. ಮನವೇ ಮಹಾಘನವೆಂದು
ನಿಶ್ಚಿಸಲು. ಅದು ಬುದ್ಧಿಯಾಗಿರುವದು.

ಹಿಂಕಾರದ ಅರ್ಥ ಮಾತ್ರಿಯೆಂದರೆ ನಾದ ಶುದ್ಧ ಸತ್ಯಗಳ ಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿ
ಮೂರ್ಧನಿ ಸ್ಥಾನ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಪಡುಣೈತ್ತರೈ ಭೋಗ ವಿಲ್ಲದೆ ತತ್ವದ

ಲಕ್ಷ್ಯಾರ್ಥ ಲಕ್ಷ್ಯವೆಂದರೆ ಎಕ್ಕಾ ಸಾಕ್ಷಿ ಯಾಗಿರುವದು ತಾನೆ ವಿಲಕ್ಷಣ ತಾನೆ. ದೃಗ್‌ದೃಶ್ಯ. ದೃಷ್ಟ, ಮಂತ್ರಗಳೇ ಉನ್ಮಿಷವೇ ಬೀಜ. ತತ್ವಾಂಗಕ್ಕೆ ಅರ್ಧ ಮಾತ್ರಿಯೇ ಬೀಜ ಪಿಂಡಾಂಡಕ್ಕೆ ಓಂಕಾರ ಬೀಜ ಪ್ರಸಾದ ಅಂಗವೆಂದಿತ್ತು ಮಂತ್ರಾಂಗದಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಂಭು ಲಿಂಗವು ತತ್ವಾಂಗದಲ್ಲಿ ಅನ್ಯತಲಿಂಗವು ಪಿಂಡಾಂಗದಲ್ಲಿ ರುಚಿ ಲಿಂಗವು. ಪಡಾಂಗಲಿಂಗವು ಈ ಈ ನಾಲ್ಕುಲಿಂಗವೆಂದುದು, ಘಟಂಕಾಶ ಮಠಾಕಾಶ ಮಹದಾಕಾಶಂಗಳೆಲ್ಲ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕ ಸ್ಥೂಲದೇಹವಾಯ್ತು. ತನ್ನ ಘನತೆಯಿಂದ ಉನ್ಮಿಷ ಮಿಶಕಲು ಸೂಕ್ಷ್ಮವೆನಿಸಿತ್ತು, ಆ ಉನ್ಮಿಷವೇ ಘೋಷದ ಧ್ವನಿದೋರಿ ದನಾದವೇ. ಅರ್ಧ ಮಾತ್ರಿಯೇಕಾರಣವೆನಿಸಿತ್ತು. ಆ ನಾದವೇ ಪ್ರಣಮ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿ ಉಚ್ಚಾರಕ್ಕೆಬಂದುದು. ಮಹಾಕಾರಣವೆನಿಸಿತ್ತು.

ಪರಾತ್ಪರಂಪರ ವಸ್ತು ಪ್ರಸಾದ ಮೂರ್ತಿಯಾದ ಮಂತ್ರಂಗ ವಾದ ಸ್ಥೂಲ ದೇಹಕ್ಕೆ ಭರ್ಗೋದೇವನಧಿಪತಿ ಜೈತನ್ಯ ಕಾರಣ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಅನ್ಯಕ್ತಮೂರ್ತಿ ವಡಿಯನು. ಪ್ರಸಾದವೇ ಮಹಾ ಕಾರಣ ವೇದಕ್ಕೆ ಪರ ಶಿವನೇ ಕೆರ್ತನು. ಪ್ರಸಾದಿಯು ಪ್ರಥಮ ಮುಖತಾರಕ ಬ್ರಹ್ಮ ತಾರಕ ಬ್ರಹ್ಮವೇ ಪ್ರಥಮ ರೇಖೆ. ಪ್ರಥಮರೇಖೆಯ ನಿರಂಜನ ತಾನೇ. ಸದ್ವ್ಯಜಾತ ಪ್ರಸಾದವೆಂದಿತ್ತು.

ಭಕ್ತ ಮಹೇಶ ಈ ಎರಡು ತ್ಯಾಗಾಂಗಳು. ಪ್ರಸಾದಿ- ಪ್ರಾಣ ಲಿಂಗ ಈ ಎರಡು ಭೋಗಾಂಗಳು ಶರಣ, ಐಕ್ಯ ಈ ಎರಡು ಯೋಗಾಂಗಳು. ವಿದ್ಯಾಂಗ ವಿಮಲಾಂಗ ವಿಜಯಾಂಗ ಪ್ರಸಾದಂಗ ಇವು ಮಂತ್ರಂಗ ಇವು ಹೇತುವನ ನಾಲ್ಕು ಅಂಗ, ಈ ನಾಲ್ಕು ಅಂಗಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ಲಿಂಗಗಳು. ಗುಹೇಶ್ವರ ಲಿಂಗ, ಚಿತ್ಸರೂಪ ಲಿಂಗ ಚಿವ್ವಲಾಸಲಿಂಗ. ಇಚ್ಛಿತ ಭೂತಾ ನ್ಯಲಿಂಗ. ತತ್ವಂಗ ಪ್ರಕಾರ ಪರಶಿವನ ಚತುರ ಲಿಂಗವೆಂದಿತ್ತು ಸ್ಥೂಲ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಕಾರಣ ಮಹಾಕಾರಣ ಈ ನಾಲ್ಕು ತನುವಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಲಿಂಗಗಳುಂ ಟು ಗೂಡಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಗುಹೇಶ್ವರಲಿಂಗ. ವಿದ್ಯಾಂಗ ಸ್ಥೂಲದೇಹ. ನಿಂಬು ಗೊಂಡಿತ್ತು. ವಿಮಲಾಂಗ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ತನುವಿನಲ್ಲಿ ಚಿತ್ ಸ್ವರೂಪ ಲಿಂಗಧಾ

ರಣವಾಯ್ತು. ವಿಜಯಾಂಗ, ಕಾರಣ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಚಿದ್ವಿಲಾಸಲಿಂಗ ಸಾಹಿತ್ಯ ವಾಯ್ತು. ಮಹಾ ಪ್ರಸಾದ ಲಿಂಗ. ಮಹಾ ಕಾರಣದೇಹದ ನಿತ್ಯತ್ವಪ್ರಿಯಲಿಂಗ. ಶಿವನ ನಾಲ್ಕುಂಗಳಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಅಂಗತಾನೆ ಆಗಿರುವನು. ಮಂತ್ರಾಂಗ ಶುದ್ಧ ತನು. ಸ್ವಯಂಭು ಲಿಂಗ ತತ್ತ್ವಗಳಿದ್ದ ತನು. ಅಮೃತಲಿಂಗ ಪಿಂಡಾಂಗ ಪಶಿಧ್ಧತನು ರುಚಿಯಲಿಂಗ. ಪ್ರಸಾದಂಗ ಸ್ವಯ ಶಿಧ್ಧತನು. ನಿತ್ಯ ತೃಪ್ತಿಯಲಿಂಗ. ಅನಾಧಿರಂಗ ಪಡುಣೈಶ್ವರ್ಯ ಸಂಪನ್ನತ್ವಂಗಳುಂಟು ಸರ್ವಕೃತ್ಯ ಜ್ಞಾತೃತ್ವ ಸರ್ವಂ ತಂತ್ಯಾಮಿತ್ವ ಸರ್ವೇಶ್ವರತ್ವ ಇಂತು ಪಡುಣೈಶ್ವರ್ಯ ಸಂಪನ್ನತ್ವಗಳ ಂಟು. ಪರಶಿವ ಮೊದಲಾದ ಶಿವಶಕ್ತಿತ್ರಯ ಮೊದಲಾದ ಸೂರ, ನರ; ಉರಗ, ಮನು, ಮುನಿಗಳಿಗೇ ಪ್ರಸಾದ ಬಲ ದಿಂದ ಸರ್ವಸಿದ್ಧಿ ಸರ್ವ ವೋಕ್ಷ ಇದರಿಂದ ಫಲವಿಲ್ಲವು ಸ್ಥೂಲದಲ್ಲಿ ಅಡು ತ್ತಿಹನು. ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಆಜೋತಿರ್ಲಿಂಗವು. ಕಂಠದಲ್ಲಿನಿಂದು. ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಭೂತದನಾಡಿಸಿ ನೋಡಿ ತೇಜೋರೂಪವಾಗಿಹುದು. ಜೋತಿರ್ಲಿಂಗ, ಹೃದಯ ಕುವರಕರ್ಣಿಕ ಮಧ್ಯ ಜೋತಿ ಕರ್ಪುರಯೋಗ. ಮಗ್ಗುತೆ ಯಿಂದ ಸುಘಪ್ತಿಯನ್ನೈದಿ ಪ್ರಾಜ್ಞನಾಗಿಹನು. ಅಮೃತವನುಂಡು ತೂರ್ಮ ಪ್ರತ್ಯುಗಾತ್ಮನಾಗಿಹನು.

ಆಕಾಶದೊಳಗೆ ಪಂಚತತ್ತ್ವಗಳುಂಟು. ಶುದ್ಧ ಆಕಾಶದ ವಂಶ. ರಾಗ, ವಾಯುವನ ವಂಶ ದ್ವೇಷ, ಅಗ್ನಿಯ ವಂಶಭಯ ಅಪುವಿನ ವಂಶ ಲಜ್ಜೆ, ಸ್ಪರ್ಶವ ವಂಶ ಶಿವನೋಡಗೂಡಿದಲ್ಲಿ. ಆಕಾಶ ತತ್ತ್ವ ಒಯಲಾಯ್ತು ಆ ಆಕಾಶವೇ ಇಷ್ಟಲಿಂಗ ಇಷ್ಟವೇ ಗುಣ ರೂಪು. ಪ್ರಸಾದರೂಪೇಜಂಗವೂ ರೂಪು ಜಂಗಮವೂಪೆ ಲಿಂಗಪ್ರಾಣ ಲಿಂಗವೇ ಪ.ಜ ತತ್ತ್ವ ಈ ತತ್ತ್ವಗಳೇ ಪಂಚ ಬ್ರಹ್ಮವು ಆ ಪಾದ ಮಸ್ತಕಪ್ರಕೃತರ ಇಷ್ಟಲಿಂಗಪದಿಪೂರ್ಣ ಅಇಷ್ಟಲಿಂಗ ಪ್ರಾಣಜಂಗಮವಾಗಿರುವದು. ಆ ಜಂಗಮದ ಪ್ರಾಣ ಪ್ರಸಾದವಾಗಿರುವದು. ಆ ಪ್ರಸಾದ ರೂಪೇ ಭಕ್ತನಾಗಿರುವನೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಜೀವಾತ್ಮನ ಸುಖವೇ ಶಿವಾತ್ಮನ ಸುಖ ಪ್ರಸಾದವೋರ್ತಿ ಶಿವನು ಜೀವಾತ್ಮನಾದ ಯಾಕಂದರೆ ತತ್ತ್ವಯುಕ್ತನಾದಜೀವನಾದ, ಹೀಕ

ಮೂರ್ತಿ ಸರ್ವ ವಾಯು ಪರಿಪೂರ್ಣ ಸ್ವರೂಪವೇತಾನೆ ಪರಿಶಿವನಾದ ಜೀವಾತ್ಮನಾದ ಸಕಲ ಭೋಗಂಗಳು ಶಿವನಿಗೆ ಶಿವನಿಗಾದ ಸುಖವೇ ಜೀವನಿಗೆ ಶಿವಜೀವರೈಕ್ಯರಂದಮೇಲೆ ಸುಖ. ದುಃಖಗಳೆಲ್ಲವು. ಜೀವಾತ್ಮನ ಸುಖ ಶಿವಾತ್ಮನಿಗಷ್ಟೆಂದು ಕಾಯದ ದುಃಖ ಅತ್ಮನಿಗಿಲ್ಲ ಅತ್ಮನದುಃಖ ಕಾಯಕ್ಕೆಲ್ಲ. ಶಿವನ ಸ್ವರೂಪವೇ ಕಾಯವು ಪ್ರಣಮ ಸ್ವರೂಪವೇ ಅತ್ಮನು ಶಿವಾತ್ಮ. ಜೀವಾತ್ಮಕ್ಕೆ ಪ್ರಸಾದವಂದೇ. ಜೀವನಿಗೆ ದುಃಖಬಡಿಸಲಾಗದು. ಅತ್ಮ ಸ್ವರೂಪನಾದ ಶರಣನು ದುಃಖವನ್ನು ಬಡಿಸಲಾಗದು.

ತತ್ಪುರುಷ ಮುಖದಿಂದ ಹದನೈದು ವಾಯು ನಿಮಿತ್ತವಾದವು ಪ್ರಾಣ, ಉದಾನ, ಸಮಾನ, ವ್ಯಾನ ಆಪಾನ. ಪ್ರಾಣಸಂಚಕವು ನಾಗ ಕೂರ್ಮ, ಕೃಕರ, ದೇವದತ್ತ. ಧನಂಜಯ ಇವು ಸಂಚಲುಪವಾಯುಗಳು ಇನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಉಪಾಯಗಳು. ವೈರಂಭ, ಮುಖ್ಯ, ಪ್ರಭಂಜನ. ಅಂತ್ರ ರ್ಯಾಮ, ಮಹಾ ಪ್ರಾಣ. ಪ್ರಾಣಇಂದ್ರನೀಲವರ್ಣ ಕೃದಂಜನ ಸ್ಥಾನ ಅಂಗುಷ್ಠದಿಂದ ಶಿಖ್ರಪರಿಯಂತರ, ವ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಂಡಿರುವದು. ಉಸ್ವಾಸ ನಿಸ್ವಾಸ ಮಾಡುವದು. ಇದೇ ವಾಯುನಿಂದಲೇ ರೇಚಕ ಪೂರಕ ಕುಂಭಕ ಮಾಡಿಯೋಗಿಗಳಾಗುವರು. ಈ ಪ್ರಾಣವಾಯು ಸದ್ಯೋಜಾತ ಮುಖದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿರುವದು. ವಾಮದೇವ ಮುಖದಿಂದ ಅಪಾನವಾಯು ಹುಟ್ಟಿರುವದು. ಹರಿತವರ್ಣ ಗುಡಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದು. ಮಲ ಮೂತ್ರವನ್ನು ವಿಶರ್ಜಿಸುವದು. ಅದೋದ್ವಾರ ಬಂಧಿಸಿಕೊಂಡಿರುವದೇ ಧರ್ಮ. ಪ್ರಸಾದ ರಸವನ್ನು ಸರ್ವಂಗಳಿಗೆ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವದೇ ಕರ್ಮ. ಆಘೋರ ಮುಖದ ಉದಾನ ವಾಯು ಎಳೆಮಿಂಚೆ ನವರ್ಣ ಕಂಠ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದು ಶೀನು, ಕೆಮ್ಮುಕೃಕರಿಸಿ ನಿರ್ದೋರ್ದನೆಯ ಮಾಡಿಸಿ ಪ್ರಸಾದವ ಆಹಾರ ಸ್ಥಾನಂಗೆಯದು .

ತತ್ಪುರುಷ ಮುಖದಿಂದ ಸ್ವಯಂತನ್ನ ಪ್ರಸಾದವೇ ವ್ಯಾನವಾಯು ಗೋಕ್ಷೇರವರ್ಣ. ಸರ್ವಾಂಗಸಂಧಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ಚೇತನ ಅಚೇತನಗಳನ್ನು ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಗಳಿಗೆ ಚೇಷ್ಟಿಸುವದು. ಈಶಾನ್ಯಮುಖದಿಂದ ಪ್ರಸಾದ ಸಮಾನ ವಾಯು ನೀಲವರ್ಣ ನಾಭಿ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದು ಅಪಾದ ಮುಸ್ತಕ ಪರಿಚುಂತರ

ಧದಪ್ಪುಕೆರ್ಪಿಸಿದೊಡಿಲಮ್. ಪ್ರಸಾದ : ರಸವನ್ನು ರೋಮ ರೋಮಂಗಳಿಗೆ ಹಂಚುವದೇ ಕರ್ಮ ಇವು ಐದು ಪ್ರಾಣ ಪಂಚಕವು. ನಾಗವಾಯು ಪೀತ ವರ್ಣರೋಮನಾಳಂಗಳಲ್ಲಿದು ಚಲನೆವಿಲ್ಲದೆ ಹಾಡಿಸುವದು ನುಡಿ ಸುವದುವಾಕ್ಯನಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧ ಕೂರ್ಮ ವಾಯುಶ್ವೇತವರ್ಣ ಉದಾರಲಲಾ ಎದಲ್ಲದು ಶರೀರವನ್ನು ಪುಷ್ಟಿಯನ್ನುಮಾಡುವದು. ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚುವದು ತೆರೆಯುವದು ಇದು ವಾಮ ದೇವ ಪ್ರಸಾದವೆಂದು ತಿಳಿ. ಇದು ಹಸ್ತದಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧ. ಮತ್ತು ನೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಉನ್ನಿಲವಂ ಮಾಡಿಸುವದೇ ಧರ್ಮ. ಈ ಕೂರ್ಮ ವಾಡುವನ್ನು ತಿಳಿದಾತನೇ ಯೋಗಿಯು ಯಾಕಂದರೆ ಉದ್ವ್ಯ ದ್ರಿಷ್ಟಿಯಿಂದ ಭ್ರೂಮಧ್ಯಕ್ಕೆ ಇಡುವದು. ಇದು ವಾಮದೇವ ಪ್ರಸಾದವು.

ಅಘೋರ ಮುಖದಿಂದ ಕೃಕರವಾಯು ಹುಟ್ಟಿರುವದು. ಇದು ಅಂಜನ ವರ್ಣ. ನಾಶಿಕಾಗ್ರದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ ಧರ್ಮಂಗಳನೆ ಳಿಸಿ ಉದಾರಗಮನಾಗ ಮನಂಗಳ ಮಾಡಿಸುವದು. ಈ ವಾಯುಲಕ್ಷಣವನ್ನು ತಿಳಿದಾತನೇ ಜ್ಞಾನಿ ಎನಬೇಕು. ಲಿಂಗಪ್ರಾಣವೆನಿಸುವದು. ಇದುಪಾದದಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧ ತತ್ಪುರುಷ ಮುಖದಿಂದ ಸ್ವಯಂ ಪ್ರಸಾದವೇ ದೇವದತ್ತ ವಾಯುವೆನಿಸುವದು. ಇದು ಸ್ಫಟಿಕ ವರ್ಣ ಗುಹ್ಯ ಸ್ನಾನದಲ್ಲಿದ್ದು ಎಳಿಸುವದು ಮಲಗಿರುವದು ಮಲಗಿದ್ದನ್ನು ಕುಳಿರಿಸುವದು ನಿದ್ರಿಯೇ ಭೇದಿಸಿ ಹೊರಳಿ ಮಾತಾಡಿಸುವದು ಇದು ತತ್ಪುರುಷ ಪ್ರಸಾದವು.

ಈಶಾನ್ಯಮುಖದ ಪ್ರಸಾದದಿಂದ ಧನಂಜಯ ವಾಯು ನೀಲಂ ಜನವರ್ಣ ಬ್ರಹ್ಮ ರಂಧ್ರದಲ್ಲಿರುತ್ತ ಕರ್ಣದ್ವಾರದಲ್ಲಿದ್ದು ಸಮುದ್ರಘೋಷ ವಂ ಘೋಷಿಸಿ ಮರಣ ಕಾಲಕ್ಕೆ ನಿರ್ಘೋಷಯಪ್ಪುದು ಮರಣವಾದ ಮೇಲೆ ಉದಿಸಿ ಕೆಡಿಸಿ ೫ ದಿನಕೆ ಮೋಗುವದು. ಈ ವಾಯುವನ್ನು ತಿಳಿದಾತನೇ ದಿವ್ಯ ಯೋಗೀಶ್ವರನು.

ಇನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಉಪವಾಯುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವೆವು

ಮುಖ್ಯ ವಾಯು ಧೂಮ್ರವರ್ಣ ಅದು ಸದ್ರೋಜಾತ ಪ್ರಸಾದ

ತತ್ಪುರುಷ ಪ್ರಸಾದ ಮುಖ್ಯ ಅನಂತ ಕೋಟಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳಿಗೆ ಆಶ್ರಯ ವಾಗಿರುವುದು. ಜೀವನಿಗೆ ಸಂಬಂಧ. ವಾಮದೇವ ಮುಖದಿಂದ ಪ್ರಭು ಜನವಾಯು, ಜೋತಿರ್ವರ್ಣ ಅಗಣಿತ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನ್ನು ಸ್ವಯಂತಸ್ಥೋಳಗೆ ಲೀನ ಮಾಡುವ, ಮಾಡಿಕೊಂಬುವನು, ದಿವ್ಯ ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಬಲ್ಲವರೆಂದು ತಿಳಿದರು. ಇದು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸಂಬಂಧ. ಮನಸ್ಸನ್ನು ಲೀನ ಮಾಡುವದು. ಅಘೋರಮುಖದಿಂದ ವೈರಂಭ ವಾಯು ತಾರಕ ವರ್ಣ ಸರ್ವ ದೇವಾದಿ ಗಳ ಪೂಜಕ್ಕೆ ತಾನಹನು ಆತನೊಬ್ಬ ಪುರುಷನು ತಾನು ಪೂಜ್ಯ ನಾನಿಕನೇ ಬಬಯಕೆ ಯುಳ್ಳೊಡೆ ವೈರಂಬ ತಾರಕ ವರ್ಣವ ಲಕ್ಷವಿಟ್ಟು ನಾಟಕಾಗ, ದಲ್ಲಿ ಧೈನಿಸಲು ಇಹಲೋಕ ಪರಲೋಕ ಪೂಜ್ಯನಹನು. ತಾರಕ ಬ್ರಹ್ಮ, ತಾನಹನೆಂದು ತಿಳಿಯುವದು. ಇದು ಬುದ್ಧಿಗೆ ಸಂಬಂಧವು ತತ್ಪುರುಷ ಮುಖದಿಂದ ಅಂತರ್ಯಾಮಿ ಎಂಬ ವಾಯು ನೀಲವರ್ಣ. ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದೊಳು ಪೂಷಿಸಿದನಾದ ಪ್ರಕಾಶ ಸುತ್ತಿಹುದು ಯೋಗೇಶ್ವರ ಮನೋ ಮಂದಿ ರದಿ ನಾದ ಪ್ರಕಾಶದಿಂದ ಪವನಶರಾಗಹರು ಕರ್ಣದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಗುರು ವಾಕ್ಯ ಪ್ರಸಾದ ಬೀಜ ಮಂತ್ರವು ತಾನಂದರಿಯಲು ಸದ್ಮೊನ್ಮತ್ತನಹನು ಇದು ಚಿತ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಈಶಾನ್ಯ ಮುಖದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಹಾ ಪ್ರಾಣವಾಯು ಇದು ಸರ್ವ ವರ್ಣದಿಂದ ಕೂಡಿರುವದು. ಪಿಂಡಾಂಡಕ್ಕೂ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕ್ಕೂ ಸಕಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಆಧಾರ ವಾದದ್ದೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು ಇದು ಅಹಂ ಕಾರ ಸಂಬಂಧ

ಈ ಪ್ರಾಣ ಪಂಚಕದಿಂದ ಸ್ಥೂಲದೇಹವಾಯ್ತು ಉಪ ವಾಯು ಗಳಾದ ನಾಗಾದಿ ವಾಯು ಗಳಿಂದ ಸೂಕ್ಷ್ಮಶರೀರವಾಯ್ತು ಮುಖ್ಯ ವಾಯುಗಳಿಂದ ಕಾರಣ ಶರೀರವಾಯ್ತು ಈ ಮೂರು ಶರೀರಗಳನ್ನರಿಯು ವದೇ ಮಹಾಕಾರಣ ಶರೀರವಾಗುವದು. ಪ್ರಕಾಶದಿಂದ ಪಾಣವಾಯು ಗಳಾದವು ಸಕಾರದಿಂದ ನಾಗಪಂಚಕವಾದವು. ದಕಾರದಿಂದ ಮುಖ್ಯ ವಾಯುಗಳಾದವು. ೨೨೦೦೦ ನ ಡಿಗಳಾಗಿ ಚೇಷ್ಟಿಸುವದೇ ಮುಖ್ಯವಾಯು ಸಕಲ ವಿಷಯಾದಿ ಗುಣಂಗಳ ಹೆಟ್ಟಿಸುವದೇ ವೈರಂಭವಾಯು ಸರ್ವ ಮದದೀ ಗುಣಂಗಳಕ್ಷಯವ ಮಾಡುವದೇ ಪ್ರಭಂಜನವಾಯು. ದಳದಲ್ಲಿ ಹಂಸನಮದ್ಯದಳಕ್ಕೆ ತಂದು ಸೋಹಂಕಾರವನೆಚ್ಚರಿಸುವದೇ ಅಂತರ್ಯಾಮಿ

ಎಂಬ ನಾನು ವುಳ್ಳದ್ದು ತನುತ್ರಯಂಗಳ ನೀಗಿಸಿ ಆತ್ಮನಾತ್ಮನ ಎಚ್ಚರಿಸಿ
ಕೊಡುವದೇ ಮಹಾಪ್ರಾಣವಾಯುವೆಂದು ತಿಳಿಯುವದು. ಅಂತಃಕರುಣ
ಪಂಚಕ ಪ್ರಾಣಪಂಚಕ ನಾಗಪಂಚಕ ಮುಖ್ಯ ಪಂಚಕ ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯ
ಪಂಚಕ ವಿಷಯ ಪಂಚಕ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯ ಪಂಚಕ ಈ ಮುವತ್ತೈದು
ವಿಶ್ವಾಭಿಮಾನಿಯೆನಿಸಿದನು. ಮೂಲ ಜೈತನ್ಯ ಕೂಡಿ ಮೂವತ್ತಾರು ತತ್ತ್ವ
ಗಳು ಕೂಡಿ ಸ್ಥೂಲದೇಹವಾಯ್ತು ಇದು ಇಷ್ಟ ಲಿಂಗ ಈ ಇಷ್ಟಲಿಂಗ
ಶುದ್ಧ ಪ್ರಸಾದವೇ ಭಕ್ತಿರೂಪು ಭಕ್ತಿರೂಪೆ ಗುರುರೂಪೆಂದುದು ಪಡ್ಭ್ರಮೆ
ಪ್ರಪೋಷಣೆ ಅರಿಷಡ್ವರ್ಗ ಸಪ್ತವೆಸನ ಇಂತಿ ಇವೆಲ್ಲವು ಅಪ್ಪಮೂರ್ತಿಯ
ಪ್ರಸಾದವಾಕ್ಯ. ಈ ಅಪ್ಪಮೂರ್ತಿಯಿಂದಾದುದೇ ಸ್ಥೂಲ ದೇಹಕ್ಕೆ ವಿಶ್ವ
ಜಾಗ್ರವಸ್ಥೆ. ಅಕಾರ ಪ್ರಾಣನು ಸತ್ತ್ವ ಗುಣಕೀಯಾಸಕ್ತಿ. ನೇತ್ರ ಸ್ಥಾನ
ಯುಕ್ತ ಭೋಗ. ಅನ್ಯ ಜ್ಞಾನ ಅವರಣ ಶಕ್ತಿ ಸ್ವರೂಪಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಪಿಸಲು
ಇನಿತುದೇ ಇಸ್ವಲಿಂಗವದೇ ಶುದ್ಧ ಪ್ರಸಾದ ತ್ವಂಪದವೇ ಸ್ಥೂಲದೇಹ
ವಾಗಿರುವದು.

ಮಂತ್ರಂಗ, ತತ್ವಾಂಗ ಪಿಂಡಾಂಗ, ಆ ಪಿಂಡಂಗವೇ ಕಾರಣಲಿಂಗ ಈ
ಲಿಂಗತ್ರಯವೇ ಪ್ರಸಾದವು ಪ್ರಸಾದ ವಾಕ್ಯವು ಸ್ಥೂಲ ದೇಹವು ಸೂಕ್ಷ್ಮ
ದೇಹವೇ ಮಂತ್ರಾಂಗ. ತತ್ವಾಂಗವೇ ಕಾರಣ ದೇಹವು. ಪಿಂಡಾಂಗವೇ
ಮಹಾ ಕಾರಣ ಶರೀರವು ಪಿಂಡವಿಡಿದು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವ ತಿಳಿಯಬಹುದಲ್ಲದೆ
ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವಿಡಿದು ಪಿಂಡವ ತಿಳಿಯಬಹುದಲ್ಲದೆ ಮಂತ್ರಾಂಗಕ್ಕು, ತತ್ವಾಂ
ಗಕ್ಕು ಪಿಂಡಾಂಗವೇ ಕಾರಣವೆನಿಸುವದು. ಪ್ರಸಾದವೇ ಮಹಾಕಾರಣಾಂಗ
ವೆನಿಸುವದು. ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ಪಿಂಡವೇ ಕಾರಣ ಪ್ರಸಾದ ಮಹಾಕಾರಣವೆಂದು
ತಿಳಿಯುವದು.

ಮಂತ್ರಪಿಂಡಕ್ಕೆ ಪಂಚಭೂತಾತ್ಮ ಸ್ವರೂಪಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಸತ್ತ್ವ
ಪಿಂಡವೇ ಕಾರಣ ಸರ್ವವಾಯು ಸಂಪೂರ್ಣ ಪಿಂಡ ಮೂರ್ತಿ ಪರಶಿವತಾನ್
ಪ್ರಸಾದಮೂರ್ತಿ. ದಕಾರವೇಪಿಂಡಂಗಪಿಂಡಂಗವೇ ತ್ವಂಪದದಕಾರಣದೇಹ.
ಕಾರಣ ಅವಿಧ್ಯ ಸ್ಥೂಲ ದೇಹವೇ ಪಂಚಭೂತ ಸಮೂಹ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ದೇಹವೆ
ಇಂದ್ರಿಯ ಸಮೂಹ. ವಿಷಯಪಂಚಕವು. ಜಾಗ್ರವು, ಸ್ವಪ್ನವು ಸುಷುಪ್ತಿ

ಯೋಡಗಿ. ಇದು ಅಂತಃಕರುಣದೊಳೆಡಗಿ ಕಲ್ಪನಾ ವಾಸವಾಗಿ ಅಜ್ಞಾನ ದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುವದೆ, ಅಜ್ಞಾನ. ಅವರಣವೇ ಅಜ್ಞಾನ. ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಮಿಸ್ತೃತ ಜ್ಞಾನ ಅನ್ಯಥಾ ಜ್ಞಾನವೇ ಸ್ಥೂಲದೇಹಕ್ಕೆ ಲೇಪಿಸಿತ್ತು. ಅನ್ಯಥಾ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಆ ಕಾರಣವೇ ಅವಿದ್ಯೆ. ಅವಿದ್ಯಾದಿಂದ ಅವರಣ ಶಕ್ತಿ ವಿಕ್ಷೇಪ ಶಕ್ತಿಗಳು ಪುಟ್ಟಿದವು. ವಿಕ್ಷೇಪಶಕ್ತಿಯು ಮನಸ್ಸು ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಸುಖ ದೇವಿಕೋಳಗುಮಾಡಿತ್ತು. ವಾಸನಬುದ್ಧಿಯೇ ಸಂಚಿತಕರ್ಮವೆನಿಸುವದು. ಲಿಂಗದೇಹಕ್ಕೆ ವಾಸನಮಾಡಿ ಭವಭವಾಂತರಕ್ಕೆ ಈಡು ಮಾಡಿತ್ತು. ಅವರಣ ಶಕ್ತಿ ಸ್ಥೂಲದೇಹಕ್ಕೆ ಆವರಿಸಿತ್ತು.

ವಿದ್ಯಾಮೂರ್ತಿಯ ವಾಚ್ಯಾರ್ಥವೆಂದುದು ಲಕ್ಷ್ಯಾರ್ಥವೆಂದರೇನು ತತ್ವಂಗೆ ತ್ವಂಪದ ಶುದ್ಧ ಲಕ್ಷ್ಯಾರ್ಥವ ನೇಳಿತ್ತು. ಇಂತಿವು ತೋರುವದೆಲ್ಲ ದೃಶ್ಯ ನೀನೇ ದೃಷ್ಟ ದೇಹಾದಿಸ್ಥಾನ ಭೋಗಾದಿಗಳಿಗೆ ತಾನೇ ಸಾಕ್ಷಿ ತಾವಿ ದರ ಲಕ್ಷಣವೆಂದರಿಯುವದೇ ಶುದ್ಧ ಲಕ್ಷ್ಯಾರ್ಥ ಇಲ್ಲಿಗೆ ತ್ವಂಪದ ವಿವರ ಸಮಾಪ್ತಿ.

ಪ್ರಕಾರವೇ ಪ್ರಣಮಾಂಗ. ಸಕಾರವೇ ತತ್ವಾಂಗ ದಕಾರವೇ ಪಿಂಡಂಗ. ಲಿಂಗದೇಹ ಲಿಂಗದೇಹವೆಂದಡೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ದೇಹವೇ ಮನಸ್ಸು. ಮನವೆಂದಡೆ ಮಾಯಾ. ಮಾಯಾವೆಂದಡೆ ವಿಷ್ಣು. ವಿಷ್ಣು ವೆಂದಡೆ ಹಿರಣ್ಯ ಗರ್ಭವೇ ಸೂಕ್ಷ್ಮದೇಹ. ಸೂಕ್ಷ್ಮ ದೇಹವೇ ಅಂತಃಕರುಣ ಪಂಚಸಮಾಹ ವೇಶೂಡಿ ಲಿಂಗದೇಹವಾಗಿರುವದು. ಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭನಿಗೆ ಭೇದವಿಲ್ಲ. ಹಿರಣ್ಯ ಗರ್ಭನ ವಂಶವೇ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಶರೀರ ಸ್ಥಿತಿಯಾವಸ್ಥೆ ಸ್ವಪ್ನಾವಸ್ಥೆ. ವಿಷ್ಣುವಿನ ನಗಶ ತೈಜಸವೆಂದು ತಿಳಿಯುವದು. ಆ ಮನಸ್ಸೇ ಚಂದ್ರನ ವಂಶ ಅಮನ ವೇ ಪಿಂಡಂಗ ಸೂಕ್ಷ್ಮದೇಹ ಕಾರ್ಯಾ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಭೇದವಿಲ್ಲೆಂದು ತಿಳಿಯುವದು.

ಮಹಾಲಿಂಗವು ನೂರಾನಂದು ಸ್ಥಲವಾಗಿರುವದು ತಾನೇ ಅರಿಯು ವಜ್ಞತ್ವತ್ವನೆಂದಡೆ ಜ್ಞಾನ ಚಕ್ಷು. ಜ್ಞಾನ ಚಕ್ಷುವೆಂದರೆ ಶಿವಲಿಂಗದೇವರು

ತಾನೆಂದು ತಿಳಿಯುವದು. ಇದನ್ನರಿದಾತನೆ ಕಾಯನ್ನು ಕ್ತ. ಜೀವನ್ನು ಕ್ತ. ಪ್ರಾಣ ಮುಕ್ತ. ಇಂದ್ರಿಯನ್ನು ಕ್ತ. ಮನೋನ್ನು ಕ್ತ. ಸರ್ವಾಂಗ ಮುಕ್ತ. ಸರ್ವಾಂಗಪ್ರಸಾದಿವೆಂದರಿದು ಲಿಂಗದೇಹವು ಸಪ್ತ ಕಲೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವದು. ಕಲೆ, ಕಲಿಯ, ನಿಲೆ, ನೇಮ, ವಿದ್ಯ, ಪ್ರಕೃತಿ, ಪುರುಷ, ಇಂತಿವು ಸಪ್ತ ಕಲೆಗಳು. ಕಲೆ ಎಂದರೆ ಸ್ವಪ್ನಕಾಲಕ್ಕೆ ಮಾಡುವ ಮಾಟ, ಸತ್ಯವಾಗಿ ಕಂಚುವದೀಗ ಕಾಲ ಕಲಿವೆಂದಲ್ಲಿ ಸ್ಥೂಲವೆಂದಲ್ಲಿ ಸುಕರ್ಮ ದುಷ್ಟರ್ಮ. ದುಷ್ಟರ್ಮವ ಮಾಡಿ ಅದರ ಫಲವನುಂಟೆನೆಂದು ಮನದಲ್ಲಿ ವಾಸನೆ ಹಿಡಿದದ್ದೇ ಕಲಿಯು. ನಿಲೆವೆಂದಲ್ಲಿ ಆಕಾಲ ಕಲಿಯಕ್ಕೆ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ನಿಲೆಯಲ್ಲಿ ವೇವಹರಿಸುವದೇ ನಿಲೆ ನೇಮವೆಂದಲ್ಲಿ ಆ ಸ್ವಪ್ನಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅನಿಲೆಯ ತಕ್ಕಹಾಂಗೆ ಬುದ್ಧಿಎಂದು ನಿಶ್ಚೈಸುವದೇ ನೇಮ.

ವಿದ್ಯವೆಂದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯವೇ ಅಜ್ಞಾನವು. ಎಂದು ಇಂತಿ ಕಾಲ, ಕಲಿ, ನಿಲೆ, ನೇಮಕೆ ಅರಿಯುವದೇ ವಿದ್ಯ ಪ್ರಕೃತಿಯೆಂದಲ್ಲಿ ಅವಿದ್ಯ ಇದೇ ಮಾಯಾ ಆ ಮಾಯವೇ ಲಿಂಗ ಲಿಂಗದೇಹದ ಸಪ್ತ ಕಲೆಗಳು ಅವಿದ್ಯದಿಂದ ತೋರಿತ್ತು. ಆ ವಿದ್ಯೆಯೇ ಪ್ರಕೃತಿ ಪುರುಷನಿಂದಲಿ ಆ ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ಅವಿದ್ಯಕ್ಕೆ ಪುರುಷನೆಂಬ ಜೀವವು ಚೈತನ್ಯತ್ವರೂಪನಾಗಿ ಜೇಷ್ಠಸುತಿದರ್ಥನಾಗಿ ಪುರುಷನೆಂದನಿಸಿದ. ಇಂತಿವು ದಿವ್ಯಾಗಮದ ಸಪ್ತಕಲೆಯು. ಲಿಂಗದೇಹದ ವಿನರವೆಂದು ತಿಳಿಯುವದು. ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟಪುರಿಗಳೇಳೆನು. ಅವಿದ್ಯ ಕಾವ್ಯ. ಕರ್ಮಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯ ಪಂಚಕ, ಅಂತಃಕರಣ ಪಂಚಕ ವಾಯು ಪಂಚಕ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಪಂಚಕ ವಿಷಯ ಪಂಚಕ. ಇಷ್ಟು ಕೂಡಿ ಅಷ್ಟಪುರಿ ವೆನಿಸಿದ ಕಾರಣವೇ ಅಶ್ರೈಸಿರುವದೆಂದಿವುದು ಇದು ತತ್ತ್ವದಲ್ಲುಂಟು. ಬುದ್ಧಿ, ಸುಖ ದುಃಖತನು, ಇಚ್ಛಾ ದ್ವೇಷ, ಸಂಸ್ಕಾರ, ಪುಣ್ಯ, ಪಾಪ. ಇಂತಿವು ಒಂಭತ್ತು ಗುಣ ಲಿಂಗದೇಹಕ್ಕೆ, ಈ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಸಕಾರದಲ್ಲಿ ಲಯವೆಂದರೆ, ಸಂಚಿತ, ಪ್ರರಬ್ಧ. ನಾಸ್ತಿಯೆಂದು ತಿಳಿಯುವದು ಪರಬ್ರಹ್ಮ. ಪರವಸ್ತು. ಎಂದು ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ಥೂಲದೇಹವೇ ಲಯವನ್ನೈದಲು ಪ್ರಾಣ ನಾಸ್ತಿಯೆಂದಿವುದು ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಸರ್ವ ಶೂನ್ಯ ನಿರಹಂಕಾರ ಸದೋದೀತನೆಂದು ಸೂಕ್ಷ್ಮದೇಹ ಲಯವನ್ನೈದಲು ಸಂಚಿತ ಕರ್ಮ ಸಾತವು

ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವೇ ಸ್ಥೂಲರೂಪು. ಸೂಕ್ಷ್ಮವೇ ಅಂಡಕಾರವು ಪಿಂಡವೇ ಜೀವನ ಸ್ವರೂಪುಕಾರಣ ಇಂತಿ ಇದರ ಅರುವೆ ಮಹಾ ಕಾರಣ ಕರ ವಸ್ತುವಿಗೆ ನಾಲ್ಕುದೇಹವುಂಟು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವೆಂದೆ ಪರವಸ್ತು. ಪರವಸ್ತು ಪರಬ್ರಹ್ಮ. ಪರಂಜೋತಿ ಸ್ತಂಭಾಯರೂಪಿನಿಂ. ಸದೋದಿತ ಅವಾಗಲು ಉದಯಸ್ತು ಎಲ್ಲದೆ ಬೆಳಗುತಿಹುದಾಗಿ ಸ್ಥೂಲ ಬ್ರಹ್ಮಜಾಗ್ರವಸ್ಥೆಯು. ಅಂಡಸೂಕ್ಷ್ಮ ತನುವೆಂದರೆ ಗೋಳಾಕಾರ ಅಂಡಾಕೃತಿಯಾಗಿ ಸ್ಥೂಲ ಕಾಯ ಗಣೇಶ್ವರ ನೋಳಗಿದು ಆಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ತೋರುವ ತೋರಿಕೆದೇವ ತಾಚಕ್ರಗಳೆಲ್ಲವು, ಸ್ವಪ್ನಧೀಪಾಧಿ ಹುಸಿಎಂದರಿಯುವದೇ ಯ ದೃಷ್ಟಂ ತನ್ನಸ್ವವೆನ್ನುವದು. ಜ್ಞಾನತೂರ್ಯವೆಂದರೆ ಜಾಗ್ರ ಸ್ವಪ್ನ ಸುಷುಪ್ತಿಯನರಿದು ಕುರುವು ವಿಡಿದಿ ಹುದೇ ಜ್ಞಾನವಿದ್ಯಾರ್ಪಿತೆಯಂತೆ ದೇವತಾದಿಗಳ ಮಾಹಾಸುಭಾವ. ಕೃಷ್ಣಿಗಳಿಗೆ ಸಿಲ್ಪದಿಹುದೇ ತೂರ್ಯವೆಂದು ಹಾಗುವರ ಜಾಗ್ರವೆಂದು ಮಾಯಾಶ್ಚಿ ಶರೀರವೆಂದು ಹಾಗುಗುಣಗಂಧಾವಸ್ಥೆಯೆಂದು ತಿಳಿವದು.

ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವೆಂದರೆ ಗುರುತಾನೆ. ಆ ಗುರುಮಂತ್ರ ಸ್ವರೂಪನು ಮಂತ್ರದಿಂದ ಲಿಂಗವನಿರ್ಮಿಸಿದ ಲಿಂಗದೊಳು ಶಿವಶಕ್ತಿ ಮೊದಲಾದ ದೇವಾ ದಿದೇವರ್ಕಳಿಂದ ಇಪ್ಪತ್ತೈದುತತ್ವಗಳಾದವು ಅಂಡದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತಿಯು ಪಿಂಡ ದಲ್ಲಿ ಲಯವನೈದಿಸಿ ಪಿಂಡಮೂರ್ತಿ ಲಯವಾಗಿರುವದು ಗುರು-ಲಿಂಗ-ಜಂ ಗನುಕ್ಕೆ ಕಾಯ ಜೀವ ಈ ಪ್ರಸಾದದಿಂದಲೇ ಆಗಿರುವವು ಹಿಂಕಾರವೇ ಪಂಚಭೂತ ಸ್ವರೂಪ ನಕಾರವೇ ದಶೇಂದ್ರಿಗಳು ಮಕಾರವೇ ಕರಣಾದಿ ಪಂಚಕವಾಗಿರುವವು ಶಿಕಾರವೇ ಪ್ರಾಣನಾಯಕ. ವಕಾರವೇ ದಶವಾಯು ಸ್ವರೂಪವಾಗಿರುವದು. ಯಕಾರವೇ ಗುಣತ್ರಯವಾಗಿಹುದು. ಷಡಾಕ್ಷರವೇ ಷಡಾಂಗವಾಗಿಹುದು. ಪ್ರಜ್ಞಾನದಿಂದ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಷಮಾಡಿ. ಪ್ರಜ್ಞಾನಂ ಬ್ರಹ್ಮಂ ವಿಜ್ಞಾನವಾಯಿತಂದೆಡೆ ಉಪಕ್ರಮ ಉಪಸಂಹಾರ ಆದದ್ದೇಮಹ ದಾನಂದ. ಬ್ರಹ್ಮವೆಳುದು ತ್ವಂಪದ ಜೀವನಿಗೆ ಮಹಾಕಾರಣ ಶರೀರವೆನಿ ಸುವದು. ಮಹಾಕಾರಣ ಶರೀರವೆಂದರೆ ದೇಹತ್ರಯಕ್ಕೆ ಅತಿತವು.

ಸ್ಥೂಲ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಕಾರಣ ಶರೀರವೇ ಹುಗ್ಯವೆನಿಸುವದು. ಇದಕ್ಕೆ ವರಜಾಗ್ರ ವೆನಿಸುವದು. ಮೂರಾವಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿರುವದು.

ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯತಾತ್ಮನೆಂಬ ನಾಮಉಂಟು. ವಿಶ್ವ ತೈಜಸ ಪುಣ್ಯವು ಈ ಮೂರು ಜೀವರುಗಳಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿರುವನು. ಸತ್ಯ ರಜ, ತಮ, ಈ ಮೂರುಗುಣಗಳಿಗೆ ತಾಶುದ್ಧ ತತ್ವ ಗುಣವೆಂದೆನಿಸಿತ್ತು. ಈ ಮೂರು ಅಕ್ಷರಗಳಿಗೆ ತಾಗ ಭೇದವಿರುವುದು. ಇದುವೇ ಹಿಂಕಾರದ ತೂರ್ಮವೇ ವಿಶ್ವನು, ತೂರ್ಮನು, ಮನ, ಪ್ರಜ್ಞಾನಂ ಸತ್ಯಂ ಜ್ಞಾನಂ ಮನುತಂ, ಆಶಬಳ ಬ್ರಹ್ಮವೇ ಶುದ್ಧ ಜೀವನು ಕೂಟಸ್ಥನೆಂತಲೂ. ಅಂತರ್ಮಮಿ ಎಂತಲೂ ಹೆಸರುಂಟು. ಮಾಯಾ ವೇಷಿತ ಷಡ್ಗುಣೈಶ್ವರ್ಯ ಸಂಪನ್ನವಾದಂಥ ಶಬಳ ಈಶ್ವರನೇ ಶುದ್ಧ ಜೀವನು. ಈ ಶಬಳ ಜೀವನು ದೇಹಕೃತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವಸ್ಥಾತ್ರಯದಲ್ಲಿ ಶಿಲುಕದೆ. ತಾಪತ್ರಯದಲ್ಲಿ ಶಿಲುಕದೆ ನೊಂದು ಬೆಂದು ಭವಕ್ಕೊಳಗಾಗದೇ ಶಬಳ ಜೀವನು. ಅಹಂಸೇಹಿ ಎಂದಕಾರಣ ಭವಬಂಧಿರುವದು.

ಈ ಶುದ್ಧ ಜೀವನೆಂದರೆ ದೇಹತ್ರಯಕ್ಕೆ ಅತೀತ ಅವಸ್ಥಾತ್ರಯಕ್ಕೆ ವಿಲಕ್ಷಣ. ತಾಪತ್ರಯಕ್ಕೆ ಹೊರಗು ಮೂರುಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ಮೂರುಗುರುಕಾರ್ಯ. ಪ್ರಸಾದದಿಂದ ಪ್ರಸಾದ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿರುವುದೇ ಶುದ್ಧ ಜೀವನು ಈ ಶುದ್ಧಜೀವನೇ ಪ್ರಸಾದೇಶ್ವರನು. ಈಶ್ವರನೇ ಸರ್ವಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ. ಸರ್ವಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವೇ ಮಹಾಕಾರಣ ಸರ್ವಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಇವುಗಳ ಸ್ವಭಾವವೇ ಐಕ್ಯಉಂಟು.

ಮಹಾಕಾರಣದೇಹ ತೂರ್ಮವಸ್ಥೆ, ಪ್ರತ್ಯಗಾತ್ಮ ಪ್ರಣಮ ಪ್ರಸಾದ ಆತ್ಮ ಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿ ಉರ್ಧ್ವಸ್ಥಾನ ಅನಂದ ಅಭ್ಯಾಸ ಭೋಗ ಈಶ್ವರನಧಿದೇವತೆ ತ್ವಂಪದದ ಜೀವನ ಮಹಾಕಾರಣದೇಹವು.

ಲಕ್ಷ್ಯಾರ್ಥವೆಂದರೆ ವಾಚ್ಯಾರ್ಥವನನತಿಗಳೆದು ತಾಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಸ್ವರೂಪವೆಂಬುದೇ ಲಕ್ಷ್ಯಾರ್ಥ ವಾಚ್ಯಾರ್ಥವೆಂದಣೆ. ಅವಿದ್ಯ ಸಮೂಹವೆಂದೆನಿರುವದು. ಅವಿದ್ಯ ಸಮೂಹವೇ ದೇಹತ್ರಯ. ಅವಸ್ಥಾತ್ರಯ ವಿಲಕ್ಷಣ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವೆಂದರಿ. ವುದೇ ಲಕ್ಷ್ಯಾರ್ಥ, ತ್ವಂಪದದ ಶುದ್ಧ ಲಕ್ಷ್ಯಾರ್ಥವಾಗಿರುವದು. ಸ್ಥೂಲ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಕಾರಣ ಮಹಾಕಾರಣ, ಜಾಗ್ರಸ್ವಪ್ನ ಸುಷುಪ್ತಿ ವರ ಜಾಗ್ರತುರ್ಮ ವಿಶ್ವ ತೈಜಸ ಪ್ರಾಣ ಪ್ರತ್ಯಗಾತ್ಮ ಸತ್ಯ, ರಜ, ತಮ, ಶುದ್ಧ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಕ್ರಿಯಾ ಶಕ್ತಿ, ಈಶ್ವರ ಶಕ್ತಿ, ದ್ರವ್ಯ ಶಕ್ತಿ, ಆತ್ಮಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿ ಈ ನಾಲ್ಕು ಶಕ್ತಿ

ಯಾರಿಗೆ ತಾನೇ ಸಾಕ್ಷಿ. ಆ ಉ ಮ ಹಿಂಕಾರಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಸಾಕ್ಷಿ ನೇತ್ರ ಸ್ಥಾನ ಕಂಠಸ್ಥಾನ, ಹೃದಯಸ್ಥಾನ, ಮೂರ್ಧನಸ್ಥಾನ ನಾಲ್ಕು ಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ತಾನೇ ಸಾಕ್ಷಿ ಸರ್ವಕೃತ್, ಸರ್ವನೇತ್ರತ್ವ, ಸರ್ವ ಸಂಹಾರತ್ವ ಸರ್ವಸಾಕ್ಷಿತ್ವ, ಸರ್ವ ಭೋಗತ್ವ ಸರ್ವ ಅಂತರಭ್ರಮಿತ್ವ, ಇಂತಿವು ಪಡೆದೊಡ್ಡ ಶಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ತಾನೇ ಸಾಕ್ಷಿ ಅವಿದ್ಯಾಶೃಂಗ. ತಾದೃಶ್ಯ ದೃಶ್ಯವೇ ಜೀವ. ದ್ರಷ್ಟೃನೇ ಸಿವ. ಜೀವ ತ್ರಯಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಸಾಕ್ಷಿ. ಆಕಾಶದೊಳು ಮಿಂಚು ತೋರಿ ಅಡಗಿದರೆ ಆಕಾಶವು ಚಲಿಸದೆ ಅಚಲನಾಗಿಹ ತೆರದಿ. ಮನಸಾದಿ ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ಭೋಗಾದಿ ವಿಷಯ ನೈದಿದರೆ ತಾನು ಅವರಿಚ್ಛೆಗೆ ಚಲಿಸದೆ ಇದ್ದರೆ ತಾನೇ ಸಾಕ್ಷಿ ಸರ್ವ ಸಾಕ್ಷಿ ವಿಲಕ್ಷಣನೆಂದರಿವುದೇ ಶುದ್ಧ ಲಕ್ಷ್ಯಾರ್ಥ ತ್ವಂಪದ ವಿಸರವು ಸಮಾಪ್ತಿ.

ಅಸಿಪದವೆಂದರೆ ಶುದ್ಧ ಲಕ್ಷ್ಯಾರ್ಥ. ಜೀವೇಶ್ವರ ಪಾಶಾತ್ಮವು. ಜೀವಶಿವರ ಉಭಯವು ಪ್ರಸಾದದಲ್ಲ ಏಕೈಕವು. ಪ್ರಸಾದವೇ ಅಸಿಪದ ಪ್ರಸಾದವೇ ತ್ರಿವಿಧಂ ಇದವು. ಪ್ರಕಾರ ಅಸಿಪದ, ಸಾಕಾರತತ್ವ ಪದ್ಧಂದ ದಕಾರತ್ವಂಪದವು.

ಮಹಾಕಾರಣ ಶರೀರಕ್ಕೆ ತೂರ್ಯವಸ್ಥೆ ಪ್ರತ್ಯಗಾತ್ಮ ಅಭಿಮಾನಿ ಹಿಂಕಾರ ಮಾತೃ- ಶುದ್ಧ ಸತ್ತ್ವಗುಣ ಆತ್ಮ ಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿ ಮೂರ್ಧನಿ ಸ್ಥಾನ ಮಾಯಾ ಸುಜ್ಞಾನ ಈಶ್ವರರೂಪಿ ದೇವತ ಇವು ಹತ್ತು ಮಹಾಕಾರಣ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧ ಇದು ಅಸಿಪದ ಶೋಧನೆಂದು ತಿಳಿದು ಬೇಕು

ತತ್ತ್ವವಸ್ಥೆ ರಾಜಸಹಂಕಾರ ಅಕಾರಮಾತ್ರ ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿ ನೇತ್ರ ಸ್ಥಾನ ಸೂರ್ಯ ಇವು ವಿರಾಟ್ ಪುರುಷನವಂಶವು. ಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭ ಸ್ಥಿತಿಯಾವಸ್ಥೆ ಸಾತ್ವಿಕ ಸಹಂಕಾರ ಉಕಾರ ಮಾತೃ ಇಚ್ಛಾ ಶಕ್ತಿ ಕಂಠಸ್ಥಾನ. ಚಂದ್ರ ಇವು ಅರುಣಾದಿ ಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭಶರೀರ, ಸಕಾರದಲ್ಲಿ ಲಯವಾಗಿರುವವು,

ಅವ್ಯಕ್ತ ಲಯಾವಸ್ಥೆ ತಾನುಸಾಹಂಕಾರ. ಮಹಾರ ಮಾತೃ ದ್ರವ್ಯ ಶಕ್ತಿ ಹೃದಯಸ್ಥಾನ ಅಗ್ನಿ ಇವು ಆರು ಕೂಡಿ ದಕಾಂದಲ್ಲಿ ಲಯವಸ್ಥೆ ದಿತೆಂದು ಪ್ರಸಾದವಾಕ್ಯ

ಅಂದಸ್ತುತ್ವ ಸರ್ವಸಾಕ್ಷಿ ಶುದ್ಧ ಸತ್ತ್ವ ಅಹಂಕಾರ, ಮಾತೃ, ಆತ್ಮ

ಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿ; ಮೂರ್ಧನಿಸ್ಥಾನ, ಇವು ಆರು ಕೂಡಿ, ಅಂಡ ಕೂತ್ರ ಏಕ ಮೇವನದ್ವಿತೀಯಂ ಬ್ರಹ್ಮವಾಗಿರುವದು ಇದನ್ನು ಬಲ್ಲಂಥ ಶಿವಜ್ಞಾನಿಗಳು ಧ್ಯಾನಿಸಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಲಯವನ್ನೆಡ್ವಿದರೆನೆ ಪ್ರಸಾದ ವಾಕ್ಯವು.

ಆಕಾರವು, ನಿರಾಕಾರವು ಇಲ್ಲ ಲಕ್ಷ್ಮೀಸಲಿಲ್ಲ ಭಾವಿಸಲು ದೃಶ್ಯವು ಇಲ್ಲ ಅದೃಶ್ಯವು ಇಲ್ಲ, ಎರಡನ್ನು ಕಳೆದು ಲಕ್ಷ್ಮೀಸುತಿದ್ದಾನೆ . ಶಿವಜ್ಞಾನಿಗಳು.

ತತ್ವದರುವಿಗೆ, ತ್ವಂಪದರುವಿಗೆ ತಾನರಿದು, ಬಚ್ಚಬರಿಯರುಹೆ ತಾವಾಗಿರುವದೇ ಅಸಿಪದ ಲಕ್ಷ್ಮೀಸುತುಹರು, ಜ್ಞಾನಿಗಳೆಂದುದು.

ಅಂಡ ಪಿಂಡ ಅನಂತಕೋಟಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನೋಕಕೊಂಡು ಸಭಾಹೈ ಬಾಧ್ಯಂತರವಾಗಿ ಅಣುವಿಗೆಅಣುವಾಗಿ, ರೇಣುಕೈರೇಣಾಗಿ ಪುಪೂರ್ಣವು. ಮಹತ್ವಕ್ಕೆ ಮಹತ್ವವಾದ ಪ್ರಸಾದ ತಾನೇಎಂದುದು ಪ್ರಸಾದ ವಾಕ್ಯ.

ಆತ್ಮನು ಸಕಲ, ನಿಷ್ಕಳ ತಾನೇಗರ್ಭೀ ಗ್ರಹವಾಗಿ ಮತ್ತೊಂದು, ಇಲ್ಲವಾಗಿ ಅನ್ಯಹಾ ತೋಎಂದುದು ಪ್ರಸಾದ ವಾಕ್ಯ ಸಹ ಜಾಂಕು ಪದ ವೆಂದು ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ನಿಲುಕದು ನುಡಿಗೆ ವಚಸದಾರದು, ವೇದಕ್ಕೆ ವೇದಿಸದ್ದು ತರ್ಕಕ್ಕೆ ಮುನ್ನವೇ ತೋರದು ಬಚ್ಚುಬರೆ ಅರುಹೆ ಬಯಲಾಗಿ ತಾನೇ ತತ್ವಂಗ ಪಿಂಡಂಗನೆಂದು ಪ್ರಸಾದವಾಕ್ಯ.

ಕಾಯಪ್ರತಿಕಾರಕಾರ. ಮನಸೇ ಜೋತಿ ರೂಪಭಾವವದೆ ಸುವರ್ಣ ಪ್ರಭೆಯುಳ್ಳದ್ದು. ಪ್ರಸಾದ ಮೂರ್ತಿ ಪರಂ ಜೋತಿ ಮತ್ತು ಆಲಿನಹತಸ್ತ್ರ. ಲಿಂಗ ಆಕಾರದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷರದ ಬೀಜವಾಗಿ. ಅನಾಹತ ಮೊದಲಾದ ಆರ ಚಕ್ರ ಂಗಳು. ಸಂಭವಿಸದವು ಅದರ ಮುಂದೆ ಸ್ತ್ರೀ ಲಿಂಗ, ಉಕಾರದಲ್ಲಿ ಶಿವಶಕ್ತಿ ಗಳು ಹುಟ್ಟಿದವು. ಪುಲ್ಲಿಂಗ, ಉಕಾರವು. ಮೂರು ಮುದ್ರಿಲಿಂಗವಾಗಿ ಸರ್ವ ವ್ಯಾಪಕವಾಯ್ತು ಅ ಆ ಇ ಈ ಉ ಊಎಂಬ ಅಕ್ಷರ ಕೂಡಿಬಂದು ಮಕಾರವ ಯ್ತು. ಇದು ಬಿಂದುವಿನ ನಿರ್ಣಯ. ನಾದ ನಿರ್ಣಯವೆಂದೆ ರೇನು. ನ ಮ ಶಿ ವ ಯ ಇಂತಿ ಪಂಚಾಕ್ಷರಕೂಡಿ ಓಂಕಾರನಾದ ಬ್ರಹ್ಮ ವಾಯ್ತು. ಇಂತಿ ಈ ಉಭಯವೆ ಜಗದ ಬೀಜ, ನಾದ. ಬಿಂದುವಿನನಿರ್ಣಯ ಈ ಪಂಚಾಕ್ಷರದ ಮೂಲಾಕ್ಷದ, ಮಂತ್ರೋಪದೇಶದ ನಿರ್ಣಯ ಇದು ಮಂತ್ರ ಮೂರ್ತಿಯ ವಿದ್ಯಂಗವು. ವಿಸುಲಾಂಗ ಸೃಷ್ಟಿವೆಂತೆನೆ.

ಓಂಕಾರಕ್ಕೆ ಯಕಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರಳಯವಿಲ್ಲ. ಉತ್ಪತ್ಯ ಸ್ಥಿತಿ ಪ್ರಳಯಂಗಳಿಗೆ ನಳಗಾದವು. ನ ಮ ಶಿ ವ ಈ ನಾಲ್ಕು ಅಕ್ಷರಂಗಳಿಗೆ ಪ್ರಳಯಉಂಟು ನಿರ್ದೇಹಿ, ನಿರಂಜನ. ಚಿದ ನಂದ ಚಿತ್ಪ್ರಕಾಶ ಉಳ್ಳದ್ದು.

ವಿಂಟಾ ಹಿರಣ್ಯ ಗರ್ಭ. ಅನ್ಯಕೃತ, ಅಂಡ ಸೂತ್ರ ಈ ದೇಹವು.

ವಂದಾದ ತತ್ವಂಗ ಮೂರ್ತಿ ತಾನೆನಂದು ಪ್ರಸಾದ ವಾಕ್ಯ ನಾಲ್ಕು ದೇಹಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಾಣಿಗಳು. ಆ ಉ ಮ ಓಂಕಾರತತ್ವಂಗ ಮೂರ್ತಿಯು ತತ್ವಾಂಗ ಮೂರ್ತಿಗೆ ನಾಲ್ಕುವಾಣಿಗಳು. ಭೂಧರ ಪರ್ವತಂಗಳೇ ಮಧ್ಯಮ ವಾಕ್ಯ ಮನುಷ್ಯರುಗಳಿಗೆ ವೈಖರಿ ಸರ್ಪಂಗಳಿಗೆ ಪಶ್ಯಂತಿ ವಾಕ್ಯ ಗಿಡಗಳಿಗೆ ಪರಾವಾಕ್ಯ ಪಶುಗಳಿಗೆ ಮಧ್ಯಮವಾಕ್ಯ, ಜಾಗ್ರಕ್ಕೆ ವೈಖರಿ ಸ್ವಪ್ನಕ್ಕೆ ಮಧ್ಯಮ ಸುಷುಪ್ತಿಗೆ ಪರಾವಾಕ್ಯ ಮೂರ್ತಿಗೆ ಪಶ್ಯಂತಿ ವಾಕ್ಯೆಂದು ತಿಳಿಯುವದು ಮೂಲಾಧಾರಕ್ಕೆ ಪರಾವಾಕ್ಯ ನಾಭಿಗೆ ಪಶ್ಯಂತಿವಾಕ್ಯ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಮಧ್ಯಮವಾಕ್ಯ. ಕಂಠಕ್ಕೆ ವೈಖರಿವಾಕ್ಯ.

ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣದಲ್ಲಿ ಪರಾವಾಕ್ಯ. ನೇತ್ರಕ್ಕೆ ಪಶ್ಯಂತಿ ವಾಕ್ಯ ಶ್ರೋತ್ರಕ್ಕೆ ಮಧ್ಯಮವಾಕ್ಯ. ಜಿಂಹೆಗೆ ವೈಖರಿವಾಕ್ಯೆಂದು ತಿಳಿದದು.

ಪೇಚರ, ಭೂಚರ, ಭೂವನಚರ, ಸುರನರೋರಗ, ಅಂಡ ಪಿಂಡ, ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳನ್ನು ಲಯವನ್ನು ಮಾಡುವದೇ ತತ್ವಾಂಗವು.

ತತ್ವಾಂಗ ಮೂರ್ತಿಯೇ ತೂರಾಪಘ್ನೆಯು. ಇದಕ್ಕೆ ಅಕ್ಷತವೆ ತೂರಾತೀತಾನಸ್ಥೆಯು ವಿಶ್ವ, ತೈಜಸ, ಪ್ರಾಣ, ಪ್ರತ್ಯಗಾತ್ಮ, ನೇತ್ರ. ಕಂಠ, ಸೂರ್ಯ, ಚಂದ್ರ, ಹೃದಯಕ್ಕೆ, ಅಗ್ನಿ, ಸುಷುಪ್ತಿ, ನಾದಿನಿಸ್ತಾನ, ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ತೂರಾಪಘ್ನ ಪ್ರಸಾದವೆಂಬ ಬೀಜದೊಳಗೆ ಶಿವಶಕ್ತಿ ಎಂಬೆರಡು ಯಲೆಗಳು ಹುಟ್ಟಿದವು ಅದಕ್ಕೆ ಪಂಚಮುಖಗಳೆಂಬ ಐದುಶಾಖೆಗಳಾದವು ಇದಕ್ಕೆ ೨೫ ತತ್ವಂಗಳೆಂಬ ಪುಷ್ಪಗಳಾದವು ಶಿವ, ಜೀವಿಂಬ ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ ಹದಿನೆಂಟು ದೀನಶಿವ ಧಾನ್ಯಗಳೇ ಕಣ್ಣುಗಳಾದವು. ಎಂಭತ್ತನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ಜೀವರಂಶಗಳಿಗೆ ಶುದ್ಧಪಾದವೇ ಗುರು. ಶಿವಪ್ರಸಾದವೇ ಲಿಂಗ. ಪ್ರಶಿವ್ಯ ಪ್ರಸಾದವೇ ಜಂಗಮ ಈ ಪ್ರಸಾದವೇ ಕಾಹಾ ಪ್ರಸಾದ ಭಕ್ತಿ ಪ್ರಸಾದವೆಂದರಿವದು.

ಯೋಗಿಗಳು ಲಂಬಿಕಾ ಯೋಗದಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮ ರಂಧ್ರಕ್ಕೆ ಜಿಹೆ ಎನ್ನು ಟ್ಟು ಅವೃತವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರೆ. ಅಂಗ ಶುದ್ಧಿ, ಮನ ಶುದ್ಧಿ, ಭಾವಶುದ್ಧಿ ಇದಕ್ಕೆ ಶುದ್ಧ ಪ್ರಸಾದವೆನಬೇಕು ಇ-ಥಾ ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ಶೇವಿಸಲು ಮಲ ತ್ರ ದೇಹವು ಹೋಗಿ ಪ್ರಸಾದ ದೇಹವಾಯ್ತು. ಮಂತ್ರಶರೀರವಾಯ್ತು. ವಾಯು ಪ್ಪಾಣ ಕಳೆದು ಲಿಂಗಪ್ರಾಣಿಯ ಮಾಡಿದ ಶಿವನು. ಕರ್ಮ ಸಂ ಸ್ಕಾರದೇಹವ ಕಳೆದು ಶಿವ ಸಂಸ್ಕಾರವ ಮಾಡಿದ ಅನಾದಿ ಪ್ರಸಾದಿ ದೇಹ ವಮಾಡಿದನೆಂದು ತಿಳಿಯುವದು. ಲಿಂಗಾಂಗಿ ಲಿಂಗಾತ್ಮನು. ತಾನೇಲಿಂಗದ ರೂಪು ಜಂಗಮ ತಾನೇ ಮಂತ್ರದೇಹಿ ಮಾತ್ಮನು. ತಾನೇ. ಸರ್ವಾಂಗ ಪ್ರಸಾದಿ ತಾನೇ ಆ ಶರಣನ ಸ್ತೂಲ ಶರೀರವೇ ಗುರು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಶರೀರವೇ ಲಿಂಗ. ಕಾರಣ ಶರೀರವೇ ಜಂಗಮ ಈ ಪ್ರಸಾದವೇ ಮೂರು ಪ್ರಕಾರವು. ಅನಾದಿ ಪ್ರಸಾರವೇ ಮಂತ್ರ ಮೂರ್ತಿ ಆ ಮಂತ್ರ ಮೂರ್ತಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆ ಪ್ರಸಾದವು ಆ ಪ್ರಸಾದವೇ ಪ್ರಣಮ ಸ್ವರೂಪವು ಆ ಪ್ರಸಾದದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರ ಬೆರೆದು ಮಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾದವಿಹುದೆಂದು ತಿಳಿಯುವದು.

ಗುರುತಾನೆ. ಅನಾದಿ ಪ್ರಸಾದಿ ಪ್ರಸಾದಮೂರ್ತಿ ಪರಶಿವ ಪರಾತ್ಪರ ಗುರು ಮೂರ್ತಿಯ ಮುಖದಿಂದ ಪ್ರಸಾದ ಹುಟ್ಟಿ, ಇದರಿಂದ ಲಿಂಗವಾಯ್ತು ಇದರಿಂದ ಜಂಗಮವಾಯ್ತು. ಇದರಿಂದ ದೇಹವಾಯಿತ್ತೆಂದು ತಿಳಿದು, ವಂದರೊಳುಕೂಡಿ ಗುರು ಲಿಂಗ ಜಂಗಮ ಪ್ರಸಾದವು ಭಿನ್ನಿಸಬಾರದು. ಈ ನಾಲ್ಕು ಭಕ್ತಿಯನ್ನೇ ಆಶ್ರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವವು. ಪ್ರಸಾದವಿಲ್ಲದೆ ಗುರುವಿಲ್ಲ. ಲಿಂಗವಿಲ್ಲ. ಜಂಗಮವಿಲ್ಲ. ದೇಹವಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯುವದು. ಪ್ರಕಾರ ಅರ್ಥ ಸಕಾರವೇ ಪ್ರಾಣ ದಕಾರ ಆಭಿಮಾನವಾಯ್ತು ಗುರುವಿಗೆ ತನು ಅರ್ಪಿತ. ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಮನ ಅರ್ಪಿತ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಧನವರ್ಪಿತ.

ಗುರುವಿಗೆ ತನು ಅರ್ಪಿಸಿ. ತನು ಶುದ್ಧವಾಯ್ತು. ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಮನವನರ್ಪಿಸಿ, ಮನ ಶುದ್ಧವಾಯ್ತು. ಧನವು ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿಸಿ ಧನ ಶುದ್ಧವಾಯ್ತು ಈ ಮೂರು ಅರ್ಪಿಸಿದ ಭಕ್ತನೇ ಮಹಾ ಪ್ರಸಾದಿ ಶುದ್ಧ, ಶಿವ, ಪ್ರಶಿದ್ಧ ಗಳಾದವು. ಅರ್ಥ, ಪ್ರಾಣ, ಆಭಿಮಾನ, ಈತ್ರಿವಿಧ ಭಕ್ತನ ಸಮ್ಮತವಾದ ಕಾರಣ. ಭಕ್ತಪ್ರಸಾದವೇ ಮಹಾ ಪ್ರಸಾದವೆಂದು ತಿಳಿಯುವದು ಪ್ರಸಾ

ದವೇ ದೇಹವಾದ ಮತ್ತು ಲಿಂಗದೇಹವಾದ ಮೇಲೆ ಮಂತ್ರದೇಹವಾದ ಮೇಲೆ ಗುರುಲಿಂಗ ಜಂಗಮ ತಾನೆ ಯಾದ ಮೇಲೆ ಸದಾ ಸುಖವಿಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಪ್ರಸಾದ ದೇಹಿ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ಮೂರ್ತಿ ಮಂತ್ರ ಮೂರ್ತಿ ಯಾದ ಶರಣನು ನಿರ್ಮಲ ಜಲಧಿಯೋಪಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಮಲನ ಜಲವು ಕೂಡಿದರೆ ಮಲನ ಜೊಡ್ಡುವದೇ ಲಿಂಗದ ಕಾರ್ಯ, ಕಾರಣನಾದ ಶರಣನ ರೋಮ ರೋಮಕೋಟಿ ಲಿಂಗವಾದಮೇಲೆ ಲಿಂಗದೇಹಿ ಸದಾ ಸುಖವಿಂದು ಶೃತಿಗಳುಂಟು ಲಿಂಗದೇಹಿ, ಲಿಂಗಾತ್ಮ. ಗುರುದೇವತಾನೆ ಜೀವಾತ್ಮ ಆಂತ ರಾತ್ಮ ನೋಳಕೊಂಡ ಪರಮಾತ್ಮನು ತಾನೆ ಪರಂಜೋತಿ ಎಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ಮಾಯಾ ಮಲತಾಯಿ ರಕ್ತ ಕಾರ್ಮಿಕ ಮಲತಂದಿಯ ವೀರೈ. ಎರಡು ಕೂಡಿದ್ದೇ ಆಣಾಮಲವೆಂದು ತಿಳಿಯುವದು. ತಾಯಿಯ ರಕ್ತದಲ್ಲಿ ದೇಹ ಪ್ರಾಣ ಬಂದಿರುವವು. ತಂದಿ ವೀರೈದಲ್ಲಿ ಜೀವ, ಮನ, ಬಂದಿರುವವು ಹೀಗೆ ತಿಳಿಯುವದು. ಅನಾದಿ ವಸ್ತುವಿಗೆ ಮಾಯಾ ಮಲತ್ರಯಗಳಲ್ಲವಾಗಿ ನಿರ್ಮಲ ಸ್ವರೂಪನೆಂದು ಹೇಳುವದರಿಂದ, ಸರ್ವವು ಲಿಂಗದೊಳಗೆ ಎಡ ಗೂಡಿಪ್ಪವಾಗಿ ಅಂಗವಿಲ್ಲವಾಗಿ ಹೀಗಾದಮೇಲೆ ಶರಣರಿಗೆ, ವೃತನೇವ.ಗಳಿ ಲ್ಲವು ವ್ಯತಿಂಬುವದು. ನಿಂದೆಸ್ತುತಿಗೋಗಾಡೆ ಮಹಾ ಪ್ರಸಾದವೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಈ ಪ್ರಸಾದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು, ತಿಳಿದಾತನು. ಆತನೇ ಜೀ ವನ್ಮುಕ್ತನು. ಪರಶಿವನು ಪರಂಜೋತಿ ಸ್ವರೂಪನು. ತಾನೇವಿಂದು ತಿಳಿ ದಾತನೇ ಕಾಯನ್ಮುಕ್ತ. ಪಿಂಡ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನೋಳಕೊಂಡಿಪ್ಪ ಪರವಸ್ತುವೆ ತಾರಕ ಬ್ರಹ್ಮ. ದಂಡಕಾಬ್ರಹ್ಮ ಕುಂಡಲಾಬ್ರಹ್ಮ. ಅರ್ಧಚಂದ್ರ ಬ್ರಹ್ಮ ಬಿಂದು ಬ್ರಹ್ಮ. ಈ ಪಂಚಬ್ರಹ್ಮವನೋಳಕೊಂಡುದೇ ಪರಬ್ರಹ್ಮವು ಶಿವ ಜೀವರುಗಳಿಗೆ ಆತ್ಮತಾರವನೆ ಪರಮಾತ್ಮ. ಯೋಗೀಶ್ವರ ಯತಿಗಳ ಧ್ಯಾನ ಪೂಜೆ, ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಪೂಜ್ಯಲಿಂಗವು ಪೂಜಕ ಭಕ್ತ. ಪೂಜನ ಆತ್ಮ ವಿದ್ಯಾ ರ್ಚನೆ ಮೋಡಮೋಪಚಾರ. ಎಪ್ಪತ್ತೆರಡು ವಿಧಿಯೋಗ. ನೂರಾರವಂದು ಧ್ಯಾನ. ಯೋಗೀಶ್ವರರು ಧ್ಯಾನಿಸುವ ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ. ನಾಡು, ಬಿಂದು, ಕಳೆಸ್ವ ರೂಪವಾಗಿತ್ತು. ಭಕ್ತರುಗಳು ಪೂಜಿಸುವದಕ್ಕೆ ಗುರುಲಿಂಗ ಜಂಗಮ

ರೂಪಸಾಯ್ತು, ಇದೇ ಪ್ರಸಾದವು. ಯೋಗಿಗಳು ಪೂಜಿಸುವದು ಯಾಕೆಂದರೆ ಭಕ್ತರ ಉದ್ಧಾರಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಪೂಜಿಸುವರೇ ಹೊರ್ತು ತಮ್ಮ ದಶಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸುವರಲ್ಲ. ಅವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಮುಕ್ತ ಸ್ವರೂಪರೇ ಇದ್ದಾರೆ.

ತಾನೇ ದೈವ, ತಾನೇ ಭಕ್ತ, ತಾನೇ ಜಂಗಮ. ತಾನೇ ಪ್ರಸಾದವೆಂದು ತಿಳಿದಾತನೆ ಶಿವನು. ಮತ್ತೆ ಪರಿವಿಲ್ಲವು, ಯಾವನೇ ಆಗಲಿ ಗುರು ಬೇರೆ. ಲಿಂಗ ಬೇರೆ, ಜಂಗಮ ಬೇರೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಆತನಿಗೆ ಪ್ರಸಾದವಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ನರಕ ತಪ್ಪದು ಅನಾದಿ ಶಿವನ ಸಂಸ್ಕಾರ ಪ್ರಸಾದ ಬೀಜವಾದ ನಿಮಿತ್ತ ಶಿವಭಕ್ತರ ಉದರದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿ, ಲಿಂಗಧಾರಣವಾಗಿ, ಶಿವಪ್ರಸಾದ ಎಣ್ಣೆ ಬೆಣ್ಣೆಗಳೆನುಂಡು, ಪ್ರಸಾದ ದೇಹ ಆದಮೇಲೆ ಮಲದೇಹ ಅಗುವನೇ ಬೀಜಾಂಕುರ ನ್ಯಾಯದಂತೆ ಎಂದು ತಿಳಿ ಹಿಂದಿನ ಸಂಸ್ಕಾರ ಮಲ ದೇಹಗಳೆ ಉದರದಲ್ಲಿ ಸರದೇಹಿ ಜನಿಸುವನಲ್ಲದೆ ಶಿವಭಕ್ತನಾಗಲಿಯು ಇಂಥಾ ಮಲದೇಹಿಗಳಿಗೆ ಲಿಂಗಧಾರಣ ಮಾಡಿ ಪಾದೋದಕ ಪ್ರಸಾದವ ನೀಡಿದರೆ ಅವನ ಮಲ ದೇಹ ಶುದ್ಧವಾಗಲಿಯದು. ಅವನ ಮದೇಹವ ಕಳೆಯದೇ ಅವನಿಗೆ ಲಿಂಗವಕೊಟ್ಟು ಗುರುವಿಗೆ ನರಕ ತಪ್ಪದು. ಇವನಿಗೇಳು ಪ್ರಕಾರವ ದೀಕ್ಷನ ಮಾಡಿದರೆ, ಮಲದೇಹ ಶುದ್ಧವಾಗುವದು. ಬೇವಿನ ಬೀಜವ ಬಿತ್ತಿ ಬಿಲ್ಲದ ಕಟ್ಟಿಯ ಕಟ್ಟಿ, ಜೇನುತುಪ್ಪವ ಹೊಯ್ದರೆ ಮತ್ತಿಷ್ಟು ಕಹಿಯಾಯಿ ತಲ್ಲದೇ ಸವಿಯಾಗಲಿಯದು. ಆ ಸಂಸ್ಕಾರ ದೇಹಿಗಳಿಗೆ ಅನುಗ್ರಹವ ಮಾಡಿದರೆ ಅಧಿಕ ಸೂತಕವು. ಹೆಚ್ಚಾಗುವದು. ಇಂಥವರಿಗೆ ಉಪವೇಶನ ಕೊಟ್ಟವರಿಗೆ ನರಕ ತಪ್ಪದೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಕಬ್ಬಿಣದ ರೈವನು ಹೇಮವೃತನಿಗೆ ಸಮವೆಂದುಕಾಂಬ, ರತ್ನ ಪಾಷಾಣವನು. ಸಮವೆಂದು ನೋಡುವವನಿಗೆ ಜಾತಿ ಸೂತಕ, ಜನನ ಸೂತಕ, ಪ್ರೇತ ಸೂತಕ ರಜಸ್ವಲಿ ಸೂತಕ, ಎಂಬಲ ಸೂತಕ; ಮಲದೇಹ ಸೂತಕ, ಆರುತರದ ಸೂತಕ ಶರಣ ನಾಡಾತನಿಗೆ ಇಲ್ಲವು. ಇಂಥವನಿಗೆ ಜಾತಿ ಲಿಂಗವಿಲ್ಲ, ಗುಹ್ಯ ಲಿಂಗವಿಲ್ಲ ಮುನ್ನವೇ ಇಲ್ಲವು. ಇಂಥಾ ಗುರುವಿನುಪದೇಶದಿಂದ ಉತ್ತಮವಾದ ಸದ್ಗುಣವುಳ್ಳವನು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು ಪ್ರಾಣ ಲಿಂಗೈಕ್ಯ ನಾದ ಇಷ್ಟ ಪರ ನಾದ

ದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ ಮಹೇಶ್ವರನ ಲಿಂಗವ ಸೋಂಕಿದಾಗಲೇ ಎತ್ತತ್ತ ಚಲಿಸದೆ ಅತ್ತತ್ತ ದೇಶಕೋಶ ಮುಕ್ತರಹೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ಪ್ರಸಾದಿ ಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯವಾದ ಆತ್ಮನಿಷ್ಠವಾದ ಶಿವಯೋಗೀಶ್ವರನ ಲಿಂಗಸೋಂಕಿದ ಗಾಳಿ ಎತ್ತತ್ತ ಸುಳಿತಿತ್ತು ಅತ್ತತ್ತ ದೇಶದ ನಕರುಗಳು ಮೋಕ್ಷರುಗಳೆಂದು ತಿಳಿ. ತಂದಿ ಇಲ್ಲ. ತಾಯಿ ಇಲ್ಲ. ನಾಮವಿಲ್ಲ, ರೂಪವಿಲ್ಲ, ಕುಲವಿಲ್ಲ. ಆನ ಯೋನಿ ಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದಾನು ಅಲ್ಲ, ಪರಶಿವ ಮೂರ್ತಿ ಪ್ರಸಾದೀಶ್ವರನೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ಸುಜ್ಞಾನ ರೂಪವೇ ತಾಯಿ, ನಿರಹಂಕಾರವೇ ತಂದಿ ಜಾತವೇ ಪ್ರಸಾದ ಅಜಾತ ರೂಪವೇ ಅಂಗವು ಜಂಗಮವೇ ತನಗೆ ಕ್ರಿಯಾ ಪ್ರಸಾದ ಮೂರ್ತಿಯಾದ ಭಕ್ತರುಗಳೇ ತನಗೆ ಬಂಧುಗಳಾಗಿಹರು, ಶರಣರಿಗೆ ಭಕ್ತಿಯೇ ಭೂಮಿ, ದೇಶವಾಗಿರುವದು ಜ್ಞಾನವೇ ಗರ್ಭ ವಾಗಿರುವದು. ಗುರು ಕುಲದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ಜನ್ಮಭೂಮಿ ಯಾಗಿರುವದು. ತನ್ನ ಬೆಳವಣಿಗೆಯು ಜಂಗಮದೊಳಗಾಗಿರುವದು ಸುಜ್ಞಾನವೇ ತನಗೆ ಮಾತೃ ಸ್ಥಾನ ತಾಯಿ ಯಾಗಿರುವದು ನಿರಹಂಕಾರವೇ ತನಗೆ ತಂದಿಯಾಗಿರುವದು. ಬಸವಾದಿ ಪ್ರಮಥರುಗಳೇ ಕುಲ ಬಂದು ಗಳಾಗಿಹರು. ತನ್ನ ಜಾತಿಯ ನಿರ್ಮಾಯ ಜಾತಿಯಾಗಿರುವದು. ಅವಿರಳ ಸ್ವರೂಪವೇ ಶರಣನ ಅಂಗವಾಗಿರುವದು. ಬಿಡುವದಿಲ್ಲ ಹಿಡಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಹಸ್ತಗಳಿಲ್ಲ ದೈತವು ಇಲ್ಲ. ಅದೈತವು ಇಲ್ಲ. ನಿರಾಪೇಕ್ಷೆ ಮುಖ್ಯ ಚಲನಾ ಚಲನವೆರಡು ಪಾದವಾಗಿರುವದು. ಶಬ್ದ ನಿಶ್ಯಬ್ದಗಳೆಡು ಕರ್ಣಗಳಾಗಿರುವವು. ರೂಪು ನಿರೂಪು, ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದ್ದ ಕಂಗ ಳೆಂದು ಹೇಳುವದು ಓಂಕಾರ ಧ್ವೇಷಾರವೇ ಯಡಮುರಿ ಬಲಮುರಿ ಶಂಖ ವಾಗಿರುವದು. ಚರ ಅಚರಕೆ ಅತೀತವಾದುದೇ ಚರಂತಿಯೆಂದು ಹೇಳುವದು ಇಂಥಾ ಯೋಗಿಗೆ ವೈರಾಗ್ಯವೇ ಕಂಠಿ. ಆಣಾಮಲು, ಮಾಯಾಮಲು, ಕಾರ್ಮಿಕ ಮಲವ ಕಳಿದಾದೇ ಜೋಳಿಗಿ ಕಾಲಾರಿ, ಕಾಮಾರಿ, ಕ್ರಿಪುರಾರಿ ನೈತ್ಯಗಳಲ್ಲದ್ದೆ, ಹಸ್ತದಂಡ ಕೋಲು, ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಪ್ರಸಾದನೆಂದು ಹೇಳುವವೆಂದೆ.ತಿಳಿ.

ಇಂಥಾ ಶಿವಯೋಗಿಗೆ ಸ್ತುತಿ ನಿದ್ರಾ ಸಮನೆಂದು ತಿಳಿದದ್ದೇ ಉಭ

ಯುಕ್ತರಾದ ಮುದ್ರಿ ಶೃತ ವೈರಿಗಳು ಸಮವೆಂದು ತನ್ನಿಷ್ಟರುಗಳೆಂದು
ಯಲ್ಲಾ ಸಮಾನವೆಂದು ಕಾಣುವದೇ ಕಂಗಳು ಹೀಗೆಂದು ತಿಳಿಯುವದು.
ವದೇ ಭಾವ ಸರ್ವ ಜೀವ ದಯಾ ರೂಪವೆಂದು ತಿಳಿಯುವದೇ ಭಿಕ್ಷಾ
ಪಾತ್ರಿ ಇಂಥಾ ಜಂಗಮನು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಚಲಿಸುವನೋ, ಅವೆಲ್ಲ ಕ್ಷೇತ್ರಂಗಳ
ಕರಿ, ಭಾವಿಗಳೆಲ್ಲ ಆತನ ಪಾದ ತೀರ್ಥಗಳೆಂದು ತಿಳಿದು.

ಆರೂಢನೆಂದರೆ ಸಕಲರೂಢಿ ಬಿಟ್ಟು ತನು. ದೇಹದ ವಿಸ್ಮೃತಿಗಳೆಲ್ಲದೆ
ಇರುವವ ಪರಮಾ ರೂಢನು ಅಜಾತ ನೆಂದರೆ ಜಾತಿ ರಹಿತನು. ಅಪಧಾತ
ನೆಂದರೆ ತನ್ನಂಗದೊಳಗೆ ಜೊರಗೇಕಾಗಿರುವನು. ಅಜಾತನೆಂದರೆ ಭವಮು-
ಚರಹಿತನು ಮೌನಿಎಂದರೆ ದೇಹ ವಿಸ್ಮೃತಿ ಆದಾತನು. ನೋಡುವ ಜನರಿ
ಗೆಹೇಳಿಕೆ ಕಾಣುವನು, ತಾನು ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಶುಚಿಯಾಗಿಹನು. ಲಿಂಗದೇಹಿ
ಮದಾಸುಜೀವಿ ಶೃತಿಯುಂಟು. ಇಂಥವರೇ ಹೆಣ್ಣು ಗೆದ್ದವರೆಂದು
ತಿಳಿಯುವದು.

ಲಿಂಗದೇಹಿ ಕ ಲಿಂಗಾತ್ಮನಾದ ಶರಣನ ಅಸ್ತಿ ಅನುಪಮವಾಯ್ತು-
ಮಾಂಸ ಮಂತ್ರ ರೂಪ ವಾಯ್ತು ಚರ್ಮ ಚಿದ್ರೂಪವಾಯ್ತು. ನಾಡಿಗಳೇ
ನಿರಂಜನಗಳಾದವು. ರೋಮಂಗಳೇ ಹೇಮ ರೂಪವಾದವು. ಪ್ರಸಾದವೇ
ದೇಹವಾಯ್ತು ಈತನೇ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತನು. ಕಾಯ ನ್ಮುಕ್ತ. ಪ್ರಾಣನ್ಮುಕ್ತ
ನೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಆತ್ಮನೇ ಲಿಂಗರೂಪನಾದನು. ಪರಮಾತ್ಮನೇ
ಜಂಗಮ ಸ್ವರೂಪನಾದನು ಲಿಂಗ ಜಂಗಮದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಶರೀರವೆಂದು
ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಕಾಯಶುದ್ಧ ಪ್ರಸಾದ ಜೀವ ಶುದ್ಧ ಪ್ರಸಾದ ಭಾವ ಪ್ರಸಿದ್ಧ
ಪ್ರಸಾದ ಸದ್ಭಾವ ಮಹಾ ಪ್ರಸಾದವೆಂದು ತಿಳಿಯುವದು. ಅಚತುರ್ಮುಖದ
ಸಾರಬಲ್ಲಾತನು. ಚತುರಕರಣಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿ ಹೊಂದದೆ ಇತೀತನು.
ಚತುರಂಗ ನಿರ್ದೇಹಿ ಆದಾತನು. ತ್ಯಾಗಾಂಗ ಭೋಗಾಂಗ, ಯೋಗಾಂಗ
ವಿಶ್ವಂಗಳಿಗೆ ಹೊಂದಿ ಹೊಂದದೆ ನಿರ್ದೇಹಿ ಪ್ರಸಾದ ಮೂರ್ತಿ ಚರಲಿಂಗವೆ
ತಾನೆಂದು ತಿಳಿಯುವದು. ಅದರ ಅನ್ಯತ ಸುರಿ ಭೇದವಿ ಅನ್ಯತ್ವವಿಜೀವನ
ಅನ್ಯತ ದೇವಾ ಅನ್ಯತ ದಿವ್ಯಾನ್ಯತ ಪಂಚಾಕ್ಷುತಗಳಲ್ಲಿ ಉದಾಹರಣೆ
ಮಾಡಿದನು. ರಾಜಾಧಿ ರಾಜರ ಭೋಗಂಗಳೆಲ್ಲವೂ ಅನಿತ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿದು

ಮನು ಪದ್ರಕವನ್ನು ದಿವ್ಯಾಂಬರವನ್ನು ನವರತ್ನಪಚಿತವಾದ ಮಣಿ ಭೂಷಣಾದಿಗಳೆಲ್ಲ ಭಾವನ್ನು ಮೊದಲಾದ ಅಂಗುಲ ಗೀತ ನಾಟ್ಯ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಚುಂಬನ ಆಲಿಂಗನ ರತಿ ಸುರತ ಪರವಶ ನಿದ್ರೆ ಅಸ್ವ ಭೋಗಂಗಳು ಹೇವ ರಿಸಿ, ಹೇಸಿಲುದಾಶೀನ ಮೃಡಹನು ಇಂಥವನೇ ಶಿವಯೋಗಿಯೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದು. ನಿರಾಶೆ ತಾಯಿ ಇದು ಆಕಾಶ ತತ್ವ ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪವೇ ಅಪುತತ್ವ ನಿಶ್ಚಯವೇ ತಾನು ತೇಜ ತತ್ವ. ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪವೇ ಅವು ತತ್ವ, ನಿಜಯವೇ ಭೂಮಿ ತತ್ವ. ಪರಚ್ಛೇದಗಳೇ ಶರಣನ ಶರೀರನಾಗಿರುವುದು.

ಕುಂಡಲಿ ಶಕ್ತಿಯ ಗುಣದಿಂದ ಪಂಚತತ್ವಂಗಳು. ಪ್ರಾಣತಾ ಆಕಾಶತತ್ವ. ಅವರ ಪೃತಿಬಿಂಬವೆ ವಾಯು ತತ್ವ. ಪ್ರಳಯವೇ ತೇಜ ತತ್ವ. ಪ್ರಚಲ ತಾಜ್ಞ ತತ್ವ. ಪ್ರಕೃಂಗಳವೇ ಮುಖ ಭೂಮಿ ತತ್ವ ಬೀಜ ಧಾನ್ಯ ಪದಾರ್ಥವೆಲ್ಲವು ಜಡ ಸ್ವರೂಪವೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ೮ನ ಪದಾರ್ಥಂಗಳು ಅವು ತತ್ವ. ಅವುಗಳೇ ಬೀಜವೆಂದು ಹೇಳುವುದು. ಆತ್ಮನು ಜೀವನು ವಂದೇಯಾಗಿರುವವು,

ಅನಾದಿ ಸಂಸ್ಕಾರವಿಲ್ಲದೇ ಗುರು ಅಲ್ಲ. ಲಿಂಗವಲ್ಲ ಜರಗಮವಲ್ಲ. ಪ್ರಸಾದವಲ್ಲ. ಪೇವನಲ್ಲ ಭಕ್ತನಲ್ಲ. ದೇವನಲ್ಲ. ಮಂತ್ರವಲ್ಲ. ಈ ಅಷ್ಟಾಂಗ ಅನಾದಿ ಸಂಸ್ಕಾರವಿಲ್ಲದೆ ಆಗಲರಿಯದೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು ಆದಿ ಶೂನ್ಯವೆಂದೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಮಧ್ಯ ಶೂನ್ಯವೆಂದರೆ ಪಿಂಡಾಂಡ ಅಂತ್ಯ ಶೂನ್ಯವೆಂದರೆ ಪಿಂಡ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಯೋಗೈಕ್ಯಂ ಅಸಿಪದ ಸರ್ವಶೂನ್ಯ ನಿರಾಕಾರ ಅನಾವತನಾದ ಬ್ರಹ್ಮವು, ಹಿಂಕಾರ ನಕಾರ ಕೂಡಿ ಪ್ರಾಣ. ಮ. ಉಕೂಡಿ ಅನ್ನ ಉದಕವಾಯ್ತು ಪ್ರಾಣ ಅನ್ನವು ಪ್ರಸಾದದಿಂದಾಯಿತೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದು.

ಕಟ್ಟಿಗಿಯೊಳಗಿನ ಅಗ್ನಿಯಂತೆ ಹುಲ್ಲಿನೊಳಗಿನ ಹಾಲಿನಂತೆ. ಶಿವ ಜೀವರುಗಳು ಪ್ರಸಾದದೊಳಗಿದ್ದು ಬಹಿರ ತೋರಿದರು. ಶಾಂತತೀತ ಶಕ್ತಿ ತಾನೇ ಭರ್ಗೊದೇವಂಗೆ, ಚಿಚ್ಛಕ್ತಿಯಾಗಿ ಅಲ್ಲ ಹಡದಳು ಪಂಚವ್ರಮಧರು ಅವರು ಯಾರಂದರೆ ವೈಭವಕಂಧರ ಭದ್ರಕಂಧರ. ವಿಘ್ನೇಶ್ವರ ಶತಕಂಧರ ವೀರ ಕಂಧರ ನಾಯಕಿ ಇಂತಿ ಪಂಚ ಪ್ರಮುಖರನ್ನು ಪಡೆದಳೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದು.

ದೇಹು ಪ್ರಸಾದದಿಂದ ಪ್ರಾಣ ಉತ್ಪತ್ತಿವಾಯ್ತು ಆ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ನಾದ ಬಿಂಜ. ಕಳೆ ಆಧಾರ ಅನಾದಿ ಬಿಂದುಗಳಿಗೆ ತಾನೇ ಆಧಾರವು ನಾದಪ್ರಸಾದ ಬಿಂದುವೇ ಪದೋದಕ ಕಳೆಭಕ್ತಿ ಲಿಂಗಾತ್ಮನ ಇಷ್ಟಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಮುಖ ಸ್ಥೂಲನು. ಇದರಿಂದ ರೂಪವಾಯ್ತು. ಸೂಕ್ಷ್ಮ ತನುವಿನಿಂದ ಪ್ರಾಣ ಅಂಗವಾಗಿ ಇದಕ್ಕೆ ರುಚಿಯ ಪ್ರಸಾದ, ಕಾರಣ ತನುವಿನಿಂದ ತೃಪ್ತಿ ಪ್ರಸಾದ ಭಾವಲಿಂಗವಾಯ್ತು. ಆಚಾರಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಕರಣಾರ್ಪಣ. ಪಾನಿಗುರು ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಕಾರ್ಯಾರ್ಪಣ ರುಚಿ ಶಿವಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಆರು ಪ್ರಕಾರದ ಬಣ್ಣಗಳ ರೂಪು ಭಕ್ಷಕಾರ್ಯಾರ್ಪಣ ರೂಪು ಕರಣಾರ್ಪಣ. ಜಂಗಮಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಸ್ಮಶನ ಸಧಾರ್ಥವು ಬಾಹ್ಯವೇಕಾರ್ಯಾರ್ಪಣ ಶ್ವಶನವೇಕರಣಾರ್ಪಣ. ಅನಾಹುತ ಚಕ್ರಕ್ಕೆ ಹಂಸ ಗಾತ್ರಗೆ ೨೫೦೦ ಜಪ ಪ್ರಸಾದ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಶಬ್ದವೇ ಕರಣಾರ್ಪಣ ಲೇಹವೇಕಾರ್ಯಾರ್ಪಣವೆಂದು ತಿಳಿಯುವದು.

ಕೇಳು ನಿರ್ಮಲ ಪರಮಜ್ಞಾನಿ ವೀರಶೈವರೆಂಬ ಹಂಚಾಕ್ಷರದಿಂದ ಪರಮತೊಬ್ಬ ದೇವರಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬ್ಬಟ್ಟಿತು. ವೀರಶೈವನು ಸರ್ವಕರ್ಮಗಳ ನಿವೃತ್ತಿಯು ಮಾಡಿ ಶಿವಶಕ್ತಿ ಏಕಾತ್ಮ ಒಂದೇಪ್ರಣಮ ವ್ಯಕ್ತ ಸಗುಣ ನಿರ್ಗುಣ ವಂದನು. ಮೂಕಲು ಸ್ವಯಂಭು ಶೂನ್ಯ ತಾನೆಂದುಹೇಳಿ ಬ್ಬಟ್ಟಿತು. ವೀರಶೈವರಿಗಿಂತ ಮತ್ತೊಂದು ಮತವಿಲ್ಲ. ವೀರಶೈವರಿಗಿಂತ ಮತ್ತೊಂದು ಆಚಾರವಿಲ್ಲ. ವೀರಶೈವರಿಗಿಂತ ಮತ್ತೊಂದು ಮೋಕ್ಷವಿಲ್ಲ. ವೀರಶೈವರೆಂದರ ಪರಶಿವನು ತಾನಲ್ಲದೆ ಅನ್ಯವಿಲ್ಲೆಂದು ಹೇಳುವದು.

ಬಾಕಿಮತಗಳು ತಮ್ಮ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಕವಾದ ಕರ್ಮಗಳನ್ನೇ ಭೋಧಿಸುತ್ತಿಹವು ವೀರಶೈವರಿಗೆ ವಿಧಿ ದೀಕ್ಷೇಪಾದಿಗಳಿಲ್ಲ. ವೃತ ನೇಮ ಜಪ. ತಪ, ಹೋಮ, ಮಣ್ಣು ಶಿಲವೆಂಬ ಕರ್ಮದಿಂದ ಭವ ಭವಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗುವರಲ್ಲದೆ, ತತ್ವ ಜ್ಞಾನನ ತಿಳಿದು ಇಹ ಪರವೆಂಬುದನಳಿದು, ತಾನೇ ಪೂರ್ಣನೆಂದು ತಿಳಿದು ಅಚಾರಿಸುವದೇ ಜ್ಞಾನಾಚಾರ. ಜ್ಞಾನಾಗ್ನಿ ಪುಟಿ ಮಾಡಿ ಭವಾರಣ್ಯದಹಿಸುವದೇ ವೀರಶೈವಾರ್ಥವೆಂದು, ಹೇಳುವದು. ಜ್ಞಾನಿಪುರುಷ ಶಿವಯೋಗೀಶ್ವರನು. ಅತ್ಯಂತ ವಿನೋದಾರ್ಥದಿಂದ ಇಷ್ಟ ವಿದಾರ್ಜನೆ ಮೋಡಸುಪಚಾರ ಕರ್ಮವನ್ನು ಕರ್ಮ ಫಲ ಉಂಟದೇ

ನಿರ್ದೇಶವೆಂದು ಹೇಳುವದು. ಕರ್ಮಗಳು ನಾನಾಕರ್ಮವೆನಿಸಿ ಚರಿಸಿ ಕರ್ಮ ಫಲಗಳ ಒಯಿಸಿ, ಮಾಡುವದೇ ಭವಕ್ಕೆ ಹೇತುವೆಂದು ತಿಳಿ. ಇರಮ ವೀರ ಶೈವ ಪಟಾಸ್ಥಲ ಬ್ರಹ್ಮ ಜ್ಞಾನಿಗಳ. ತತ್ತಮರಿ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿ ಅಂಗ ಲಿಂಗ ಸಾಮರಸ್ಯವ ತಿಳಿದು ನಿಶ್ಚೈಸುವರೇ ಸದ್ಯೋನ್ಮುಕ್ತ ಮಾರ್ಗ ವೆಂದು ತಿಳಿವದು.

ಬಾಕಿ ಮಕ್ಕರು ಕರ್ಮಕಾಂಡಿಗಳು ಇವರಿಗೆ ಸ್ವತಂತ್ರವಿಲ್ಲವು. ವೀರ ಶೈವಾಚಾರ್ಯರ, ಸ್ವತಂತ್ರವಾದವರು. ಜಗತ್ತೇ ಇಷ್ಟಲಿಂಗಸ್ವರೂಪವೆಂದು ಇದೇ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಸ್ವರೂಪವೆಂದು ಸದ್ಭಕ್ತರ ಉದ್ಭಾರಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಪೂಜಿಸು ವರು. ವೀರಶೈವನಂಬ ನ ಮನು ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿ ವೀರಶೈವನಂಬ ನಾಮ ವನ್ನು ಜಂಹೆಯಲ್ಲಿ ಉಚ್ಚರಿಸಿ ಸ್ತೋತ್ರವ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡಾಡಿ, ವೀರಶೈವ ಮೆಂಬ ಪಂಚಾಕ್ಷರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನನಂ ಮಾಡಿ ತಿಳಿದು ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಮುಖ ಯಾವುದೆಂದರೆ, ಜಂಗಮವೆ ಮುಖವಾಗಿರುವದು. ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಲಿಂಗವೇ ಮುಖವಾಗಿರುವದು. ಲಿಂಗ ಜಂಗಮವೇ ವಿಷೇಶವೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಜಂಗಮವೇ ಹೃದಯವಾಗಿರುವದು. ಲಿಂಗ ಜಂಗಮ ವಿಶಾತ್ಮ ವೆಂಥು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಜಂಗಮವೇ ಪ್ರಾಣವಾಗಿರುವದು ಜಂಗ ಮಕ್ಕೆ ಲಿಂಗವೇ ಪ್ರಾಣ ವಾಗಿರುವದು ಪ್ರಾಣವೇ ಲಿಂಗ ಮನವೇ ಜಂಗ ಮ ಲಿಂಗದ ರೂಪು ಜಂಗಮ ತಾನೇ ಜಂಗಮದ ರೂಪು ಲಿಂಗವಾಗಿರು ವದು ಎಂದೆಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗದು. ಲಿಂಗದ ಪ್ರಸಾದ್ಯಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿತ ವಹುದು. ಲಿಂಗವೆಂದರೆ ಶಿವನು, ಜಂಗಮವೆಂದರೆ ಜ್ಞಾನ. ಈ ಎರಡೂ ಕೂಡೇ ಇದ್ದಾವು. ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಗಳಲ್ಲ ಐದು ಲಿಂಗಗಳ ಮುಖವೇ ಮನ ಮನವೆಂಬ ಜಂಗಮ. ಈ ಜಂಗಮ ತೃಪ್ತಿಯಾದರೆ ಐದು ಲಿಂಗಗಳು ತೃಪ್ತಿ ಯಾಗುವವು. ಗಂಧದಿಂದ, ರುಚಿಯಿಂದ ರೂಪಿನಿಂದಲೂ ಸ್ಪರ್ಶನ ದಿಂದಲೂ ತೃಪ್ತದಿಂದಲೂ, ತೃಪ್ತಿಯಾಗುವವು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಜಂಜುವ ಮನವೇ ಜಂಗಮ ಇದು ತೃಪ್ತಿಯಾದರೆ. ಲಿಂಗಗಳು ತಾನೇ ತೃಪ್ತಿಯಾ ಗುವವು.

ಪರಶಿವ ನೊದಲಾದ ದೇವಾದಿದೇವರ್ಕಳು ಹೃತ್ಕಮಲ ಕರ್ನಿಕಾ

ಮಧ್ಯದಲ್ಲೆ ಅಡುವ ಪಡಮಹಂಸನು ತಾನೇ ಜಂಗಮ ಲಿಂಗವೆಂದು ಎಂತ್ರ ಧಾರಿ ಎಂದು ಈ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಆಧಾರವೆಂದು ತಿಳಿ ಇಷ್ಟ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಮುಖ ಯಾವುದೆಂದರೆ ಉರ್ಧ್ವ ಮುಖ ಮತ್ತೆ ಗೋಮುಖವೆಂದೆನ್ನುವರು. ಈ ಲಿಂಗವು ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇತ್ಯಕ್ತಾಯಾಗದು. ಜಂಗಮಲಿಂದಲೇ ತೃಪ್ತಿ ಯಾಗುವದು ಈ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಮುಖ ಯಾವುದೆಂದರೆ ಅಘೋರ ಮುಖವೆಂದ ರಿಯುವದು.

ಋಗ್ವಿದಕ್ಕೆ ಗುರುವೇ ಕೃತ್ರ್ವವಾಗಿರುವನು. ಎಜುರ್ವೆದಕ್ಕೆ ಲಿಂಗವೇ ಕರ್ತ್ರಯಾಗಿಹನು ಸಾಮವೇದಕ್ಕೆ ಜಂಗಮವೇ ಕರ್ತನಾಗಿಹನು. ಆರ್ಥವರ್ಣ ವೇದಕ್ಕೆ ಆತ್ಮನೇ ಕರ್ತನಾಗಿಹನು

ಇಷ್ಟ ಲಿಂಗವು ಪೃಥ್ವಿ ವಂಶ. ಅಂಗವು ಪೃಥ್ವಿ ವಂಶ. ಅಂಗವೇ ಇಷ್ಟ ಲಿಂಗ ತಾನೇ ಗುರು, ಪ್ರಾಣವೇದೇಹ, ಭಾವವೇ ಪರಬ್ರಹ್ಮವಾದ ನಿಮಿ ತ್ಯವೃತ ಕರ್ಮ, ಜಪ, ತಪ, ಹವನ, ಯಜ್ಞ, ಅನುಷ್ಠಾನ, ಯೋಗ, ಕುಲಕರ್ಮ, ಆಶ್ರಮ ಕರ್ಮ, ಶೈವಕರ್ಮ? ಮೈಂಛ ಕರ್ಮ. ಇಂತಿ ದಶ ಅಷ್ಟ ಕರ್ಮಗಳ, ಕರ್ಮ ಕರ್ತೃವಿನಿಂದ ಪೂಜಗೊಳ್ಳುವದೇ ಶಿವಲಿಂಗವು ಈ ಶಿವಲಿಂಗವು ಭಕ್ತರ, ಕರ, ಮನ, ಉರ, ಶಿರ, ನಯನಗಳಲ್ಲಿ ಹೆರೆ ಹಿಂಗದೆ ಮೂರ್ತಿ ಯಾಗಿರುವನು. ಯೋಗೀಶ್ವರನ ಕಂಗಳ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಹೆರೆಹಿಂಗದೇ ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿರುವನು. ಯೋಗೀಶ್ವರನ ಕಂ ಗಳ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಹೆರೆಹಿಂಗದೇ ನಿತ್ಯವಾಗಿರುತ್ತಿಹ ಶಿವಲಿಂ ಗವು. ಎತ್ತನೋಡಿದಡತ್ತ ಅಲ್ಲಲೆ ಭರಿತವಾಗಿ ವಿಶ್ವಾನಿ ವಿಶ್ವಂಗಳೊಳೆ ಹೊರಗೆ ತುಂಬಿಹನು. ಶಿವಲಿಂಗವು ಅಚಾಲಿಂಗ ಗುರುಲಿಂಗಗುರು ಮೂರ್ತಿ ತಾನೇ ಶಿವಲಿಂಗ, ಜಂಗಮಲಿಂಗವಂ ದಾಡೆ ಮೂರ್ತಿ ತಾನೇ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗ. ಮಹಾಲಿಂಗವು ಕೂಡಿ ಜಂಗಮಲಿಂಗತಾನೇ ಪೂಜೆಗೊಂ ಬಗೋಸ್ಕರ, ಗುರುವೇ ಲಿಂಗತಾಯಾಯ್ತು. ಲಿಂಗವೇ ಭಕ್ತನಾಗಿ ಭಕ್ತನೇ ಲಿಂಗವಾಗಿ, ಲಿಂಗವೇ ಈಶನು. ಜೀವನೇ ಭಕ್ತನಾಗಿರುವನು

ಸತ್ತು, ಚತ್ತು, ಆನಂದ: ನಿತ್ಯ, ಪಂಪೂರ್ಣ ಇವು ಗುರು ನಾಮಾ ಮೃತವೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಗುರು ನಾಮವೇ ಶುದ್ಧ ಪ್ರಸಾದವೆಂದು

ಗುರುರೂಪವೇ ಪರಂಜೋತಿ ಎಂದು ಗುರುವಾಕ ವೇ ಪರಮ ವಂತ್ರಕೇಟಿ
ಯಹುದೆಂದು ಹೇಳುವದು. ಗುರುವೆಂದರೆ ಗುಕಾರವೇ ಶಕ್ತಿ ರೂಪವು
ರುಕಾರವೇ ಶಿವರೂಪವಾಯ್ತು. ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಗುಡವಾಗುವದು. ಶಕ್ತಿ
ಕಾಯ ಸ್ವರೂಪವು ಶಿವನೇ ಪ್ರಾಣಸ್ವರೂಪನು. ಆ ಕಾಯ ಪ್ರಾಣ ವಂ
ದಾದ ಗುರುಮೂರ್ತಿಎಂದು ತಿಳಿ

ಶಕ್ತಿ ಸ್ವರೂಪನೇ ಶಿಷ್ಯನಾದಜೀವನು, ಶಿವಸ್ವರೂಪನಾದ, ಗುರು
ತಾನೇ ಗುರುಶಿಷ್ಯರು ವಂದೇ ಆತ್ಮ ವಂದೇ ಸಾಣ ವಂದೇ ದೇಹ ವಂದೇ
ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವೇ ಮಹಾಲಿಂಗವೆಂದು ಕರದೊಳಗೆ ಧರಿಸಿದನೆಂದು ತಿಳಿಯು
ಬೇಕು;

ಗುಣವು ಇಲ್ಲ; ಗಾಯತ್ರಿ ಮಂತ್ರಗಳಿಲ್ಲ, ವರ್ಣವು ವಿಲ್ಲ, ಅರ್ವಣವು
ವಿಲ್ಲ, ದೃಶ್ಯವು ಇಲ್ಲ, ಏನೇನುವಿಲ್ಲ, ಸ್ವಯಂಭು ಗುರು ತಾನೇ ಇರುವನು.
ತಾನು ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಹರುಷಾನಂದದಿಂದ ಉಬ್ಬಿ ಚಿತ್ತದಿಂದ ಹೇಮ ಕಂಠ
ದಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಲು ನಾದ ಮೋಹದ ಉದ್ಭವವಾಯ್ತು. ನಾದ
ಮೂರ್ತಿಯೇ ಗುರು ಸ್ವರೂಪನೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು, ಶಿಷ್ಯನ ಪ್ರಾಣವೇ
ಗುರು ಕಾಯ. ಪ್ರಾಣ, ಗುರುಶಿಷ್ಯ ಸಮವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕು ತಾನೇ ಶಿಷ್ಯ
ನಾದ ತಾನೇ ಮಂತ್ರನಾದ ತಾನೇ ಕ್ಷೇತ್ರನಾದ, ತಾನೇ ಬೋಧಕನಾದ
ಗುರುಶಿಷ್ಯರ ಭಾವವಂದೇ ಎಂದು ತಿಳಿಯುವದು. ಪ್ರಸಾದವೇ ಬಸವಾದಿ
ಪ್ರಮಥಿಗೆ ನಿಜರೂಪವಾದ ಗಣೇಶ್ವರರೇ ಅಚಾರ್ಯರಾದರು ಅಚಾರಿಂಢರೆ
ರೇವಣಶಿಷ್ಯ ದೇವರು, ಮರುಕಶಿಷ್ಯದೇವರು, ಪಂಡಿತಾರಾಧ್ಯರು, ಏಕೋರಾ
ಮಯ್ಯ ಇಂತಿ ನಾಲ್ಕು ಅಚಾರ್ಯರೂಪದ ಪ್ರಸಾದಮೂರ್ತಿ ತಾನೇ, ವಿಶ್ವ
ರಾಧ್ಯರು. ಗುಣಸ್ವರೂಪವೇ ಗುರು, ನಿರ್ಗುಣ ಸ್ವರೂಪವೇ ಲಿಂಗವಾಗು
ವದು, ಇದೇ ಜಗದಾದಿ ಲಿಂಗವು. ಸಗುಣ ನಿರ್ಗುಣ ಸ್ವರೂಪವೇ ಜಂಗಮ
ವಾಗಿರುವದು.

ಈಡಾನಾಡಿಯೇ ಭಾಗೀರಥಿಯು. ಹಿಂಗಳ ನಾಡಿಯೇ ಯಮುನಾ
ದಿವಳಿ ಉಕ್ಕು ಸುಷುಮ್ನೆಯ ಸರಸ್ವತಿ ತಿವಳಿ ಗೆಂಗೆಯ ಸುಗಮವೇ ತ್ರಿಕೂ
ಟ ತ್ರಿವೇಣಿ ಎನಿಸಿತ್ತು. ತ್ರಿವೇಣಿವಹದಾದ್ದೆ ಗುರು. ಗುರುವೇತಾ ಮಂತ್ರ

ಮೂರ್ತಿ. ಆ ಮಂತ್ರಮೂರ್ತಿ. ಆ ಮಂತ್ರ ಮೂರ್ತಿ ಗಾಯತ್ರಿ ಹೃದಯವು ಎಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಚಲಿಸುವ ಚಲನವೇ ತ್ರಿವಿಧಸ್ವರಗಳು. ಅವು ಯಾವೆಂದರೆ. ಪೂರಕ, ಕುಂಭಕ, ರೇಚಕ. ತ್ರಾಟಕ ಇಂತಿವು ನಾಲ್ಕು ಪಾದವು. ತ್ರಾಟಕ ತಾನೇ ಪ್ರಸಾದ ಸ್ವರೂಪ. ಅದು ಅಕ್ಷರಾತ್ಮಕ, ಓಂಕಾರ ತಾನೇ ಗಾಯತ್ರಿಯೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು ಪೂರಕಕ್ಕೆ ಗುರು ಅಧಿದೇವತೆ ಕುಂಭಕ್ಕೆ ಲಿಂಗ ಅಧಿದೇವತೆ. ರೇಚಕಕ್ಕೆ ಜಂಗಮನಧಿದೇವತೆ. ತ್ರಾಟಕ ಸ್ವರಕ್ಕೆ ವೃಷಭನಧಿ ದೇವತೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಪೂರಕಕ್ಕೆ ಆಕಾರ. ಕುಂಭಕಕ್ಕೆ ಉಕಾರ, ರೇಚಕಕ್ಕೆ ಮಕಾರ, ತ್ರಾಟಕಸ್ವರಕ್ಕೆ ಉ ತಾನೇ ಅರ್ಧಾ ಮಾತ್ರಿ, ಇಂತು ಚತುರ್ಮೂರ್ತಿ ಕೂಡಿ ಓಂಕಾರವಾಯ್ತು. ನಾಲ್ಕು ವೇದವು ಗುರು ಮುಖದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದವು. ಆಕಾರದಿಂದ ಮಗ್ಗೇದ ಹುಟ್ಟಿತು. ಉಕಾರದಿಂದ ಎಜುರ್ವೇದ ಹುಟ್ಟಿತು. ಮಕಾರದಿಂದ ಸಾಮವೇದ ಹುಟ್ಟಿತು. ಅರ್ಧಾ ಮಾತ್ರಿ ಎಂಬ ಪ್ರಣಮದಿಂದ, ಅಥರ್ವಣವೇದ ಹುಟ್ಟಿತು. ಇಂತಿ ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳು ನಿನ್ನ ಸ್ವಾಸಿನಲ್ಲಿ ತೋರುವವು.

ಷಡಂಗಂ ನಾಲ್ಕು ಪಾದವು, ಶ್ರೇಯಸ್ಥಾನವು ಪಂಚ ದೇವತೆಗಳು. ಇನಿತಾವನೋಕೊಂಡು. ಓಂಕಾರವು ನಿರಿದಾತನೇ ಬ್ರಹ್ಮ ಜ್ಞಾನಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು. ಹಾಗು ಬ್ರಹ್ಮ ನಾಂಚ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೆಂದು ಶ್ರುತಿಗಳಿರುವವು. ಹಾಗು ವೀರಶೈವಲಿಂಗಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಅರಿಯದವನೆಂದು ಅಂತ್ಯಜನೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಓಂಕಾರವು ಕ್ಷಯಂಭು ವಾಗಿದರ್. ತನ್ನಲ್ಲಿ ನಿಮಿತ್ಯ ನಿಲ್ಲದೆ ಸ್ವರಿಸಿ. ಭೂಮಾಕಾರ ವಾಗಿ; ದೆಶೆಧೂಮ್ರ ಕೂಡಿ ಅರ್ಧಾಚಾರವಾಗಿತ್ತು. ಆ ಅರ್ಧಾ ಅಣುವೇ ಅಣುರೂಪಾಗಿ, ಎರಡು ಅಣುಗಳು ಕೂಡಿ ಒಂದು ಧೃಕವಾಯ್ತು. ಅಧ್ಯತ ವೇತಾನೇ ಬಿಂದುಗೋಳಾಕಾರವು ಆಗಿರುವದು, ಆ ಗೋಳಾಕಾರವೇ ಬ್ರಹ್ಮ ತಾನೇ ಆಯ್ತು. ತನ್ನ ಲೀಲೆಗೋಸ್ಕರ ಲಂಬಿಸಿ ನಿರಾಲಂಬವು. ಆನಿರಾಲಂಬ ಲಿಂಗುತಾನೆ ನಾದ ಬ್ರಹ್ಮನಾದವಾಯ್ತು. ಆ ನಾದ ಬಿಂದು ಕಳೆವೆಂಬ ಗುರುವಾಯ್ತು. ಗುರು ಲಘು ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಮಂತ್ರ ಮೂರ್ತಿ ತಾನಾ

ಯಿತೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಆ ಓಕಾರಕ್ಕೆ ಆ ಉ ಮ ಮಾತ್ರಿಯಾಯ್ತು. ಅದು ಹೇಗೆಂದರೆ ? ಆಂ ಊಂ ನಾಂ ಅರ್ಥ ಮಾತ್ರಿ ಕೂಡಿ ಓಂಕಾರವು ಉಚ್ಚರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದಿತ್ತು. ಆಕಾರ, ಉಕಾರ, ಮಕಾರ ಅರ್ಥ ಮಾತ್ರಿ ಕೂಡಿನಾದ ವಾಯ್ತು ಇದರಿಂದ ಸರ್ವ ಅಕ್ಷರ ವಾದವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು

ಆಕಾರದಲ್ಲಿ ಋಗೈದ ಹುಟ್ಟಿತು. ಇದರಲ್ಲಿ ನೈಋತಿ ಹುಟ್ಟಿತು. ಉಕಾರದಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಮವಾಕ್ಯ ಇದರಲ್ಲಿ ಎಜುರ್ವೇದ ಹುಟ್ಟಿತು. ಮಕಾರದಲ್ಲಿ ಪಶ್ಯಂತಿ ವಾಕ್ಯ ಇದರಲ್ಲಿ ಸಾಮವೇದ ಹುಟ್ಟಿತು. ಅರ್ಧ ಮಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಪರಾವಾಕ್ಯ ಇದರಲ್ಲಿ ಅಥರ್ವಣ ವೇದ ಹುಟ್ಟಿತು ಈ ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವ ಪಕ್ಷ ಉತ್ತರ ಪಕ್ಷವೆಂದು ವೆರಡು ಭೇದವುಂಟು. ಪೂರ್ವ ಪಕ್ಷವು ಕರ್ಮ ವನ್ನು ಬೋಧಿಸುವದು. ಉತ್ತರ ಮೀಮಾಂಸವು ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಬೋಧಿಸುವದು ಉತ್ತರವೇ ಜ್ಞಾನಕಾಂಡ ವೇದಾಂತ ಸಾರ, ಈ ವೇದಾಂತಕ್ಕೆ ಷಡಂಗ ಉಂಟು ಆ ಕಾರಣ ಷಡಂಗ. ವೇದಾಂತವೆಂಬುವದು.

ಷಡಂಗವೆಂದರೇನು. ಪ್ರಥಮ ಪಂಚೀಕರಣ ಎರಡನೇ ತ್ರಿಪಾದ ಮಹಾ ವಾಕ್ಯ. ವೇದಾಂತ ಹೃದಯ ಮೂರನೇ ಲಕ್ಷಣತ್ರಯ ನಾಲ್ಕನೇ ಬೇಧತ್ವಯ ಐದನೇ ಕರ್ಮತ್ರಯ ಆರನೇ ಮುಕ್ತಿ ಪಂಚಕ ಏವರ ಹೀಗೆ ಷಡಂಗವು ಇದೇ ಪಂಚೀಕರಣವೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಐದುಗುಣ ರಜಕ್ಕೆ ಹದಿನೈದುಗುಣ. ತಮಕ್ಕೆ ಹತ್ತುಗುಣ. ಈ ಕರ್ದಮವೆಂದರೇನು. ಕರ್ದಮ ಎರಡುಭಾಗಮಾಡಿದರು ಎಂಜುಭಾಗ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ದೇವತಾ ಮಾಯಾ ಹಿರಣ್ಯ ಗರ್ಭವಾಯ್ತು. ಎರಡನೇ ಭಾಗ ಪಂಚೀಕರಣ ಮಾಡಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಂ ಬೆಸಿತ್ತು. ಇದು ಎರಾಟ್ ಪುರುಷನ ಸಪ್ತಪಾತಾಳ ವಾದವು. ಏಕ ಮಿಂಶತಿ ಸ್ವರ್ಗ. ಮಕುಟವು ಇದರಲ್ಲಿ ಚರಾಚರ ಪುರುಷ ಇವರಿಗೆ ಸುಸುಮ್ಮ ವೇದ ವಿಶರ್ಜಿಸಿತ್ತು.

ಎರಡನೇ ಲಿಂಗವು ತತ್ವದವು. ಈಶ್ವರನು. ತ್ವಂಪದವು ಜೀವನು. ಶಿವಜನರೈಕ್ಯವೇ ಅಸಪದವು. ಈ ತ್ರಿವಿಧಪದವೇ ಸಾಮವೇದವು. ತತ್ವದ ಸರ್ವೇಶ್ವನಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ದೇಹಉಂಟು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ. ಹಿರಣ್ಯ ಗರ್ಭಮಾ ಯಾ ಮೂಲಪ್ರಕೃತಿ. ಈ ನಾಲ್ಕು ದೇಹಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ಅವಸ್ಥೆಯು.

ಉತ್ಪತ್ತಿ ಸ್ಥಿತಿ, ಲಯ, ಈ ಮೂರು ಪ್ರಪಂಚದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಸರ್ವೇಶ್ವರ ಸರ್ವಸಾಕ್ಷಿ. ಅವಸ್ಥೆ ಇವು ನಾಲ್ಕು ದೇಹಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ಅಭಿಮಾನವು. ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು, ಮಹೇಶ್ವರ ಸರ್ವಜ್ಞ. ಸರ್ವ ಸಾಕ್ಷಿ, ಸರ್ವೇಶ್ವರ ಈ ನಾಲ್ಕು ಅಭಿಮಾನವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕು.

ತ್ವಂಪದ ಜೀವನಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ದೇಹವುಂಟು. ಸ್ಥೂಲ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಕಾರಣ ವಾಹಕಾರಣ ಜಾಗ್ರ ಸ್ವಪ್ನ ಸುಷುಪ್ತಿ ತುರ್ಯವೇ ಅವಸ್ಥೆಗಳು ಸ್ಥೂಲ ಶರೀರ ಜಗದಭಿಮಾನಿಯು ವಿಶ್ವ. ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಶರೀರ ತೈಜಸ ಕಾರಣ ಶರೀರ ಜೀವದಭಿಮಾನಿಯು ಪ್ರಾಜ್ಞ ಆ ಅಜ್ಞಾನ ಲಕ್ಷಣ. ಅಹಂಕಾರ ನನಗೆ ಅರಿಯಬೇಡಿ ಮೂರಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿ ಆತ್ಮನು, ಹೀಗೆ ಅಭಿಮಾನ ಹೊಂದುವನು ಪ್ರತ್ಯಗಾತ್ಮ ಎವಂಜೀವದ ಅವಿದ್ಯ ಪ್ರಪಂಚವೆಂದುದು ಇನ್ನು ಅನಿಪದದ ಈಶ್ವರನಿಗೆ ಸಮರಸ ಮಾನ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಎರಡು ಪದದ ದೃಶ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯವೆನಿಸುವಾರಿಸಿ ಇಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಉಳಿಯಿತ್ತು. ಸಾಕ್ಷಿ ಜೈತನ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಸ್ವರೂಪು ಸ್ವಯಂಪ್ರಕಾಶ. ಸ್ವಯಂ ವೇದ್ಯ ಸ್ವಯಂ ಜೋತಿ ಪೂರ್ಣ ಬ್ರಹ್ಮಕ್ಕೆ ವಾಲ್ಯ ಶುದ್ಧ ಬುದ್ಧ ನಿತ್ಯಾಸ್ವದ. ಅಖಂಡ ಉಳಿಯಿತ್ತು ಎರಡು ಪದದ ಸ್ವರೂಪ. ತಾನೊಬ್ಬನೇ ಆತ್ಮ, ಮಾಯಾ, ಉಪಾಧಿ, ತತ್ವದ ಈಶ್ವರ ಅವಿದ್ಯಾಪಾಧಿ ಜೀವ, ಎರಡವು ಪಾಧಿ ಶೋಧಿಸಿ ಉಳುಮೆಯ ಪೂರ್ಣ ಪ್ರತ್ಯೇಕಾ ಜೈತನ್ಯಾ ವಂದೇ ನಿಶ್ಚಲ ದೃಢದಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯವಾಯ್ತು. ಇವು ಎರಡು ಪ್ರನೇದೇಶತ್ ವಂದೇ ಏಕರಸ ಬ್ರಹ್ಮವಿದು. ಮಹಾ ವಾಕ್ಯ ಸಾಧನವೆಂದು ತಿಳಿದು.

ಇಲ್ಲಿಗೆ ಎರಡನೇ ಅಂಗ ಸಮಾಪ್ತಿಯು.

ಇನ್ನು ಮೂರನೇ ಅಂಕಶ್ವಯ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಸಾಲೋಕ್ಯವೆಂದರೆ ಈಶ್ವರನ ಲೋಕದಲ್ಲಿರುವದು ಸಾಮಿಪ್ಯವೆಂದರೆ ಈಶ್ವರನ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವದು. ಸಾರೂಪ್ಯವೆಂದರೆ ಈಶ್ವರಂತೆ ರೂಪು ಹೊಂದುವದು. ಸಾಯುಜ್ಯವೆಂದರೆ ಈಶ್ವರನು ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೂಡುವ ನೋ ಆಗ್ಗಿ ಅವನಿಗೆ ಮುಕ್ತಿಯಾಗುವದು. ವಿದೇಹ ಮುಕ್ತಿ ಎಂದರೆ ಸದಾ ಶಿವನಲ್ಲಿ ಕೂಡುವದು. ಹರಿಹರಧ್ಯಾನವನಾಡಿ ಸದಾ ಹೃದಯಕಮಲದಲ್ಲಿ ಚಿಂತಿಸಿದರೆ ದೇಹ ಬೀಳಲಿಕ್ಕೆ ತಾನು ಅದೇ ರೂಪು ಹೊಂದುವನು. ಇದು ಸ್ವರೂಪ ಮುಕ್ತಿ ಎಂದು ಹೇಳುವದು, ಸಗುಣಸಾಯುಜ್ಯವೆಂದರೇನು. ಘಳಿ ಜೋತಿ ಕೂಡಿ ಒಂದೇ ಮಾರುತವಾ ದಂತೆ ಬಸವಣ್ಣ ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಉದರ ಹೊಕ್ಕು ಕೂಡಲ ಸಂಗಮಾನಾಥ ನ್ನಾಂಗೆ ಇದೇ ಸಾಯುಜ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿ.

ನಿರ್ಗುಣ ಸಾಯೋಜ್ಯವೆಂದರೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಘಡಾಕಃಶ ಮಠಾಕಾಶನೆಂಬ ಉಭಯನಾವಾವೋ ಘಟ ಮಡದೊಳಗೆ ತುಂಬಿದ್ ಬಯಲುತಾನೊಂದೆ ಘಟವೆಂದರೆ ಹಿಂಡ ಮಲನೆಂದರೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಹಿಂಡ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕಳೆದು ಲಿದದೋ ಪರವಸ್ತು. ಇದಕ್ಕೆ ಐದನೇ ಮುಕ್ತಿ ಹೀಗೆ ಪಡಂಗ ವೇದಾಂತ ವಾಯ್ತು. ಧ್ಯಾನ ಮೂಲೋ ಗುರೋಪ್ಪೋರ್ತಿ. ಪೂಜ್ಯ ಮೂಲೋ ಗುರೋ ಪಾರ್ಥದಂ ಮಂತ್ರ ಮೂಲೋಗುರೋರ್ವಾಕ್ಯಂ. ಮುಕ್ತಿ ಮೂಲೋ ಗುರು ಕೃಪಃ. ಹೀಗೆ ಶೃತಿಯುಂಟಾಗಿ ಗುರು ಮೋರ್ತಿಯನ್ನು ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಮರಿಯದವಂಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಸಾಯುಜ್ಯ ಮುಕ್ತಿಯಾದೀತು, ಈ ನಾಲ್ಕು ಮುಕ್ತಿಗಳೆಂದು ತಿಳಿ.

ರೂಪಿನೊಳು ನಿರೂಪು ಸ್ವರೂಪ. ರೂಪೇ ಶರೀರ. ನಿರೂಪೇ ಪ್ರಾಣ ಆ ನಿರೂಪಿನೊಳಗೆಣ ರೂಪೆ ಪರಂಜೋತಿ ಸ್ವರೂಪು. ನಿರೂಪು. ಸ್ವರೂಪೆ ಬಿಂದು ನಿರೂಪೆ ನಾದ ಸ್ವರೂಪೆ ಕಳೆ ನಾದ ಬಿಂದು ಕಳೆ ವಂದಾವೆ ಗುರು ನಾನು ಪ್ರಶಿದ್ಧತೆಯೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಗುಹರೂಢ ರೂಪಾಗಿ ಗುಣ ಸಾಮ ಪ್ರವರ್ತಿಸುವದು. ಪ್ರವರ್ತಿಸುವದೇ ಕರ್ಮರೂಪು ಮೂರ್ತಿ ಗೂಢ

ರೂಪ ತಾನೇ ಆತ್ಮನು. ಲಿಂಗವೇ ಪ್ರಾಣ, ಆತ್ಮಲಿಂಗ ವೆಂದಾದದ್ದೆ ಗುರು ಮೂರ್ತಿತಾನೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಗುಹವೇ ಅಂಗತತ್ತ್ವ ಅದು ಪಂಚಭೂತ ಸ್ವರೂಪ. ಸ್ವರವೇ ಲಿಂಗತತ್ತ್ವ ಆ ಗುಹೇಶ್ವರ ರೂಪೆ ವಿಶ್ವರೂಪು, ಆ ವಿಶ್ವ ರೂಪೆ ಗುರು ತಾನೇ ಪರವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ಪ್ರಾಣ ಸ್ವರೂಪವೇ ಈ ಕಾಯ ಕಾಯಪ್ರಾಣ ವೆಂದಾದ ಅರುನೇ ಗುರುರೂಪೇ ಪರಾತ್ಪರ ಪರವಸ್ತು ಎಂದು ತಿಳಿದು.

ಅಂಗವೆಂದರೆ ಜೀವ. ಆತ್ಮತತ್ತ್ವ ಸರ್ವ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕ್ಕೆ ಗೂಢವಾಗಿರು ವದು ಲಿಂಗವೇ ವಿಶ್ವರೂಪು. ಸರ್ವ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳಿಗೆ ಸೂತ್ರಧಾರಕ. ಜೈತನ್ಯಾತ್ಮಕನೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಅಂಗವೇ ರೂಪು. ಲಿಂಗವೇ ಪ್ರಾಣ ಅಂಗಲಿಂಗವೆಂದಾದದ್ದೇ ಗುರು ಗುಹೇಶ್ವರನೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ಶಕ್ತಿರೂಢ ಸ್ವರಂಶಿವಾಃ ಶಿವಶಕ್ತಿ ವೆಂದಾದದ್ದೇ ಶಿವರೂಪು. ಶಿವಾರ ವೇ ಶಿವರೂಪು ವಕಾರವೇ ಪುರುಷಸ್ವರೂಪು. ಸಾಕಾರಕ್ಕೆ ವಿಕಾರ ಕೂಡಲು ಪ್ರಕೃತಿ. ಪ್ರಕೃತಿತಾ ಶಿವಾರ ವಕಾರವೇ ನಿವೃತ್ತಿಯಾಯ್ತು. ಆ ನಿವೃತ್ತಿಯೇ ಶಿವನು. ಆ ಶಿವಶಕ್ತಿಗಳೊಂದಾದ ಪರವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ಶಿವಾರವೇ ಕರ್ಮಾಂಗ. ತಾನೇ ಶಕ್ತಿಸ್ವರೂಪು. ವಕಾರವೇ ಜ್ಞಾನಾಂಗ ಶಿವಸ್ವರೂಪವೇ ಕರ್ಮಜ್ಞಾನವೆಂದಾದ ಶಿವಭಕ್ತಿ ಎನಿಸುವದು. ಇವೇ ಶಿವ ರೂಪು.

ಶಿವನೇ ಗುರು. ಗುರುವೇ ಶಿವನೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಭಕ್ತಿ ಕರ್ಮವೆಂದಾ ದಶಿವಾರ ಅದೆಂತೆನೆ. ಪ್ರಸಾದವಾಕ್ಯಂ. ಗುರು ಲಿಂಗ. ಜಂಗಮವರ್ತಿಸ್ಸು ವದೇ ಕರ್ಮ. ಅರ್ಥ, ಪ್ರಾಣ. ಅಭಿಮಾನದಲ್ಲಿ ವಂಚನಿಲ್ಲದಿಹುದೇ, ಭಕ್ತಿ ವಕಾರತತ್ತ್ವವೇ ಜ್ಞಾನ, ವೈರಾಗ್ಯವೆನಿಸುವದು, ಜ್ಞಾನವೆಂದರೆ ತನ್ನ ನಿಜ ಸ್ವರೂಪವೆಂದು ತಿಳಿದು, ಆ ನಿಜ ಸ್ವರೂಪವ ತಿಳಿದು ಸ್ವರ್ಗಾದಿ ಫಲ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗಳ ಹೇಯ ಮಾಡುವದೇ ಆರೂಢ ವೈರಾಗ್ಯವೆನಿಸುವದು. ಗುರುವೇ ಕರ್ಮಾಂಗ ಸ್ವರೂಪು, ಲಿಂಗವೇ ಭಕ್ತಿ ಸ್ವರೂಪು. ಜಂಗಮವೇ ಜ್ಞಾನಾಂಗ ಸ್ವರೂಪ ಶಿವಭಕ್ತಿ ಕಾಯ ಗುರು ಪರವೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು

ವೀರಶೈವರಿಗೆ ಸತ್ಕರ್ಮ. ಶಿವದೀಕ್ಷೆ ಮಾನಸ ಪೂಜೆಯೆಂದರೆ ಇಷ್ಟ ಲಿಂಗ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಈ ಕರ್ಮವನ್ನು ಈಶ್ವರಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಭೋಗ ಮೋಕ್ಷವಾಗುವದು.

ಶಿಕಾರವೇ ಗೂಢ ಕಾರಂ- ವಿಕಾರವೇ ಪ್ರಣಮಸ್ವರೂಪವಂ. ಕಾಯ, ಪ್ರಾಣವೆಂದರೆ ಭಕ್ತಿ ಕರ್ಮವೇ ಕಾಯವಾಗಿರುವದು. ಲಿಂಗಜಂಗಮಪ್ರಾಣ ವಾಗಿರುವದು. ಪ್ರಾಣವೆಂಬಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಮನವೆಂಬಜಂಗಮ ವಾಗಿರುವದು. ಕಾಯ, ಪ್ರಾಣ ಶಿವತಾನೇ ಗುರು ಆ ಗುರು ಪರಾತ್ಪರವಾಗಿರುವ. ಜಂಗಮ ವೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಶಿ ಶಿವನು. ವಾದೀರ್ಥವಾದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿ ಕೂಡಿ ಬ್ರಹ್ಮಮಾಯಾವಾದವು. ಶಿವನು ಪಾರ್ವತಿಗಳಿಬ್ಬರು ಎಂದರೆ ಇವರಿಗೆ ನಮಃ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತೇನೆ, ಶಿಕಾರ ಶಿವಾಲಯ ವಿಕಾರವೇ ಲಿಂಗವೇತನಂ ದ ದೇಹವೇದೇವಾಲ್ಯವು. ಪ್ರಾಣವೇ ಪರಶಿವ ಮೂರ್ತಿ. ಆ ಕಾಯವೇ ಜೀವ ವಂದಾದ ಗುರು ವೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಗೂಢವೆಂದರೆ ಶಕ್ತಿ ಶಕ್ತಿ ಎಂದರೆ ಜೀವನ ರೂಪು ಜೀವನೋಡವಾಡು ದೇ ಪ್ರಾಣ ಆ ಪ್ರಾಣವೇ ತಾತಿನನು ಶಿವನೇ ಚೈತನ್ಯಾತ್ಮಕ. ಕಾಯಪ್ರಾಣವೆಂದರೆ ಶಿವಶಕ್ತಿ ಶಿವ ಜೀವ ಏಕೋದೇವರೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ಗೂಢವೆಂಬುದು ದೃಶ್ಯ ದೃಶ್ಯವೆಂದರೆ ಶಕ್ತಿ. ಶಕ್ತಿ ಎಂದರೆ ಜೀವನ ದೃಷ್ಟವೆಂದರೆ ಜೀವದ ಸಾಕ್ಷಿ ಜೀವನಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿ ಯೆಂದರೆ ಶಿವತಾನೇ ಪರ ವಿಲ್ಲ. ದೃಶ್ಯ ದೃಷ್ಟ ಸಂಯೋಗ. ಶಿವಜೀವರೈತ್ಯ, ಗುರುಏಕೋದೇವತಾ ನೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ದೃಶ್ಯವೇ ಶಕ್ತಿರೂಪು ದೃಷ್ಟವೇ ಶಿವನ ರೂಪು ರೂಪ ನಿರೂಪು ಐಕ್ಯ ಮೂರ್ತಿ ಗುರುತಾನೆ ಪರವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ದೈತವು ವಿಲ್ಲ. ಅದೈತ ಸ್ವರೂಪ ನಿರ್ಮಾಣದ ಗೂಡು ದೈವವೆಂದರೆ ಶಿವಜೀವರೆಂಬುವದು ಅದೈತವೆಂದರೆ ಶಿವಜೀವರೊಂದೇ ಎಂದು ತಿಳಿದದು. ದೈತವು ನೀನಲ್ಲ ಅದೈತವು ನೀನಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿ ನೀನೇ ಇರುವಿ. ಗೂಢವೆಂದರೆ ದಾಸೋಹಂ ಜಂಗಮವೆಂದರೆ ಲೋಹಂ. ಸೋಹಂ ದಾಸೋ ಹನೇ ಐಕ್ಯವಂದೇ ಕಾಯಪ್ರಾಣ ನಾಯ ದಂತೆ ಚರ. ಪರ, ಸ್ವಯ ಚರ ವೆಂದರೆ ಜುಗಮ ಪರವೆಂದರೆ ಲಿಂಗ ಸ್ವಯವೆಂದರೆ ಭಕ್ತ. ತ್ರಿವಿಧ ವಂದಾ

ದ ಗುರು ಮೂರ್ತಿ ತಾನೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ಗುರು ದಾಸೋಹಂ ಸ್ವರೂಪು. ವಡಲಾಗಿಹನು. ಸೋಹಂವೇ ಜಂಗಮ ಪ್ರಾಣ ಸ್ವರೂಪಃ ರೂಢನು. ಗುರುಲಿಂಗ ಭಕ್ತ. ಜಂಗಮ ಚತುರ್ವಿಧ ಪ್ರಸಾದ ಗುರುನಾಮವೆಂದು ತಿಳಿ ಅರುವೇ ಗುರು. ಪ್ರಾಣವೆ ಲಿಂಗ ಜ್ಞಾನವೇ ಜಂಗಮ ಜೀವನೇ ಭಕ್ತ. ಈ ನಾಲ್ಕುಕ್ಕೆ ಅಶ್ರಯ ಸ್ಥಾನವಾದದ್ದೆ ಘಟಿ ಇವರಿಗೆ ಮನಿಯಾದದ್ದೇ ನೇತ್ರ ಸ್ಥಾನ. ದಾಸೋಹಂ ವೆಂದರೆ ಜೀವನು. ಸೋಹಂವೆಂದರೆ ಶಿವನು. ಈ ಎರಡು ವಂದಾದದ್ದೇ ಗುರು ತಾನೇ ಲಿಂಗ ಜಂಗಮ. ಗುರು ಚರರೂಪು ಲಿಂಗವು. ಏಕಾತ್ಮ ಗುರು ನಾಮ ತಾನೇ ಎಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಸೋಹಂ ತ್ರಿಗುಣ ವಾಗಿಹುದು ಸೋಹಂ ದಾಸೋಹಂ ಉಭಯ ಪಟು ಸ್ಥಲ ಏಕ ಮೂರ್ತಿ ಗುರು ತಾನೇ ಪರವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ಗುಕಾರವೇ ಭಕ್ತ. ರುಕಾರವೇ ಮಹೇಶ್ವರ. ಪ್ರಸಾದಿ ತ್ರಿಗುಣಾತ್ಮಕ ದಾಸೋಹಂ ವೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ರುಕಾರವೇ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ಶರಣನೈಕ್ಯ ತ್ರಯ. ರೂಪವೇ ಸೋಹಂ ದಾಸೋಹಂ ಗುರುವೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು ಗುಕಾರವು ಅಚಾರಲಿಂಗ ಗುರುಲಿಂಗ ಶಿವಲಿಂಗ ಈ ತ್ರಿವಿಧಕ್ಕೆ ಗೂಢ ದಾಸೋಹಂ ತಾನೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ರುಕಾರವೇ ಜಂಗಮ ಲಿಂಗ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗ ಮಹಾಲಿಂಗ ತ್ರಯ ಸೋಹಂ ಭಾವ ಅಂಗ ಲಿಂಗವೆಂಬ ಉಭಯ ವಂದಾದ ಗುರುತಾನೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು, ಸುಚಿತ್ತ ಸುಬುದ್ಧಿ ನಿರಹಂಕಾರ ಹಸ್ತ ತ್ರಯ ದಾಸೋಹಂ ಆತ್ಮನೆಂಬ ಲಿಂಗಸ್ಥಲವು ಆ ಲಿಂಗ ಗುರು ತಾನೆಂದು ಹೇಳುವದು. ಸುಮನ ಸುಜ್ಞಾನ ಸದ್ಭಾವವೆಂಬ ಇವೇ ಸೋಹಂ ಆ ಸೋಹಂವೇ ಲಿಂಗತತ್ವ ಸ್ವರೂಪವು. ಅಂಗತತ್ವ ಲಿಂಗತತ್ವ ವಂದಾದ್ದೇ ಗುರು ತಾನೆ ಎಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ಅಂಗತತ್ವ ತ್ರಿವಿಧಮುಖ ಗೋಹಿ ರೂಪು. ಗುರು ತಾನೆ ಪರವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವದು. ತ್ವಕ್ತ್ಯ, ಶ್ರೋತ್ರ, ಕೃದಯ, ಅಂಗತತ್ವವಾಗಿ ವೃತ್ತಿ ಸುತ್ತಿ ಹುದು.

ತ್ರಿವಿಧಮುಖ ಸೋಹಂ. ಸೋಹಂ ರೂಢಗುರುದೇವನೆಂದು ಹೇಳು

ನದು. ಸ್ಮರ್ತೃ, ಶಬ್ದ, ಪರಿಣಾಮ ಲಿಂಗರೂಢವು. ಸೋಹಂ ವೆಂದು ಹೇಳುವದು. ದ್ರವ್ಯತ್ರಯ ಗುರು ತಾನೆಂದುದು. ಕರ್ಮಸಾದಾಖ್ಯವೇ ಶುದ್ಧ ಪ್ರಸಾದ. ಕರ್ತ ಸಾದಾಖ್ಯವೇ ಶಿರ್ಮ ಪ್ರಸಾದ. ಮೂರ್ತಿ ಸಾದಾಖ್ಯವೇ ಪ್ರಶಿರ್ಮ ಪ್ರಸಾದ. ಈ ತ್ರಿವಿಧ ಪ್ರಸಾದವೇ ಸೋಹಂ. ಆತ್ಮಾಂಗ ಗುಣಾರವೆ.ದು ಹೇಳುವದು ಮಹಾ ಪ್ರಸಾದವೇ ಮಹಾ ಮೂರ್ತಿ ಸಾದಾಖ್ಯ ನಿತ್ಯಪ್ರಸಾದವೇ ಶಿವಸಾದಾಖ್ಯ ಪರಂಜೋತಿ ಪ್ರಸಾದವೇ ಮಹಾ ಸಾದಾಖ್ಯ. ಅದು ಆರೂಢಸೋಹಂ. ಲಿಂಗತತ್ವಸೋಹಂ. ದಾಸೋಹಂ ವು ಉಭಯವು ವಂದಾದ ಗುರು ತಾನೆ ಎಂದು ಹೇಳುವದು. ನಿವೃತ್ತಿ ಕಲಿಯೇ ತಾರಕ ಬ್ರಹ್ಮ. ದಂಡಕ ಬ್ರಹ್ಮವೇ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಕಲಿಯ ಕುಂಡಲಾ ಬ್ರಹ್ಮ. ತ್ರಿಗುಣವೇ ದಾಸೋಹಂ. ಆತ್ಮಂಗ ಗುರುತಾನೆಂದು ಹೇಳುವದು. ಶಿಂತಿ ಕಲಿಯೇ ಅರ್ಧ ಚಂದ್ರಬ್ರಹ್ಮ. ತೀತಕಲಿಯೆ ಬಿಂದು ಬ್ರಹ್ಮ ಪ್ರಣಮ ಓಂಕಾರಶಿಖರದಲ್ಲಿ ನಿರಂಜನ ಶಿಖಿಯೇ. ಚಿತ್ತಲೇ ಸೋಹಂ ಗುರು ರೂಪ ಲಿಂಗ ತತ್ವ. ಪರಾತ್ಪರ ಗುರು ತಾನೆಂದು ಹೇಳುವದು.

ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು, ರುದ್ರರು ಕೂಡಿಸಿ ಮೂರ್ತಿ ಅಂಗತತ್ವ. ದಾಸೋಹಂ ತಾನೇ ಈಶ್ವರ ಸದಾಶಿವ, ಪರಶಿವ, ರೂಢಲಿಂಗ ಗುರು ತತ್ವ ತಾನೇ ಸೋಹಂ ವೆಂದ, ಹೇಳುವದು, ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿ, ಈಚ್ಛಾ ಶಕ್ತಿ, ಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿ, ಕೂಡಿ ವಂದಾದ ಆತ್ಮಂಗ ದಾಸೋಹಂ ತಾನೇ. ಆದಿಶಕ್ತಿ, ಪರಶಕ್ತಿ, ಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿ, ಕೂಡಿ ವಂದಾದ ಆತ್ಮಂಗದಾಸೋಹಂ ತಾನೇ ಆದಿಶಕ್ತಿ, ಪರಶಕ್ತಿ, ಜಿಜ್ಞಾಶಕ್ತಿ ಲಿಂಗರೂಢ ಹೋಹಂಗುರುವೆಂದು ಹೇಳುವದು. ಆಧಾರ ಚಕ್ರ, ಸ್ವಾದಿಷ್ಠಾನ ಚಕ್ರ ಮಣಿವೂರಕ ಚಕ್ರಗಳು ಆತ್ಮಾಂಗದಾ ಸೋಹಂ, ಅನಾಹುತ, ವಿಶುದ್ಧಿ, ಅಗ್ನಿ, ಚಕ್ರಗಳು ಲಿಂಗರೂಢ ಸೋಹಂ ಭಾವ ಗುರು, ತಾನೆಂದು ಹೇಳುವದು

ಆಧಾರಕ್ಕೆ ೧೭೮೮ ಜಪ, ಸ್ವಾದಿಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ೨೫೯೨ ಜಪ, ಮಣಿವೂರಕ್ಕೆ ೪೩೨೦ ಜಪ, ವಟ್ಟಿತ್ರಿವಿಧ ಚಕ್ರಕ್ಕೆ ೮೬೩೦ ಜಪದಾಸೋಹಂ ಗೂಡಿ ಆತ್ಮಾಂಗವಾಗುವದು, ಅನಹತ ಚಕ್ರಕ್ಕೆ ೧೫೧೮ ಜಪ ವಿಶುದ್ಧಿಗೆ ೬೯೧೫ ಜಪ, ಅಗ್ನಿ ಚಕ್ರಕ್ಕೆ ೮೬೪ ವಟ್ಟಿ ಜಪ, ೯೨೯೨ ಬ್ರಹ್ಮರಂದ್ರ ಜಪ ಮರ್ತಿ

ಸೌತ್ತಿಹುದು. ೨೨೦ ಈ ನಾಲ್ಕು ಚಕ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಮೇಳೈಸಿದ ಜಪ ೧೬೪೯೨ ನಡೆಯುವವು. ಅದು ಲಿಂಗಾರೂಢ ಸೋಹಂ. ದಾಸೋಹಂ ನೊಡಗೂಡಿ ದರೆ ೨೧೬೦೦ ಜಪವು ಲಿಂಗಾರೂಢವು ಮಂತ್ರ ಮೂರ್ತಿ ತಾನೆ ಯಂತ್ರ ಮೂರ್ತಿ ತಾನೆಂದು ತಿಳುವದು.

ಹಳದಿ, ಬಿಳಿಪು, ಕಂಪು ಮೂರು ಬಣ್ಣಗಳು ವಂದಾದದ್ದೆ ದಾಸೋಹಂ ಇದು ಆತ್ಮಾಂಗ ಹೆಸರು ವರ್ಣ, ನೀಲ ವರ್ಣ, ಅಗ್ನಿಗೆ ಮಹಾವರ್ಣವು, ಇದು ಗುರುತಾನೆಂದು ಹೇಳುವದು.

ವಾಚ್ಯದಿಂದ ನುಡಿಯುವದೇ ವಾಚಕಜಪ. ತನ್ನಕಿವಿಗೆ ಕೇಳುವಂತೆ ಶುಟಿ ಮಿಸುಕು ಮಾಡುವದೇ ಉಪಾಂತಿಕ ಜಪ ರೋಹಣಾ ರೋಹಣದಿಂದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಮಾಡುವದೇ ಮಾನಸಿಕ ವೆನಿಸುವದು ಅನು ಸಂದಾನ ಶುರೈ ಜಪ, ವುನ್ಮನೀ ಸುಖ ಜಪ, ಧೃಷ್ಟಿ, ಮನಪವನ ಕೂಡಿದ್ದೇ ಸಾಹಿತ್ಯ ನಿಮಗ್ನ ಜಪ.

ಹಂಸೋ ಸೋಹಂ ನಿಶ್ಕಂಗಳಾದ ಜಪ ಇದು ಅಜಪ ಜಪ ವಿಂತು ಷಡಾಕ್ಷರ ಜಪವ ನೊಳಕೊಂಡ ಗುರು ತಾನೇ ಎಂದು ಹೇಳುವದು ಇದಕ್ಕೆ ರೋಹಣಾ ರೋಹಣ ಜಪವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ ಆ ವ್ಯಾಘ್ರದಲ್ಲಿ ಅವಲಿಂಗದ ಜಪ ನಡೆಯುತ್ತದೆಯೋ ಅಷ್ಟೇ ಜಪವನ್ನು ಮಾಡಿ ಆ ಲಿಂಗದ ಪ್ರಕಾಶದಲ್ಲಿ ಗೂಡಿ ಆ ಲಿಂಗದ ಣಾದದಲ್ಲಿ ಮನಃಸ್ಥವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಉದಯ ಕಾಲ ಗಾತ್ರಿ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಮಧ್ಯಾನ್ಹಕಾಲ ಗಾತ್ರಿ ಸಾಯಂಕಾಲ ಗಾತ್ರಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಇರುವವು, ಇದನ್ನು ಗುರು ಮುಖದಿಂದ ತಿಳಿದು ಆಚರಿಸ ಬೇಕು. ಸ್ಮೃತಿಗಳಿಂದಲೂ, ವೇದಗಳಿಂದಲೂ, ಮಂತ್ರಗಳಿಂದಲೂ, ವಚನ ಗಳಿಂದಲೂ, ಗುರುನಾಮ ಸ್ಮರಿಸಿ ಕೀರ್ತಿಸಿ, ಗುಣ ಸಾಮವನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸು ವದೇ ವಾಚಕ ಜಪವೆಂದು ಹೇಳುವದು.

ಅಂಬತಾತಿ ವ ತೇಜೋವುಂಜವಾದ ಪೀಠದಮೇಲೆ, ಎದ್ಯಾಚೋತಿ ಅನಂತಕೋಟಿ ಬೆಳ್ಳಿಮಂಚಿನ ರಸದ ಕೆಡದೆರಗಿ ಕುರುವಿಟ್ಟು, ಸಂಭಾ ರೂಢಂ ಗುರು ಮೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಿ, ಸಮರ್ಚಿಸುವದೇ ಮಾನಸಿಕ ಜಪವೆಂದು ತಿಳಿ. ಲಿಂಗಭೋಗೋಪ ಭೋಗಿಯಾಗಿ ಲಿಂಗ ಪ್ರಾಣ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ

ಯಾಗಿ ಅಂಗಾಢನು ಸಂಧಾನದಲಿಗ್ಗ ಅಸನ್ನೆಯಿ ಜಪಅನು ಸಂಧಾನ ತುಲೈ ಜಪವು, ಗುಣದಾಸೋಕಂ ಆತ್ಮಂಗವೆಗಿದು ಹೇಳುವದು, ಇದಕ್ಕೈಲುಪಾಂಶಕ ಜಪವೆಂದು ಹೇಳುವದು.

ಮನದಿಂದ ಮನವೇ ಲಕ್ಷಿಸುತ್ತಿಹುದು ಹ್ಯಾಗೆ ಲಕ್ಷ್ಯ ಹಾಗೆ ಮನ ಚಕ್ಷು ಮನವಂದೆ ಯಾದುದೇ ಉನ್ಮನಿ ಜಪವೆಂದು ತಿಳಿವದು. ಚಂದ್ರ ಸೂರ್ಯ, ಸುಷುಮ್ನ ದ್ವಾರ ಮಧ್ಯಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಲು ಅಂದರೆ ಭೂಮಧ್ಯ ಸ್ಥಾನ ಮನಪವನ ದೃಷ್ಟಿ ಸಾಹಿತ್ಯವಾಗಿ ಮನ ಮಘ್ನವಾಗಿಹುದೆ, ಮನ ಪವನ ಸಾಹಿತ್ಯ, ದೃಷ್ಟಿ ನಿಮಘ್ನ ಜಪಾರೂಢಚಾರ್ಯನೇ ಗುರುವೆಂದು ಹೇಳುವದು, ಅಷ್ಟದಳದ ಮೇಲಾದುದ ಹಂಸನ ಮಧ್ಯದಳದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಹಂಸ ನಾನೇ ನೀನು ಸೋಹಂ ನೀನೇ ನಾನು ನಾನು ನೀನೆಯು ಭಯವಳಿದು ಶಿವಜೀವರೈಕ್ಕವಾಗಿ ಅಣೇಕಲ್ಲು ನೀರೇಳಗೆ ಬೆರದಂತೆ ಉಭಯವೆಂದರಿಯದಿ ಹುದೇ ಅಜಪ ವೆನಿಸುವದು ಅಚಾರ್ಯ ಪೂರ್ಣ ಗುರುವೆಂದು ಹೇಳುವದು ಅಜಪಯೋಗವೆನಬೇಕು ಇದಕ್ಕೆ ಶಿವಯೋಗವೆನಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಏಕ ಸ್ಥಲವೆನಬೇಕು ಸತಿ ಸುಮ್ಮನಿಹುದೆ ನಿಜವಾದ ಯೋಗವೆನಬೇಕು ಹೀಗೆ ವೆನಾನಾವಸ್ಥೆ ತಾನೆಯಾಗುವದು ತಾವಾಗಿ ಮಾತಾಡುವದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ವೆನಾನಾವಸ್ಥೆ ಯಾಗುವದೇ.

ಇದಕ್ಕೆ ಆರೂಢ ಸ್ಥಲಆಗುವದು ಮುಂದೆಮೈಮರದು ನಿದ್ರಿನುತಿರು ನ ದೇಹರಮಾರೂಢ ಮಾರ್ಗವೆಂದು ಹೇಳುವದು ತಾನೇ ಬೋಧ್ಯ ತಾನೇ ಬೋಧಕಾಚಾರ್ಯತನ್ನ ತಾನೇಬೋಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾತ ತಾನೇಗುರುವೆಂದು ಹೇಳುವದು ಈ ಅಸನ್ನೆಯಾದರೂ ಪರಮಾರೂಢ ಮಾರ್ಗಾಪಕ್ಷಯಾಗುವದು ಬಾಲ ಉನ್ಮತ್ತ ಪಿಶಾಚಿ, ವೆನಾನಾವಸ್ಥೆ ಯಾಗುವದು ಮುತ್ತು ಕುರುಡ ಕಿವಡ ಮೂಕ ಹುಚ್ಚ ಈ ನಾಲ್ಕು ಅವಸ್ಥೆಯಾಗುವದು ಜ್ಞಾನಬಲದಿಂದ ಈ ನಾಲ್ಕು ಅವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಹೊಂದುವರು. ಅಷ್ಟಮದಿಂದಕೂಡಿದ ಶ್ರೀಮಂಠ ತರುಗಳಲ್ಲಿ ಈ ನಾಲ್ಕು ಅವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವರು, ಇದು ಅಜ್ಞಾನದಿಂದಾಗುವದು,

ಇನ್ನು ಮುದ್ರಾಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಹೇಳುವೆವು, ಮತ್ತು ಶ್ಯಾಂಭವಿ ಪಣ್ಣು,

ಖಿ ಸಾಂಖ್ಯತಾರಕ ಅನುನೃ ಮುದ್ರೆಗಳು ಇವು ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಸಾಧಿಸಬೇಕು, ಸುಮ್ಮನೇ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿರಬಹುದು ಶಿಥಿಲವಾಗಲಿರಬಹುದು, ಗುರು ಮುಖದಿಂದ ತಿಳಿಯಬೇಕು, ವಿಶ್ವಾಸವಿಡಿದು ಭೂಚರಿಂಬ ನಾಮವು ಅದು ನಾಶಿಕಾಗ್ರದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವದೆಂದು ಇದೇ ಅಧೋದೃಷ್ಟಿಯು.

ಪ್ರಾಣವಾಯುವೇ ದಕ್ಷಿಣ ನಾಡಿ ಅಪಾನವಾಯುವೇ ವಾಮನಾಡಿ ಸೂರ್ಯನಾಡಿಗೆ ಹನ್ನೆರಡು ಕಳೆಂಬ ೧೨ ಅಕ್ಷರ ಅಪಾನವಾಯುವೇ ವಾಮನಾಡಿ ೧೬ ಕಳೆ ೧೨ ಕಳೆ ಕೂಡಿ ಚಂದ್ರ ಸೂರ್ಯ ಸಮಾನ ಮಾಡಿದರೆ ಸುಷುಮ್ನಕ್ಕೆ ಹಾಕಿ ೨೮ ಅಕ್ಷರದಿಂದ ಜಪಿಸಿ ಭ್ರೂಮಧ್ಯಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷವಿಟ್ಟು ನಿರಾಮಯದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಮನ ವ್ಯಭಾವಾಗಿ ಶ್ವೇತ ಪೀಠ ರಕ್ತ ಮಾಂಜಷ್ಠ ಹರಿತ ಕಪೋತವೆಂಬ ಷಡುರ್ವಣದ ಮಾಂಜಷ್ಠ ಹೊಂದದೇ ನಿರ್ಮಾಯ ನಿರ್ಜಲ ನಿರ್ಮಲವಾದ ವಸ್ತು ಸಹಚರಿ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಉಭಯ ಚಕ್ಷುವಂದಾಗಿ ನೇತ್ರ ತಿರುಗಿಸಿ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ಲೀನಮಾಡುವದು ಇದರಿಂದ ಪರಮ ಪದವೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ದೃಷ್ಟಿ ಪೂರ್ಣವೆಳೆದು ಯಲೆ ಮುಕ್ತಾಂಗನೇ ಸಹಚರಿ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದರೆ ಕೇಳು, ಭ್ರೂವಂಗ ಬ್ರೂಮಧ್ಯದ್ವಿದಳದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷಿಸಿ ಬ್ರಹ್ಮ ರಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಅವಸ್ಥಿ ವಿರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವದು. ಸುಷುಮ್ನನಾಳಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷವಿಟ್ಟು, ಜ್ಞಾನ ಜೋತಿಯ ಸಾಹಿತ್ಯವಾದ ಸಾಧಕನು. ಯಲೆ ಪರಮ ಜ್ಞಾನ ತಕ್ತಿಯ ಬೇಚರಿಯ ಮುದ್ರೆಯನ್ನು ದಿನೇ ದಿನೇ ಯಾವಾಗಲೂ ಲಕ್ಷಿ ಹುತ್ತಿಹುದೆಂದು ಹೇಳುವನೆಂದು ಹೇಳುವದು. ಇದು ಅಂತರಂಗದ ಲಕ್ಷವು, ಬಹಿರ್ಗತವನ್ನು ತಾವು ತ್ಯಾಗವ ಮಾಡಿ ಸುಧಾಮೃತವನ್ನು ಪಾನಮಾಡುತೆಹುದು. ಪ್ರಾಣ ಮದ ಅಗ್ರ ಅರ್ಧಾ ಶಿಂಹಾಸನಾರೂಢನಾಗಿ ರಾಜಂಗೈಯುತ್ತ ಆ ಲಕ್ಷವೇ ಲಕ್ಷವಾಗಿಹುದು ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಲಕ್ಷಿಸುತ್ತಿ ಹುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಅಗೋಚರಿಯನಾಮ ತಾನೇ ಸರ್ವ ಕಾಮ ಫಲ ಪ್ರದಾಯಕವೆಂದು ಹೇಳುವದು. ಆ ಮನವನ್ನು ಸುಮನವೆಂಬದರ್ಪಣದಿಂದ ನೋಡಲು ತೋರುವ ಗ್ರಂಥಿ ಹುಸಿಯಾಯ್ತು ಸ್ವಯಾನಂದ ಭೋಗ್ಯ ಮುದ್ರೆಗಳಿಗೆ ವಶಿಷ್ಠವಾಗಿಹನು. ಮನೆವು ಉಷ್ಣನಿ ಮಿಸುಕಿದ ಬೆಳಗಿನೋಳೆಗಿಲ್ಲಾಡುತಿಹನು. ಎಂದು ಹೇಳುವದು ಸಾಧನ

ಸಾಧಿಸುವಂಥ ಯೋಗೀಶ್ವರರಿಗೆ ತತ್ವಮತಿ ಮಹಾ ವಾಕ್ಯದಿಂದ ಹಿಂದೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವಕಳೆದುಳಿದ ಉಳುಮೆಯು ಗುರು ಮೂರ್ತಿತಾನೆ ಪರಾತ್ಪರ ಪರವಸ್ತುವೆಂದು ಹೇಳುವದು ಬೆಳ್ಳಿಪರ್ದೆತನಿಂದರೆ ಬ್ರಹ್ಮರಂದ್ರ ಇದರಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷವಿಟ್ಟು ನೋಡಲು ಸಕಲ ಪ್ರಮಥ ಗಣಂಗಳು ತೋರುವರು ಇದು ಉರ್ಧ್ವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಾಗುವದು. ಅಸನಬಂಧನ ಜಾಲಿಂಧರಬಂಧನ ಗುರು ಬಂಧನ, ಸಾಲ್ಕುಬಂಧನಗಳು. ಬಸವಮುದ್ರಿ, ಖೇಚರಿಮುದ್ರಿ, ಶಾಂಭವಿ ಮುದ್ರಿ, ಪಣ್ಣುಖಿಮುದ್ರಿ, ಖೇಚರಿಮುದ್ರಿ, ಭೂಚರಿಮುದ್ರಿ, ಸಹಚರಿಮುದ್ರಿ, ಅಗೋಚರ ಮುದ್ರಿ ಉನ್ಮನಿಮುದ್ರಿ. ಗುರುಮುದ್ರಿಯನರಿದು ರೇಚಕಪವನ, ಪೂರಕಪವನ, ಕುಂಭಕಪವನ, ಇಂತು ಸಾಲ್ಕು ಪವನಂಗಳು. ಇಂಫಾಲಕ್ಷಣವನ್ನರಿದಾತನೇ ಗುರು ಇಂಥಾ ಗುರುವಿನ ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದಾತನೇ ಭಕ್ತ, ಶಕ್ತ, ವಿರಕ್ತ, ಮುಕ್ತಿಯೆಂಬ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಒಡೆಯನಾದವನು ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಸಂಪನ್ನನಾದ ಗುರುವೇ ಪರಾತ್ಪರ ದೈವ ಯೋಗವೆಂದ ಜೀವಶಿವರೈಶ್ಯವ ನರಿದಾತನೇ, ಗುರು ದೇಹ ನಿರ್ಬಯಲನಾಗಿ ತೋರಬಲ್ಲರೇ. ಗುರು ವೆಂದು ಹೇಳುವರು.

ಸೂರ್ಯನಾಡಿಯಲ್ಲಿ ೧೨ ಅಪಾನವಾಯುವಿನಲ್ಲಿ ೧೬ ಇವೇ ಕೂಡಿದರೆ ೨೮ ಆಗುವದು. ೧೪ ಅಕ್ಷರಂಗಳು ಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಕಳೆದು ಪೂರಕದಲ್ಲಿ ಹೊಸಲು ತುಂಬಿ ಈ ಉಭಯವು ನಾಡಿವಂದುಗೂಡಿ ಪ್ರಾಣಾಯಾಮವನ್ನು ಮಾಡುವದು ಈದೆ ಹಿಂಗಳೆ, ಹೆಸಿ, ಜಿಂಹೆ, ಪುಂಶಿನಿ, ಪಯಸ್ವಿನಿ ಈ ಆರು ನಾಡಿಗಳನ್ನರಿದಾತನೇ ಗುರುವೆಂದು ಹೇಳುವದು.

ಪಣ್ಣುದ್ರಿ ಪಡಾಂಗುಲದಿಂದ ಪಡಂಗನ್ಯಾಸವನ್ನಾಚರಿಸ ಬಲ್ಲರೆ, ಪಡ್‌ದರ್ಶನ, ಸ್ಥಾಪನಾಚಾರ್ಯ ಗುರುವೆಂದು ಹೇಳುವದು. ದ್ವಯ ಕರ್ಣ ಸ್ವಯಂಗುಷ್ಟವ ನೋಡಿ ದ್ವಿಚಕ್ಷುವಿನಲ್ಲಿ ಉಭಯ ತರ್ಜನಿಟ್ಟು ಚಂದ್ರ ಸೂರ್ಯರಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಂಗುಲವನಿಟ್ಟು ನೋಡಿ ಪಣ್ಣುಖಿಯೆಂಬ ಮುದ್ರೆಯನ್ನು ಧಾರಣ ಮಾಡಬಲ್ಲರೆ, ಗುರುವೆನಬೇಕು. ಗುರುನಾಮವನ್ನು ಜಿಂಹೆಯಿಂದ ಸ್ತುತಿಸುವದೆಂದು ಹೇಳುವದು. ಚವಾಬ್ದಿಯೊಳು ಮುಳುಗಿ ಕಂಪಿಸುತ, ಪುಕಾಶ್ರಯಂಗಳ ನೆಗದು ಬಿಮರೊಗೆದು ಮೂರ್ಛಿತವಾಗಿ ಕರ್ಪುರ

ಜೋತಿ ಸಂಯೋಗವಾಗಿ ತನ್ನ ತಾ ಮರೆದು ಗುರುರಾಯಂತನ್ನ ಮತ್ತೆ ಕೊಳರಲು ಎಚ್ಚತ್ತು ಕಣ್ಣಿರದನೆಂದು ಹೇಳುವದು. ಹರ ಹರಃ ಶಿವತ್ರಾಹಿ ತ್ರಾಹಿ. ಜಯ. ಜಯ, ಜಯ ಅನಾಥ ಬಂಧುವೇ ಮದ್ಗುರುನಾಥ ಶ್ರೀಜ ಗದ್ಗುರ.ವೇ ನಮಸ್ತೆ. ನಮಸ್ತೆಎಂದು ಗುರುಪಾದಾಂಬುಜಕ್ಕೆ ಪೊಡವೊಟ್ಟನೆಂದು ಹೇಳುವದು.

ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ದೇವತೆಗಳಾದ, ಸರ್ವರಿಗೆ ದೇವಾದಿ. ದೇವರುಗಳಿಗೆ ಮುದ್ರಾಪತಿಯೆಂದು ಹೇಳುವದು. ಅಷ್ಟಾಂಗಯೋಗ, ಹಠಯೋಗ, ಲಂಬಿಕಾಯೋಗ, ರಾಜಯೋಗ, ರಾಜಸುಧನಯೋಗ ಇತ್ಯಲಂಗಯೋಗ, ಶಿವಯೋಗ, ವೀರಶೈವಾಚಾರ್ಯ ಸಟ್ಪತ್ನಿಯೋಗ ಸಂಪನ್ನರಾದ ಯೋಗಾದಿಯೋಗಗಳೇ ಮುಕ್ತಿ ಮುದ್ರಾದಿಪತಿಯ ಸಣ್ಣದ್ರಿಯಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಮುದ್ರಿ ಇಲ್ಲಿ ಎಂದು ಹೇಳುವದು. ತತ್ಸಮಶ್ವಾದಿ ವಾಕ್ಯಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಮತ್ತೊಂದು ಬೋಧೆ ಇಲ್ಲವು ವೀರಶೈವಾಚಾರದಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಅಚಾರವಿಲ್ಲ. ನಾಡ ಮುದ್ರಿಗಿಂತಲೂ ಮತ್ತೊಂದು ಮುದ್ರೆ ಇಲ್ಲವು. ಗುರುದೇವರಿಗಿಂತಲೂ ಮತ್ತೊಂದು ದೇವರಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವದು. ನಾಡ ಮುದ್ರಿಯಿಂದ ಪರ ಮತ್ತೊಂದು ಮೋಕ್ಷವಿಲ್ಲ ಗುರು ಕೃಪೆಗಿಂತಲೂ ಮತ್ತೊಂದು ಕೃಪೆ ಇಲ್ಲ ಸಡಾಕ್ಷರ ಮಂತ್ರಗಿಂತಲೂ ಮತ್ತೊಂದು ಮಂತ್ರವಿಲ್ಲ. ಗುರು ನಾಮಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮತ್ತೊಂದು ನಾಮವಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯುವದು.

ತತ್ಪದವೇ ಲಿಂಗಾಂಗ ಲಿಂಗಾಂಗವೇ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಪಿಂಡ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಯೋರೈಕ್ಯವೇ ಗುರುನಾಮಾಮೃತಮಾರ್ಗವೆಂದು ಹೇಳುವದು. ಸ್ವಯಂ ನಿರ್ಮಲ ಆಕಾಶದೊಳಗೆ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಯೋಮಕೇಶನು ತಾನೇ ನೀತ್ರ. ದಲ್ಲಿ ಶಿವಲಿಂಗವು ತಾನೇ ಹೊಳೆಯುವದು. ಅಲಿಂಗವೇ ನೀನೆಂದು ಹೇಳುವದು.

ತತ್ಪದ ತ್ವಂಪದ ಅತಿಪದವೆಂಬ ಪದತ್ರಯಕ್ಕೆ ಅತೀತಲಿಂಗವು ಸತ್ತು ನಾಥ ಚಿತ್ತು ಬಿಂದು ಅನಂದವೇ ಕಳೆ ಅತೀತ ಭಕ್ತಿ ಜ್ಞಾನ ವೈರಾಗ್ಯಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಕಾರಣವಾಗಿಹನು. ಅವಿರಳ ಶಿವಲಿಂಗವೆಂದು ಹೇಳುವದು ಹರಿವರೆ ಹರಿಯದು ನೆನದು ಕಮ್ಮಿಯಾಗದು. ಶಸ್ತ್ರಂಗಳಿಂದ ಕಡಿದದೂ ಕಡಿಯದು

ಅಗ್ನಿಯಿಂದ ಸುಟ್ಟರೂ ಸುಡದು. ವಾಯುವಿನಿಂದ ಚಲಿಸದು. ಶಿವಲಿಂಗ ತಾನೆಂದು ಹೇಳುವದು. ನೇಮ ಶೀಮಿಗಳಿಗೆ ತಿಲ್ಲದು. ಶಿವ ಗಂಧರ್ವರ ಹೃದಯ ಕಮಲ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಬೆಳಗುತಹ ಜೋತಿ ಪೂರ್ಣ ಜೋತಿ ಶಿವಲಿಂಗವೆಂದು ಹೇಳುವದು

ಆದಿಶಕ್ತಿಯೆಂದರೆ ಲಿಂಗದ ಪೀಠ ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಯೆಂದರೆ ಲಿಂಗದ ಗೋಮುಖ ಲಿಂಗದ ಗೋಮುಖವೆಂದರೆ ದೆಶದಿಶೋಕ್ತಲೆ ಹತ್ತುಕಳೆಯ ವಿದ್ಯಾ ಜೋತಿಯಲಿಂಗ ಭಗ ಭಗಿಸುತ್ತಿಹುದು. ಹಕಾರ ಪ್ರತಿಷ್ಠಕಳೆ. ಪ್ರತಿಷ್ಠಕಲೆ ಎಂದರೆ ಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿ ಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿಯೆಂದರೆ ಲಿಂಗದ ಜಲಹರಿ ಉರ್ಧ್ವ ರೇತೋತೇಜೋಮಯದ ಸಪ್ತ ಶಕ್ತಿಯರ ಸಪ್ತ ಬೀಜ ನವರಸವೆಂದು ಹೇಳುವದು. ಇನ್ನು ಕಕಾರ ನಿವೃತ್ತಿ ಕಲೆವನಿಸುವದು ನಿವೃತ್ತಿ ಕಲೆಎಂದರೆ ಲಿಂಗದ ದೆಶ ಪ್ರಾಣ ಕ್ರಿಯಾ ಪ್ರತಿಷ್ಠ ಶಿವಲಿಂಗ ಕಾರಣ ತನುವೆಂದು ಹೇಳುವದು. ಕಲೆ ಶಕ್ತಿ. ಲಿಂಗ. ಓಂಕಾರ ಪೀಠಿಕೆ. ಈ ಐದು ಬೀಜ ಕೂಡಿದರೆ ನಾದ, ಬಿಂದು, ಕಳೆ ರಸ ರೂಪು ಈ ಐದು ಪ್ರಣವದ ಬೀಜ ಮೂರ್ತಿಗಳು. ಹುಟ್ಟಿದವು. ಇನ್ನು ನಾದ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನ ಜೋತಿಹುಟ್ಟಿ ತು ಬಿಂದುವಿನ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ವೀರೈಶುಕ್ಲವೀರೈದ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪಿಂಡಾಂಡಾಂಕುರ. ಇದರ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾಂಸ ರೇತಸ್ಸುಮೇದಿನಿಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಸ್ತಿ ನಾಡಿ ರೋಮ ಇನ್ನು ಕಳೆಕಳೆಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸ್ವರೂಪು ಇದರ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅನುಭಾವಗೋಷ್ಠಿ ಪ್ರಸಂಗದ ಅನುಭಾವದ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಂತರಾತ್ಮ ಮೊದಲಾದವರು ಹುಟ್ಟಿದರು ಇನ್ನು ಮನದ ಕೊನೆಯ ಮೇಲಣ ಲಿಂಗದ ಓಂಕಾರ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುತ್ತಿಹುದು ಇನ್ನು ರಸ ಇದರ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ರೂಢಿ ಇದರ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ತ್ವಕ್ಕು, ಇದರ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪಿಂಡಾಂಡ, ಇದರ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ವಂಕನಾಳ, ಇದರ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈಡಾ ಪಿಂಗಳ ಸುಷುಮ್ನ, ಗಾಂಧಾರಿ, ಹಸ್ತಿ, ಜಿಂಹೆ, ಪುಷ್ಪಪಯಸ್ವಿನಿ, ಅಲಂಬು ಕುಹ ಶಂಬಿನಿ ಮೂದಲಾದ ಮುಖ್ಯನಾಡಿಗಳು. ಈ ಹನ್ನೊಂದು ನಾಡಿಗಳೊಳಗೆ ಎಪ್ಪತ್ತೆರಡುಸಾವಿರ ನಾಡಿಗಳು, ಈ ನಾಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಅತಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮನಾಡಿಗಳು ಮೂರುವರೆ ಕೋಟಿ ನಾಡಿಗಳು ಉತ್ಪತ್ತಿವೆಂದು ತಿಳಿ.

ಶಿವ-ಶಕ್ತಿಗಳಿಗೋ ವ್ಯುಪಭಗಳಾದವು. ಗಾಯತ್ರಿ ತಾನೇ ಪ್ರಸಾದ ಸ್ವರೂಪವಾದ ಶಿವ-ಶಕ್ತಿ ವಂದೇ ಬಸವ ರೂಪವಾಯ್ತು. ಪ್ರಸಾದ ಬಸವ ನುಕೂಡಿ ವಂದೇ ಶಿವ ರೂಪವಾಯ್ತು. ಎಂದು ತಿಳಿದುದು.

ಸ್ವಯಂ ಶಕ್ತಿ ಗಾಯತ್ರಿಯಾದೊಳು ಶಿವ ತಾನೇ ಬಸವನಾದನೆಂದೂ ಹೇಳಿದನು. ಬಸವನೇ ವಂದು, ಪ್ರಸಾದವಂದೇ ಬೀಜ ವಂದೇ ರೂಪು. ಆ ಬೀಜದಿಂದ ಶಿವ-ಶಕ್ತಿಗಳೆಂಬ ಎರಡು ಶಾಖೆಗಳಾದವು. ವ್ಯುಪಭ ರೂಪಿಣಿ ಎಂಬ ಉಭಯ ಶಿವಶಕ್ತಿಗಳಾದವು ಆ ವ್ಯುಪಭ ರೂಪಿಣಿ ವಂದೇ ಏಕ ಪ್ರಸಾದ ತಾನೇಯಾಗಿದ್ದಿತು. ಎಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಬಸವನೇ ಬಂಧು ಬಳಗ ಕುಲಗೋತ್ರವರ್ಣ ಅಶ್ರಮ ಬಸವನೇ ದೀಕ್ಷಾಗುರು ಶೀಕ್ಷಾ ಗುರು ಮೋಕ್ಷಾ ಗುರು, ಗುರುವಿನ ಗುರು, ಪರಮ ಗುರು, ಪರಮಾರ್ಥ್ಯ ತಾನೇ ಯಾದ ಬಸವ ಕುಲದೈವ- ಮನದೈವ ತ್ರಾಣ ದೈವ ಇಷ್ಟದೈವ ಬಸವ. ತಾನೇ ಸರ್ವ ದೇವರಿಗೆ ದೇವನಾದನು ಗಾಯತ್ರಿ ತಾನೇ ಮಂತ್ರಮೂರ್ತಿ ಪ್ರಾಣಮ ಸ್ವರೂಪಿಣಿಎಂದು ಹೇಳುವುದು. ರೂಕ್ಷಣಿ ಮೂರಕ್ಷರದಿಂದ ರೂ ಅಂದರೆ ಸೂರ್ಯ, ಸೆ ಎಂದರೆ ಚಂದ್ರ. ನಿ ಎಂದರೆ ಈಶ್ವರನ ಹಣೆಗಣ್ಣು ಅಗ್ನಿ ಇಂತಿ ಗಾಯತ್ರಿ ಎಂಬ ತ್ರಿ ಅಕ್ಷರ ಈಶ್ವರನ ತ್ರಿನೇತ್ರವಾಗಿಹವೆಂದು ಹೇಳುವುದು.

ಸ ರ ಗ ಮ ಪ ದ ನಿ ಇನಿತು ಸಪ್ತ ಸ್ವರವನೊಳಿಕೊಂಡ, ಗಂಧರ್ವ ವೇದ, ಗರುಡ ಗಂಧರ್ವ, ತಿದ್ದ, ವಿದ್ಯಾಧರರು. ಇನಿತು ಗಂಧರ್ವ ವೇದ ವಾಗಿರುವದೆಂದು ತಿಳಿ.

ಬ್ರಹ್ಮಗೀತೆ, ಭಗವದ್ಗೀತೆ, ರುದ್ರಗೀತೆ, ವ್ಯುಪಭ ಗೀತೆ, ಉಮಾ ಗೀತೆ, ಕಲ್ಯಾಣಗೀತೆ ಗುರುಗೀತೆ, ಈ ಗೀತೆಗಳೇ ಗಾಯತ್ರಿ ಕಂಠ, ಮಾಲೆ ಯಾಗಿ ಕಂಠದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿರುವಳು. ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟು ದಿವ್ಯಾಗಮವೇ ವೃಷ್ಟ ಬೆನ್ನವಾಗಿರುವುದು. ಭಾಗೀರಥಿ, ಜಾಕ್ಷನಿ ಸರಸ್ವತಿ ಈ ಮೂರು ನದಿಗಳೇ ಗಾಯತ್ರಿ ಗೂಡ ಗುಹ್ಯ ಬಿಡುನಾಳ ತ್ರಿವಿಧ ನಾಡಿಗಳಾದವು ಹೊರಗಿನ ಪದಾರ್ಥವ ಕೊಟ್ಟು ದೇವತಾದರಲ್ಲದೆ. ತಮ್ಮ ನಿತ್ತು ದೇವತಾದವರಿಲ್ಲ ಳೆಂದು ತಿಳಿದುದು.

ತನ್ನನ್ನು ಕೊಡದೆ ಇದ್ದವನು ದೇವರಲ್ಲ. ತನ್ನನ್ನಿಕ್ಕಿದಂತೆ ಭಕ್ತನೊಬ್ಬ
ವೆಂದು ತಿಳಿ. ಬಸವನು ಶಿವನು ವಂದೆ ಶಿವನು ಬಸವನೂ ವಂದೇ ಆತ್ಮ
ಬಸವ ಶಿವನು ಏಕ ಪ್ರಾಣ ಶಿವನು ಬಸವನು ವಂದೇ ಸ್ಥಲ ಜೋತಿ ಜೋತಿ
ಗೆಬೇಧವಿಲ್ಲ. ಹಾಂಗೆ ಶಿವನು ಬಸವನು ವಂದೆ. ಸತ್ತುಪೃಥ್ವಿ ಚಿತ್ತು, ಅಪು
ಅನಂದವೇ ಅಗ್ನಿ, ನಿತ್ಯವೇ ವಾಯು ಆಕಾಶವೇ ಪರಿಪೂರ್ಣವು. ಸತ್ತು
ಭಕ್ತ. ಚಿತ್ತು ಮಹೇಶ್ವರ. ಅನಂದವೇ ಪ್ರಸಾದ. ನಿತ್ಯವೇ ಪುಣ್ಯಲಿಂಗ.
ಪರಿಪೂರ್ಣ ಶರಣೈಕ್ಯರೆಂದು ತಿಳಿದು. ಸತ್ತು ಆಚಾರಲಿಂಗ, ಚಿತ್ತು ಗುರು
ಲಿಂಗ. ಅನಂದವೇ ಶಿವಲಿಂಗ ನಿತ್ಯವೇ ಜಂಗಮಲಿಂಗ. ಪರಿಪೂರ್ಣವೇ
ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗ.

ಸತ್ತು ಶಬ್ದ. ಚಿತ್ತು ಸ್ಪರ್ಶ ಅನಂದರೂಪು ನಿತ್ಯ ರಸ. ಪರಿಪೂರ್ಣ
ವೇಗಂಧವಾಯ್ತು. ಸತ್ತು ಶ್ರೋತ್ರ. ಚಿತ್ತು ತ್ವಕ್ಕು. ಅನಂದ ನೇತ್ರ.
ನಿತ್ಯವೇ ಚಿಂಹೆ ಪರಿಪೂರ್ಣವೇ ಘ್ರಾಣವಾಯ್ತು. ಇಂತಿ ಪರಿಣಾಮವೇ
ಹೃದಯಮುಖವು. ಬಸವತಾನೆಂದು ತಿಳಿ ಸತ್ತು ಕುದ್ಧ ಪ್ರಸಾದ. ಚಿತ್ತು
ಶಿಡ್ಧ ಪ್ರಸಾದ ಅನಂದ ಪ್ರಶಿಡ್ಧ ಪ್ರಸಾದ. ನಿತ್ಯ ಶೇಷ ಪ್ರಸಾದ. ಪರಿಪೂ
ರ್ಣವೇ ಸೂಸ ಪ್ರಸಾದವೆಂದು ತಿಳಿದು.

ಸತ್ತು. ಚಿತ್ತು. ಅನಂದ. ನಿತ್ಯ ಪರಿಪೂರ್ಣ. ಮಹಾ ಪ್ರಸಾದ ಬಸವ ತಾ
ನೆಂದು ಹೇಳುವದು. ಸರ್ವ ದೇವಾದಿ ದೇವರಿಗೆ. ಮೂಲವಾವುದು. ಮೂಲ
ಕ್ಕೆ ಅಂಕುರವಾವುದು. ಆ ಮೂಲಾಂಕುರಕ್ಕೆ ಬೀಜವಾವುದು. ಇನಿತು
ದೇವಾದಿ ದೇವರ ಮೂಲಾಂಕುರಕ್ಕೆ ಬೀಜ ಬಸವೇಶ್ವರ ದೇವರು ತಾನೆಂದು
ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಜಲವುಇಲ್ಲ. ಪೃಥ್ವಿ ಇಲ್ಲ. ಅಗ್ನಿ ಇಲ್ಲ. ವಾಯುಇಲ್ಲ. ಕಾಶವಿಲ್ಲ.
ಚಂದ್ರಾದಿ ಮೊದಲಾದ ನವಗ್ರಹಂಗಳಿಲ್ಲ. ಇಪ್ಪತ್ತೇಳು ನಕ್ಷತ್ರಂಗಳು ಇಲ್ಲ.
ಬಸವೇಶ್ವರ ದೇವನೊಬ್ಬನೇ ದೇವರು ಮತ್ತಾವ ದೇವರಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯ
ಬೇಕು.

ಶಿವ-ಶಕ್ತಿಯರ ವಿವಾಹವು, ಮಾಡುವಕಾಲದಲ್ಲಿ, ನಂದಿ ಪುಖವ
ಪ್ರಥಮ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಶಿವ ಶಕ್ತಿಯರ ತಂದ ಮೇಲೆ, ವ್ಯವಭನ ಶೃಂಗ

ಬಾತಿಂಗವೆಂದು ಕಟ್ಟುವರು. ಶಕ್ತಿಯರಿಗೆ ದಂಡಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟುವರು. ಶಿವ ಶಕ್ತಿಯರ ಶಾಶ್ವತನಿರವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಎರಡಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಆ ಪರದಿಯಮೇಲೆ ನಂದಿಯ ರೂಪಂ ಬರೆದು ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಂದಿ ತಾನೇ ನಿಂದಿ ರುವನೆಂದು. ಶಿವ ಶಕ್ತಿಯರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ತಂಡುಲವ ಕೊಟ್ಟು, ಒಬ್ಬರ ಶಿರದ ಮೇಲೊಬ್ಬರು ಅಕ್ಕಿತಳವಾಗ. ಮದಲ ನಂದಿಯಮೇಲೆ ಅಕ್ಕಿತಳಿದು ಶಕ್ತಿಯ ಶಿರದಮೇಲೆ ಶಿವನು ಅಕ್ಕಿ ನೀಡುವ, ಶಿವನ ಶಿರದಮೇಲೆ ಶಕ್ತಿ ಅಕ್ಕಿ ನೀಡುವ ಁ. ಉಭಯ ಹಸ್ತವ ಗೂಡಿ ನಂದಿಯ ಪರದಿಯ ಕಡೆಗೆ ತೆಗೆದು ಶಿವಗ ಣಂಗಳು ನೆರೆದು ಇಬ್ಬರು ಶಿರಗನು ಹೊಂದುಮಾಡಿ ಕಟ್ಟಿ, ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು, ಬೆಲ್ಲವಾಗಿ ಜೀವಾಗಿರಿ ಎಂದು ಬೆಲ್ಲ ಜೀವಿಯನ್ನು ಶಿರಗಲಿ ಕಟ್ಟಿ ಶಿವ ಶಕ್ತಿಯರಿಬ್ಬರನ್ನು ರೂಢ ವೃಷಭನ ಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ, ನಂದಿಕೇಶ್ವರನೇ ವೃದ್ಧಂಗೆ ಮುಂತಾಗಿ, ಸರ್ವ ಮುಖ ನಂದಿನಾಥ ಶಿವಶಕ್ತಿಯರ, ಪ್ರದಕ್ಷಿಣ ಮೆರವಣಿಗೆಯಮಾಡಿದರೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ಸರ್ವ ದೇವಾದಿ ದೇವತಾದಿಗಳು ಬಂದು ಲಿಂಗ ದರ್ಶನದ ಕಾರಣ ಆವಾವೆಂದರೆ. ನಂದಿ ದರ್ಶನ ಸ್ವರ್ಶನವನುಮಾಡಿ. ತದನಂತರದಲ್ಲಿ ನಂದಿಯ ಪಾದಸೇವೆಯಂ ಮಾಡಿ ನಂದೀಶ್ವರನ ಬೆನ್ನಹಿಂದೆ ಏಕ ಚಿತ್ತ ನಾಗಿ ನಿಂತು ಪುನಃ ದೀರ್ಘನಮಸ್ಕಾರವಂ ಮಾಡಿ ಎದ್ದುನಿಂತು, ಕರ ಕಮಲಂಗಳಂ ಮುಗಿದು ನಂದಿ ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ಮಾಡುವದೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ಇಲ್ಲಿಗೆ ಪ್ರಸಾದವಾಕ್ಯವು ಸಮಾಪ್ತವು.

ಈ ಪ್ರಸಾದ ಮಹಿಮೆ ಎಂಬ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಕಂತಯ್ಯಸ್ವಾಮಿ ಹಿರೇ ಮಠ, ಕಂಭಾವಿ ಇವರು ಭಾವಾರ್ಥವನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಗ್ರಂಥವು ಹೊದಲು ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಆಗಮ ರೂಪವಾಗಿತ್ತು. ಇದರಲ್ಲಿನಾಡರೂ ದೋಷಗಳಿದ್ದರೆ, ಹಂಸಕ್ಷೀರ ನ್ಯಾಯದದಾಗಿ ತಪ್ಪು ತಿದ್ದಬಹುದು.

ಶಕ ೧೮೭೮ ದುರ್ಮುಖಿನಾಮ ಸಂವತ್ಸರ ಚೈತ್ರ ಶು. ೧೫ ಬುಧವಾರ ದಿವಸ ಎರಡನೇ ಪ್ರತಿ ಬರದಿರುವೆವು.

ಶ್ರೀ